

adi

adi 15 Noumbre 1761 S N fu in oggi sepolta mia

sig.ra madre Renulla Azzar per auer spirata la

la notte di sabbat passato alle hore sette passa-

te [illegible] con tutti li morti di Israel

et il Cielo chi conceda la [illegible] asieme con li

figlioli tutte sue Creatture perche ni

gouernamo da noi suo e di Dio [illegible]

[illegible]

fu la [illegible] di [illegible]

[illegible]

Jews. Liturgy and ritual
Selihot ...

Copied 1761.

5417

19. (כתב יד) סליחות „בליל עשרים לחדש טבת שנת ה'תקכ"א ליצירה ליל שבת קודש נכנסו גנבים לבית הכנסת וגנבו כל הכסף הנמצא בבית ה' וגם ספר תורה אחד מזקן ונעלה אליהו בכ"מ חיים די מורדו ובו ביום החזירו הכל שבח לאל יתברך. — וביום שני כ"ב לחדש הנז' גזר מעלת מורינו הרב חיים שבתי הכהן[1] שיעשו תענית צבור כל שני הקהלות ועשו אותו תענית צבור וכמעט כל הקהל היו עוסקים בתורה כל היום תוך בית הכנסת" כל זה כתוב על השער.

10 דפים סליחות ופיוטים 8' כת"י מרובע ומנוקד.

בליל עשרים לחדש
טבת שנת התקכ"א
ליצירה

מליל
שבת קדש
נכנסו גנבים
לבית הכנסת וגנבו כל
הכסף הנמצא בבית י"ל ונם ספר
תורה אחד מוקן ונעלה ט"יהר בכ"מ חיים
דימורדו" ובו ביום החזירו הכל שבח לאל
יתברך

וביום שני מכ"ב לחדש הנ"ל נגזר
מעלת מורינו הרב חיים שברתי
הכהן שיעשו תענית ציבור כל שני
הקהילות ועשו אותו תענית ציבור
וכמעט כל הקהל היו עוסקים בתורה
כל היום תוך בית הכנסת:

אומר הבקשות והזמירות ואחר העמידה אומר זה התחנונים

סליחה לר' שמעיה

אליך יי' אקרא משגב לעתות בצרה

בקרוב עלי מרעים ולעפה אחזתני מרשעים

גברו ועלו על ראשי שובה יי' חלצה נפשי

דוברי שקר בלשונם תנה עון על עונם

הכוני פצעוני בעלי זדון איש חימה יגרה מדון

ואף גם זאת בהיותי בצרה אלקים היית לי לעזרה

זכור עניי ועמלי כי אשב בחושך יי' אור לי

חמול על גולת אריאל שה פזורה ישראל

טרם יכלוני אנשים עובדי אלילים אלמים

ישימו יד על פה ואני ביי' אצפה

כי עליך הורגנו כל היום אל נורא ואיום

לקינו בעול טלטול ושביה על אלה אני בוכיה

מכרתנו חנם ביד זדים אהלי אדום וישמעאלים

נחשבנו כצאן טבחה תשמיענו ששון ושמחה

סורו טמא קראו לנו ונהי כטמא כולנו

עשה עמנו אות לטובה אל תרחק ממנו כי צרה קרובה

פשעינו תכסה שוכן מעונים רחם עלינו כרחם אב על בנים

צרינו בוססו את מקדשינו הלא למשמע אוזן דאבה נפשנו

קנא לשמך קדשך ותנקום נקם יבושו הבוגדים ריקם״
רוכב ענן וערפל השפלה הגבה והגבוה השפל״
שמחנו בבנין אפריון אתה תקום תרחם ציון״
תשמע שועתינו ותקבל ניבינו יראו עינינו וישמח לבנו״
ואחר כך
על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב אולתינו
שגינו מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו: אל ארך
אפים אתה ודרך תשובה לנו הורית: גדולת רחמיך
וחסדיך תזכור היום לזרע ידידיך״ תפן אלינו ב
ברחמים כי אתה בעל הרחמים״ בתחנון ובתפילה
נקדם כמו שהודעת לענו מקדם״ ומחרון אפך תשוב
כמו בתורתך כתוב״ ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום
וירד יי׳ בענן״ תעבור על פשע ותמחול אשם כיום
ויתיצב עמו שם תאזין שוע ותקשיב ברצון מאמר״
כיום ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר״
כשיודע דלית צבור מנודר ויעבור כוהנים לומר
אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך מלא
רחמים שמך באנו נקרא שמך בעבור שמך״ בקראי
ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי״
ואני תפילתי לך יי׳ עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני
באמת

באמת ישעך״ ענני בעת ובעונה הזאת: ״
ויעבור יי׳ על פניו ויקרא׳ יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד׳ ואמת״ נוצר חסד לאלפים׳ נושא עון׳ ופשע׳
וחטאה׳ ונקה״ וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו ״
אנשי אמונה אבדו׳ באים בכח מעשיהם׳ גבורים לעמוד
בפרץ׳ דוחים את הגזירות׳ היו לנו לחומה׳ ולמחסה
ביום זעם׳ זועכים אף בלחשם׳ חמה עצרו בשועם׳ טרם
קראוך עניתם׳ יודעים לעתור ולרצות״ כאב רחמת
למענם׳ לא השיבות פניהם ריקם׳ מרוב עוננו אבדנום׳
נאספו מנו בחטאינו׳ סעו המה למנוחות׳ עזבו אותנו
לאנחות׳ פסו גודרי גדר׳ צומתו משיבי חמה׳ קמים ב
בפרץ אין׳ ראוים לרצותך אפסו׳ שוטטנו בארבע פנות
תרופה לא מצינו׳ שבנו אליך בבושת פנינו׳ לשחרך אל
בעת צרותינו״ אל מלך יושב
תמהנו מרעות׳ תשש כחינו מצרות׳ שחנו עד למאד׳
שפלנו עד עפר׳ רחום כך היא מדתינו׳ קשי עורף
וממרים אנחנו׳ צעקנו בפינו׳ חטאנו׳ פתלתול ועקש לבנו׳
עליון רחמיך מעולם׳ סליחה עמך היא׳ ניחם על הרעה׳ מטה
כלפי חסד׳ לא תתעלם בעתות כש׳ כי בצרה גדולה אנחנו׳
יודע לעיני הכל׳ טובך וחסדך עמנו׳ חתום פי שטן׳ ואל
ישטין

ישטין עלינו ועוס בו וידום ויעמוד מליץ טוב לצדקנו והוא
יגיד יושרינו דרכיך רחום וחנון גלית לנאמן בית בבקשו
אז מלפניך אמונתך הודעת לו"   אל מלך יושב

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בתפילה לפניך
ובקש רחמים על עמך ישראל וכך אמר בתפילתו
סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם
הזה ממצרים ועד הנה אף אתה השיבות לו כדרכי טובך
בשרתו וחננתו ואמרת לו סלחתי כדבריך"

דניאל איש חמודות אמר לפניך הטה אלקי אזנך ושמע פקח
עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלקי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך"
ולירושלים עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על אמרך
לא חטאתי" אנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו אין
לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש"

אלקינו ואלקי אבותינו אל תעש עמנו כלה תאחז ידך במשפט
בבוא תוכחה נגדך שמנו מספרך אל תמח גשתך
לחקור מוסר רחמיך יקדמו רגזיך דלות מעשים בשורך
קרב צדק מאליך הורינו בזעקנו לך צו ישועתינו במפגע

ותשיב

ותשיב שבות אהלי תם פתחיו ראה כי שממו׳ זכור נאמת׳ ע
עדות לא תשכח מפי זרעו׳ חותם תעודה תתיר סודך שים
בלמודיך׳ טבור אגן הסהר נא יי׳ יחסר המזג׳ ידע את אשר
ידעוך׳ מגר את הגוי אשר לא ידעוך׳ כי תשיב לבצרון ל
לכודים אסירי התקוה׳׳

אלקינו ואלקי אבותינו תבוא לפניך תפלתינו ואל תתעלם
מתחנתינו׳ כי רבו משובותינו מלמנות וחטאתינו
עצמו מספר׳ שאין אנו עזי פנים וקשי עורף בדבר הזה
לומר לפניך יי אלקינו ואלקי אבותינו׳ צדיקים אנחנו ולא
חטאנו׳ אבל חטאנו אנחנו ואבותינו׳׳ אשמנו׳ בגדנו ג
גזלנו דברנו דופי לשון הרע ונבלות פה׳ העוינו והרשענו
זדנו חמסנו טפלנו שקר׳ יעצנו עצות רעות כזבנו׳ לצנו
מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף ר
רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו וסרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו׳׳ ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אשמנו מכל עם בושנו מכל גוי גלה ממנו משוש דוה
לבנו בחטאינו׳ החבל אוינו׳ ונפרעה פארנו׳ זבול
מקדשנו חרב בעונינו׳ טירתינו היתה לשמה׳ יופי אדמתינו
לזרים׳ כחינו לנכרים׳ ועדין לא שבנו מתעיתנו׳ והיאך

נעיז

נעיז פנינו ונקשה ערפינו לומר לפניך יי׳ אלקינו ואלקי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו
רבון העולמים״ הנה אנחנו באים אליך״ בעל הסליחות
והרחמים״ כי ידענו יי׳ אלקינו כי הרבינו אשמה ב
בתורתך ובגדנו באהדותיך״ ונתנו מום בקדשי שמים
וקלקלנו צנורותיהם״ וימנעו רביבי השפעה ערוכה בכל בכל
ושמורה״ וחללנו שם שמים בסתר ובגלוי״ על זה היה דוה
לבנו ועל אלה חשכו עינינו״ על הר ציון ששמם שועלים הלכו
בו״ ואנחנו נצבים עצבים ונבוים ונפוצים״ ונשאר לנו
ובעונותינו הרבים
בית הכנסת מקדש מעט״ באו גוים בנחלתך ופשטו
ידיהם בהיכל הקדש״ ושלחו ידם בספר התורה ולקחו אותו
והפשיטו יריעות הקדש אשר עליו ולקחום וכל הכסף
ותשמישי בית הכנסת״ ומקצת טליתות ותפילין״ לכן
באנו לפניך בלב נשבר ונדכה״ בוכים ומבכים וכף אל כף
מכים בצום ובתענית״ להודות לך יי׳ אלקינו כי אנפת בנו
ושבת אפך ונחמתנו״ ולב ונפש שפכנו את רוחינו בקרבנו
ושמחה נשמתינו להתודות לפניך״ הבט משמים וראה
ונקום נקמת היכל מקדשך״ ותורתך התמימה והקדושה
המהוללה בכל העמים״ וכשם שזכיתנו לומר ברוך מחזיר
אבידה״ כן ברחמיך וחסדיך הרבים תשלם לנו ניחומים
לסלק

לסלק חרון אפך מעמנו׃ ולא נוסיף לדאבה עוד״ כי אתה
יי מגן בעדנו״ והנה אויביך יי הנה אויביך יאבדו״ מהר
ענינו יי״ ונהראה לנו מהגנבים רגשת פועלי און ״אשר
פשטו ידיהם בקדש משפטי נקמות ״כאשר נקמת מנבוכדנצר
ובלשאצר על״ שנשתמשו בכלי הקדש ״ונאבדו מן
העולם וגם ושתי הרשעה נהרגה מפני כלי קדש ״כלה
בחימה כלה ואינימו וידעו כי אלקים מושל ביעקב ״יי נקמות
יי אל נקמות הופיע ״ עזרנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך
שיתקדש ויתיחד על ידינו לעולם ועד ״ יודו שמך גדול
ונורא קדוש הוא ״ היה כטל לישראל ולכה לישועתה לנו
והצילנו ״ וכפר על חטאתינו למען שמך ״ועל ידי חיבוק
ונישוק ספר התורה היא כפורחת עלתה ניצה ״וככלה
תעדה כליה ותלבש בגדי מלכותה ״והרשעה כולה בעשן
תכלה ותעביר ממשלת זדון מן הארץ ״ אמן כן יהי רצון ״
יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורינו וגואלינו ״

אשמנו באומר ובפועל ״ בזינו חוק למעול מעל ״
געלנו משפט וצדק ״ דרכינו כמשובת חדק ״
הפרנו ברית וחוק ״ והרבינו פשע לבלי רחוק ״
זנחנו טוב הורית ״ חרשנו רע שנאית ״
טפלנו שקר ומרמה ״ יעצנו און ואשמה ״

כלינו

כלינו שנינו בהבלי העולם ״ לא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל
נעלם ״ מאסנו מוסר הדעת ׳ נואלנו מחכמה ומדעת ״
סרנו ממשפטי צדקך ׳ עזבנו ארחות חוקיך ״
פנינו אל כל חמדותינו ׳ צללנו במצולות תאותינו ״
קפצנו פי חכמים מהוכיח ׳ רחב פינו בניב עולה יצריח ״
שובבנו משובה נצחת ׳ תעבנו כל איש תוכחת ״ ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ״
לעינינו עשקו עמלינו ״ ממושך ומורט ממנו ׳ נתנו עולם
עלינו ׳ סבלנו על שכמנו ״ עבדים משלו בנו פורק
אין מידם ״ צרות רבות סבבונו ׳ קראנוך יי׳ אלקינו ״ רחקת
ממנו בעונינו ׳ שבנו מאחריך ׳ תעינו כצאן ואבדנו ׳ ועדין
לא שבנו מתעיתינו ׳ והיאך נעיז פנינו ונקשה ערפינו ׳ לומר
לפניך יי׳ אלקינו ואלקי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו ״
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו ״

ואומר הוידוי בלחש

אשמנו ׳ בגדנו ׳ גזלנו ׳ דברנו דופי ׳ העוינו ׳ והרשענו ׳
זדנו ׳ חמסנו ׳ טפלנו שקר ׳ יעצנו עצות רעות ׳
כזבנו ׳ לצנו ׳ מרדנו ׳ נאצנו ׳ סררנו ׳ עוינו ׳ פשענו ׳ צררנו ׳
קשינו עורף ׳ רשענו ׳ שחתנו ׳ תעבנו ׳ תעינו ותעתענו ׳
וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים והישרים ׳ ולא

שוב

שָׁוָה לָנוּ" וְאַתָּה ה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ
וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ. ע"כ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹקֵינוּ יְיָ אֶחָד" א
יְיָ הוּא הָאֱלֹקִים יְיָ הוּא הָאֱלֹקִים" ב"פ א
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד" ב"פ א

אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן א
א"שׁ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ א
א"שׁ בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאַל תַּשְׁכָּחֵינוּ א
א"שׁ בַּשְּׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת א
א"שׁ גְּזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת א
א"שׁ רְפָא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל א
א"שׁ תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף א
א"שׁ תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵינוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ אמן א

אֱלֹקֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה' עֲשֵׂה עִמָּנוּ
אוֹת לִישׁוּעָה' עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים' יִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ
וְיֵבוֹשׁוּ' יֶחֱזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכָּלְמוּ' כִּי אַתָּה יְיָ
עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. א

עֲנֵנוּ אֱלֹקֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ א עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ וּפַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ א עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ א עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ

עננו מגן דויד עננו א עננו אלקי המרכבה עננו א

עננו רחום וחנון עננו א

יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך״ א

יי עשה למען אזרח תמימך״ ועי״ע

יי עשה למען נעקד באולמיך״ ועי״ע

יי עשה למען נענה בסולם מרומיך ועי״ע

יי עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד קדושת שמך ועי״ע

יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך

דעני לעניי ענינן ״ דעני לאברהם אבינו בהר המוריה״
דעני ליצחק על גבי מדבחא ענינן דעני ליעקב בבית אל ענינן
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן א
רחמנא ענינן׳ רחמנא שזיב׳ רחמנא פרוק׳ רחמנא דיתמלי
רחמין רחם עלנא׳ ומחשוכא לנהורא׳ אפקינן בריך

שמך רבא

עזרא הסופר אמר לפניך׳ אלקי בושתי ונכלמתי להרים אלקי
פני אליך׳ כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה
עד לשמים׳ ואתה אלוה סליחות חנון׳ ורחום ארך אפים ורב
חסד ואמת ולא עזבתם

אל תעזבנו אבינו״ אל תטשנו מלכנו״ ואל תשכחנו יוצרינו״
ואל תעש עמנו כלה בגלותינו״ וקיים לנו יי אלקינו את הדבר

שהבטחתנו

6

שהבטחתנו על ידי ירמיה חוזך כאמור בימים ההם ובעת
ההיא נאם יי' יבוקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה
ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאיר' ואל יעכב לפניך כל
חטא ועון את תפילתינו' ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל
טוב וסלח אתה"

אל ארך אפים אתה' בעל הרחמים' גדולת רחמיך וחסדיך
לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך' וירד יי' בענן ויתיצב
עמו שם' ויקרא בשם יי' ושם נאמר"

ויעבור יי' על פניו ויקרא" יי' יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת" נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע
וחטאה ונקה" וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו:
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו" אתה יי' לא תכלא רחמיך ממני

חסדך ואמתך תמיד יצרוני" הושיענו יי' אלקינו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
אם עונות תשמר יה יי' מי יעמוד" כי עמך הסליחה למען
תורא" לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו
אם עונינו ענו בנו יי' עשה למען שמך" זכור רחמיך יי'
וחסדיך כי מעולם המה" יענך יי' ביום צרה ישגבך שם אלקי
יעקב" יי' הושיעה המלך יעננו ביום קראינו" אבינו מלכנו

חננו

חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב
רחמיך והושיענו למען שמך" ועתה יי' אלקינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה
חטאנו רשענו" אדוני ככל צדקותיך ישב נא אפך
וחמתך מעירך ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות
אבותינו ירושלים הר קדשך ועמך לחרפה לכל סביבותינו
ועתה שמע אלקינו אל תפילת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך
על מקדשך השמם למען אדוני" הטה אלקי אזנך ושמע
פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים" אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלקי כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך" אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו
מארבע כנפות הארץ' יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי' אבינו
אתה' אנחנו החומר' ואתה יוצרינו ומעשה ידך כולנו!
אבינו מלכנו צורנו וגואלנו חוסה יי' על עמך" ואל תתן נחלתך
לחרפה למשול בם גוים" למה יאמרו בעמים איה אלקיהם'
ידענו יי' כי חטאנו' ואין מי יעמוד בעדנו" אלא שמך הגדול
יעמוד לנו בעת צרה' וכרחם אב על בנים רחם עלינו' חמול
על עמך' ורחם על נחלתך' חוסה נא כרוב רחמיך' חננו מ

מלכנו

מלכנו ועננו" לך יי הצדקה עושה נפלאות בכל עת ועת" הבט
נא והושיעה נא צאן מרעיתך' אל ימשול בנו קצף' כי לך יי
הישועה' בך תוחלתינו אלוה סליחות' אנא סלח נא כי אל טוב
וסלח אתה

אנא מלך רחום וחנון זכור והביט לברית בין הבתרים
ותראה לפניך עקדת יחיד ולמען ישראל אבינו אל תעזבנו
ואל תטשנו מלכנו ואל תשכחינו יוצרינו ואל תעש עמנו כלה
בגלותינו כי אל מלך חנון ורחום אתה"

אין כמוך חנון ורחום אלקינו' אין כמוך אל ארך אפים ורב
חסד ואמת הושיענו ורחמינו מרעש ומרוגז הצילנו וזכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב' אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה כי כן דרכך
לעשות חסד חנם בכל דור ודור" אנא יי הושיעה נא"
אנא יי הצליחה נא" אנא יי עננו ביום קראינו" לך יי קרינו
לך יי חכינו לך יי ניחל אל תחשה ותענינו כי נאמו גוים
אבדה תקותם כל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
תשתחוה"

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים' נבהלה נפשנו
מרוב עצבוננו" אל תשכחינו נצח" קומה והושיענו" אל

תשפוך

תשפוך חרונך עלינו· כי עמך אנחנו· בני בריתך אל הביטה
דל כבודנו ושקצנו כטומאת הנדה עוררה גבורתך
והושיענו· למען שמך" אל ימעטו· לפניך תלאותינו· מהר
יקדמונו רחמיך בעת צרותינו· לא למעננו אלא למענך
פעול ואל תשחת את זכר שאריתנו· כי לך מיחלות עינינו·
כי אל מלך חנון ורחום אתה וזכר עדותינו· בכל יום תמיד
אומרים פעמים באהבה" שמע ישראל ײ אלקינו· ײ אחד"
ויאמר דויד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד ײ כי רבים רחמיו
וביד אדם אל אפולה" ונופלים על פניהם

רחום וחנון חטאנו· לפניך רחם עלינו· והושיענו· "
לדויד אליך ײ נפשי אשא" אלקי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו·
אויבי לי" גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם"
דרכיך ײ הודיעני ארחותיך למדני" הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלקי ישעי אותך קויתי כל היום" זכור רחמיך ײ וחסדיך
כי מעולם המה" חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכור
לי אתה למען טובך ײ" טוב וישר ײ על כן יורה חטאים בדרך
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו" כל ארחות ײ חסד ואמת
לנוצרי בריתו ועדותיו" למען שמך ײ וסלחת לעוני כי רב הוא" מי
זה האיש ירא ײ יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
ארץ" סוד ײ ליראיו ובריתו להודיעם" עיני תמיד אל ײ כי הוא

יוציא

יוציא מרשת רגלי פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני שמרה נפשי והצילני אל אבושה כי חסיתי בך תום וישר יצרוני כי קויתיך פדה אלקים את ישראל מכל צרותיו והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו

יי׳ אלקי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

ליום שני

יי׳ איה חסדיך הראשונים
אשר ספרו לנו אבותינו מלפנים
אשר עשית עמנו
בזמן כבודך שכן
באהל לשבתו מוכן
ושם ידבר עמנו
רחקת ממנו זיו השכינה
ועתה אנה פנה
אשר איננו פה עמנו
השיבנו לקדמותו ויגברו
בעשק ואז יאמרו
הגדיל יי׳ לעשות עמנו

מהר

ליום חמישי

יי׳ שארית פליטת אריאל
השכח חנות אל
אם קפץ באף רחמיו
מאס דבירו וספו
ויטרוק לעד אפו
ושכחת רחמיו
ואיה נפלאותיו וחסדיו
אשר ספרו לנו עבדיו
אשר גמלם כרחמיו
אומר ברבות יגוני
נפלה נא ביד יי׳
כי רבים רחמיו

לדבריו

מהר לרפא נגענו א — לדברו יחלנו והתנחמנו

שובנו אלקי ישענו א — חסדי יי כי לא תמנו

והפר כעסך עמנו א — כי לא כלו רחמיו א

לשני וחמישי

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃ אל תקצוף
יי עד מאד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך
כלנו׃ אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך כי רבו
משובותינו לך חטאנו׃ אדון סלח לנו׃ עד כאן
אבינו מלכנו׃ אבינו אתה אבינו מלכנו׃ אין לנו אלא אתה
אבינו מלכנו רחם עלינו׃ אבינו מלכנו חננו ועננו׃ כי אין
בנו מעשים טובים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך ה
הגדול והושיענו׃
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃ זכור רחמיך
יי וחסדיך כי מעולם המה׃ יהי חסדך יי עלינו כאשר
יחלנו לך׃ אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד׃ עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ׃ חננו יי
חננו כי רב שבענו בוז׃ ברוגז רחם תזכור׃ ברוגז אהבה
תזכור׃ ברוגז עקדה תזכור׃ ברוגז תמימות תזכור׃ יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו׃ כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר
אנחנו׃ עזרנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו

וכפר

וכפר על חטאתינו למען שמך" ואומר הציבור
לשני וחמישי נוהגים להוציא ס"ת ביום שאומרים בנפילת אפים
ואומר החזן

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו חוסה יי על
ישראל עמך והושיענו מכל רע חטאנו לך אדון סלחנא
כרוב רחמיך אל"

אל ארך אפים ומלא רחמים אל תסתר פניך ממנו חוסה יי
על ישראל עמך והצילנו מכל רע חטאנו לך אדון סלח
נא כרוב רחמיך אל"

ומוציאין ס"ת וקורין כמו שאומרים של תענית צבור ואחר
תתקבל אומר זה המזמור שיש בתהלים סימן ס"ד

למנצח מזמור לדויד" שמע אלקים קולי בשיחי מפחד
אויב תצור חיי" תסתירני מסוד מרעים מרגשת
פועלי און" אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר"
לירות במסתרים תם פתאום ירהו ולא ייראו" יחזקו
למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו"
יחפשו עולות תמנו חפש מחופש וקרב איש ולב עמוק" ויורם
אלקים חץ פתאום היו מכותם" ויכשילוהו עלימו לשונם
יתנודדו כל ראה בם" וייראו כל אדם ויגידו פועל אלקים
ומעשהו השכילו" ישמח צדיק ביי וחסה בו ויתהללו כל
ישרי

יִשְׁרֵי לֵב א

ואומר קדיש יהא שלמא ואח"כ אומרים קוה אל יי' ואין כאלהינו
ותנא דבי אליהו ועלינו לשבח ואומר קדיש דרבנן
וברכו ואחר אומרים הפסוקים וקדיש
דרבנן

סדר מנחה

אומרים לחנכת על הניסים וידבר ופטום הקטורת ואשרי
יושבי ביתך ואח"כ אומר החזן חצי קדיש ואל ארך אפים
ומוציאין ס"ת וקורין שלשה גברי בפרשת ויחל משה כמו בשחרית
ואחר הקריאה אומרים יענך ה' ויהללו ומחזירין ס"ת למקומו
ואומר קדיש לעילא ומתפללין כמו בשחרית חוץ מאליך יי' אקרא
ומעל ירחמיך הרבים —

וקורין מאנשי המנחה אבלו עד והוא רחום כמו בשחרית ואח'
בך כופלין על פניהם ואומר החזן קדיש תתקבל ואח"כ אומרים
בחזור של שחרית איש בתהלים מזמור ק"ב ואומרים

תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ׃ יְיָ שִׁמְעָה
תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא׃ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃ כִּי כָלוּ ב
בְעָשָׁן יָמַי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃ הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי
כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃ מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃

דמיתי

דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות" שקדתי ואהיה
כציפור בודד על גג" כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי
נשבעו" כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני" ימי כצל
נטוי ואני כעשב איבש" ואתה יי לעולם תשב וזכרך
לדור ודור" אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי
בא מועד" כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה
יחוננו" וייראו גויים את שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך
כי בנה יי ציון נראה בכבודו פנה אל תפלת הערער ולא
בזה את תפלתם תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל
יה כי השקיף ממרום קדשו ה משמים אל ארץ הביט
לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה לספר בציון שם
יי ותהלתו בירושלים בהקבץ עמים יחדו וממלכות
לעבוד את יי" ענה בדרך כחי קצר ימי אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור דורים שנותיך" לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמוד וכלם
כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלופו ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון

ואומר קדיש יהא שלמא

ועלינו לשבחא

Zacuto, Moses ben Mordecai
Tikkun ... 1739.

שובו בנים שובבים ארפא

משובותיכם שובו אלי ואשובה אליכם ! השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם !

תקון שובבים

נזכרים ונעשים דברים המתנדבים ברוב עם להתענות בימי השובבים ומשכימים ובאים בתפלת מנחה המעריבים. בבית הכנסת להתחנות לפני האל בתפלות ובודויים חברים מקשיבים· לבן שמנו מחדש תפלת מנחה במלואה ופיפיה עם פרשת ויחל כדי שיהא הכל מסודר· דבר יפה בעתו לתועלת ולזכו׳ כל הרוצה לשוב בתשובה לפני קונו יבא ויקנה בדמים יתרים אילת אהבים והוא מסודר כפי המקובל האלקי כמו״הרר משה זכות זצ״ל המורה תטאים בדרך:

ונתוספו בו התרת נדרים ומסירת מודעא מכמו״הרר שמואל דוד אוטולינגי זצ״ל·

גדפס לתשוקת המשכיל ונבון כמ״הר שלמה חאיין יצ״ו·

בויניציאה

שנת ובעת ההיא אצמיח לפ״ק·

Nella Stamparia Bragadi.
Con Licenza de Superiori.

מוסר יי בני תמאס ואל תקוץ בתוכחתו· כי את אשר יאהב יי יוכיח וכאב את בן ירצה·

כתב בעל ראשית חכמה ראה כמה תעניות וצומות ובכיות ותחנונים אדם עושה כשבנו חולה כי נפשו מרה על בנו וכ״ש שהיה לו לעשות בעשותו דבר עבירה שהוא אובד טובה לעולמים ועל זה ירתמרמר השב לצום לבכות ולהתפלל ולומר נפשי איך המיתותיך בידי הבת היקרה וימשול אלו הרג בנו יחידו החביב אין ראוי לו שיתמרמר ולבכות עליו· כן ראוי שיתמרמר ויבכ׳ כי עקר נפשו ממקום החיים והקדושה למקום המות והטומאה ובפרט אם יש בידו עון זרע לבטלה שהרי המית את בניו· ודאי ראוי לאבלות מרובה וישתדל לשוב ולהתפלל·

אמרו המגיהים

בהיות תיקון זה של ייחודי שובבים צורך לכל באי עולם· מי זה יתהלל להיות כיעקב אבינו ע״ה שלא ראה טיפת קרי מימיו כאמרו כוחי וראשית אוני· וכל הטיפות היוצאות אף בלי ידיעה בחלום לילה נבראים מזיקין ונגעי בני אדם ובשעת מיתתו מלוים את מטתו לפני השכינה ובהיות כי לא יגורך רע דהיינו מוציא שכבת זרע לבטלה לכן מעוות ל״ו יוכל לתקן וחסרון יוכל להמנות לכן נדבה רוחו של הגביר הנזכר לחזור ולדפוס סדר התיקון בסדר נאה עם כל התפלות וכוונות שתקן המקובל האלהי נורא מאד כמו״הרר משה זכות זל״הה כדי שיבא כל איש לבקש על נפשו העשוקה והתמוסה להשיב את הגזילה אשר גזל ואת העושק אשר עשק ולא ידח ממנו נדח וחשב מחשבות להשיב נדחי ניצוצי ישרא׳ אל מקורם ואל שרשם ובצאת אל הקדש פנימה בתעניות ובתפילות הסדורות ימצא מחילה לעונותיו המוציאים שכבת זרע לבטלה והקושרים עוו״תות האהבה במזימות זו חשבו למעול מעל בה׳ונגע וקלון מצא שמה· ומה ידבר ומה יצטדק לפני שוכן רומה· כי אם להתחנן בדמעות שליש כדי לטבוע במצולות ים פלגי מים ירדו עיניו על כל עונותיו:

שלמה במה״רר דוד אלטאראס המגיה·

שמחה בכמ״ר אברהם קאלימאני המגיה·

ואלו הן הכונות

ראשונה צריך שיטבול שתי טבילות · ראשונה להעביר ממנו הטומאה והשנית כדי שתחול עליו הקדושה וקודם לזה ירחץ עצמו ויסיר ממנו כל דבר החוצץ כמו שכתוב בש"ע הלכות טבילות חוץ מחפיפת הראש שאינו חייב בה רק לסרוק במסרק ואם בעל נפש הוא יטבול חמש עשרה טבילות · וקודם כל דבר יתבודד בעצמו ויכתוב על ספר כל העונות הפרטיות שעבר עליהם כדי שיהיו מזומנים בידו ולפנינו שמנו וידוי פרטו ומזמנו יוכל ליקח לעצמו העבירות שעבר וטוב מעט בכוונה מהרבות שלא בכונה: ובהיותו במקוה יראה בעצמו כאילו עומד לפני אדון הכל יו וכדמעות שליש יאמר הוידוי הכולל והפרטי · ואחר כך יאמר ·

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים

ויכוין למתק ארבעה אלקים בארבעה שמות הויה כזה

ויקרא

אלהים

אלף למד הי יוד מם יוד הי ואו הי

יוד הו ויו הי

ליבשה

ארץ

אלף למד הי יוד מם אלף למד הא יוד מם

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

ותיבת ויקרא ותיבת יבשה עולים שי"ח עם הכולל כמנין אלהים במלוי יודין ואותיות הפשוט והמלוי · (מצאתי בכתבי הראשונים אבל אין המלויים מכוונים) ואחר כך יכוין בראשי תיבות ולמקוה המים קרא ימים העולה קכ"א כמנין הויה ואלקים ואותיותיהם · עוד כתב הרמ"ז בחדושיו וז"ל · מצאתי בלקוטי מה"רא פנציירי ז"ל · שהבא לתקן קלקול שז"ל בפ"ד התעניות צריך לילך לטבול · ובטבילה יאמר פסוק ·

אוֹצָר נֶחְמָד וָשֶׁמֶן בִּנְוֵה חָכָם וּכְסִיל אָדָם יְבַלְּעֶנּוּ:

שר"ל שהטפה שהיתה באוצר נחמד כשמן זית בלעה הקליפה שהוא כסיל אדם ור"ת כל הפסוק עולה פ"ד · וגם בפסוק זה תמצא אותיות אח"עה ועוד יאמר פסוק חיל בלע ויקיאנו ר"ת שם חב"ו מבטנו יורישנו אל ס"ת ו"ל שגם הוא משמו' ע"ב ועולה מ"ב · ונלע"ד שכל סוד מ"ב להעלות · ועוד נ"ל שיש באמצע פסוק אוצר ושמן שם חב"ו דהיינו בנוה חכם וכסיל והנשאר מן הפסוק הוא נ' חיים זה"כם וידוע שנקודות שם זה בברכת תקע הוא חֲבֵי העולה נ"ו וכן נקודות

אוצר נחמד ושמן ר"ת נ"ו עכ"ל. וכשיגיעו המים עד גרונו יאמר:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: יסרני יי אך במשפט אל באפך פן תמעיטני: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: כשם שאני מטהר גופי הקרוץ מחומר למטה· כך יטהרו מלאכי עליון מלאכי השרת נפשי רוחי ונשמתי למעלה בנהר די נור· וכשם שאני מקדש גופי הקרוץ מחומר למטה· כך יקדשו מלאכי עליון מלאכי השרת נפשי רוחי ונשמתי למעלה בנהר די נור· בשם יי הוא האלהים· ובשם אדני צור העולמים· ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אחר זה יטבול טבילה אחת ויכוין לטהר עצמו מצואת עונותיו· ואחר כך יאמר רבש"ע אם פגמתי וכו' שנכתוב לפנינו ערו ואל יהי מוגע הראשון· ויטבול שלש טבילות ויכוין בשלש אותיות הראשונות משלשה שמות יאא ויאמר הפסקה השנית ויטבול שלש טבילות ויכוין בשלש אותיו' השניות ההד ויאמר הפסקה השלישית ויטבול ג' טבילות ויכוין וי ויאמר הפסקה הד' ויטבול ג' טבילות ויכוין ההי ויטבול טבילה א' ויכוין יאאההדוינההי ויטבול טבילה אחרונה לקבל עליו הקדושה ובפרט אם הוא בערב שבת אחר חצי היום (נשאל את פי הרמ"ז איך יאמר הפסוקים והרי לבו רואה את הערוה והשיב לי שמנהגו להדק זרועותיו על גופו כדי שלא יהיה לבו רואה את הערוה ובארץ המערב לובשים בית המכנסים במקוה ואומרים הכל קודם הטבילה אמנם הרב בעל ההנהגות בא"ח סימן ע"ד כתב שאם אין לבו בתוך המים רק למעלה מן המים אף בצלולים שרי ורבותי לא נהגו כדבריו) והמקוה צריך שיהי' במים קרים אם יכול לטבול· כי הרבה מן הפוסקים סוברי' שאסור לטבול במים חמין· ועוד שלתקון זרע צריך שיהיו קרים מדה כנגד מדה· הוא חמם עצמו בעבירה יקרר עצמו:

ואם

ואם בדעתו להתענות מ׳ יום בלבד כמניין יודין שבשם ע״ב ית׳ תענה כל ימי שובבים בלבד · אמנם הנכון לעשות ש״תי הפסקו׳ משני ימים ולילות העולה כל אחת לכ״ז תעניות ואז יהיו בין הכל פ״ד תעניות ויכוין למה שאכתוב לפנינו (שהרי ביום ט״ו בשבט אין מתענין) ובהפסקה יזהר שיום ראשון עולה לתענית אחד ומשעה כ״ג של יום ראשון עד שעה אחת של תענית שני שהם כ״ז שעות כל שעה עולה ליום אחד ואין צריך להמתין עד שתכלה כל השעה האחרונה שהרי מקצת שעה ככלה · ובכל יום ובכל שעה יכוין להעלות חלק א׳ מתקוניו כפי כוונותיו · והחסידים ואנשי מעשה נוהגים שלא לישן בכל הלילה השני כדי לכוין בכל שעה ושעה אבל אין הכרח לזה · אלא די שכשיאמר בידך אפקיד רוחי יכוין לכל השעות ולכל השמות והחלקים של שעות הלילה · וטוב להפסיק בשבת ולעולם קודם ההפסקה צריכה טבילה בפרט אם ראה קרי או קיים מצות עונה · ובסעודה המפסקת אם לא יהיה בשבת וי״ט לא יאכל בשר ולא ישתה יין ויישב על הארץ ויאכל פרוסה אחרונה באפר וישתה כוסו בדמע ויאמר פסוק כי אפר כלחם אכלתי ושקווי בבכי מסכתי ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך ובס׳ הלקוטים כתוב שהטובל ומפסיק ביום עולה אותו התענית לי״נ תעניות ובלבד שיעשה סעודה המפסקת באופן הכתוב למעלה · אבל הרמ״ע זצ״ל בתקוני התשובה שכתב בשם האר״י לא כתב קולא זו · ולפי שרבו כמו רבו היחודים והשמות הרמוזים בתפילו׳ ולא כל אדם זוכה להם · טוב שבכל בקר יאמר התפלה הזאת ·

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בִינַת אָדָם לָנוּ וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים צֵירוּף שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים · וְכַוָּנַת כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה וְכָל פָּסוּק וּפָסוּק שֶׁמִּתְפַּלְּלִים וְאוֹמְרִים אָנוּ לְפָנֶיךָ בַּיָּמִים הַלָּלוּ וְכָל הַיִּחוּדִים וְזִוּוּגֵי מִדּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָרְאוּיִים לָבֹא עַל יְדֵיהֶם: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶינָה חֲשׁוּבוֹת לְפָנֶיךָ תְּפִלּוֹתֵינוּ כְּאִילוּ נִתְכַּוֵּין בְּכָל צֵרוּפֵי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָעוֹלִים מִתּוֹכָם וּבְכָל הַיִּחוּדִים וְזִוּוּגֵי מִדּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָרְאוּיוֹת לָבֹא עַל יְדֵיהֶם וּתְצָרֵף מַחֲשַׁבְתֵּנוּ הַטּוֹבָה דֶּרֶךְ כְּלַל לְמַעֲשֶׂה פְּרָטֵי לְכָל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה אָמֵן:

שנית בכל תפלותיו יכוין בשם חבו בברכת תקע שופר ·
ויכוין בתיבת נדחי שעולה ע״ב כמנין יו״ד ה״י וי״ו ה״י ·

שלישית בכל תענית ותענית יתן צדקה בשביל תקון עונותיו ויכוין להרבות השפע מן יסוד אל מלכות · וזה מלבד הפרוטה שנותן לצדקה קודם התפלה לקיים אני בצדק אחזה פניך · וכתב האר״י שטוב ליתנה כשאומר ואתה מושל בכל וכן ראיתי מדקדקים שיש להם קופה קטנה ונותנין בה הפרוטה · עוד אם הוא ת״ח יחדש חדושים בתורה ·

רביעית בכל לילה ולילה קודם שיישן יעסוק בדברי תורה ובפרט במשניות עד שיהיה שבע מדברי תורה · ואם חלק לו ה׳ במושכלות יעשה שלשה היחודים שנזכיר לפנינו ואחר כך יאמר סדר קריאת שמע על המטה ואם לאו תכף שסיים למודו יאמר סדר קריאת שמע אשר נכתוב לפנינו ·

ולא רצינו להאריך כאן בבאור קריאת שמע על המטה כי כבר כתב בזה בעל שערי ציון וכמו כן לא נאריך בחומר עון שכבת זרע לבטלה כי כבר האריך הרב בעל ראשית חכמה בשער י״ז משער הקדושה והוכיח בברור שאם מת בלא תשובה אפילו אחרי שסבל ענשו בגהינם לא יראה פני שכינה כלל ואין לו חלק לעה״ב וכמעט אין לו תשובה מחמת רוב הפעמים שחטא · וזה לשון הזהר בפ׳ וישב ת״ח בכל אינון חובין דאסתאב בהו בר נש בהאי עלמא דא איהו חובא דאסתאב ביה בר נש יתיר בהאי עלמא ובעלמא דאתי מאן דאושיד זרעיה בריקנייא ואפיק זרעיה למגנא בידא או ברגלא ואסתאב ביה כמ״דא כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע בגין דלא עאל לפרגודא ולא חמי סבר אפי עתיק יומין כמה דתני׳ כתיב הכא לא יגורך רע וכתיב התם ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה׳ · ובגיני כך ידיהם דמי׳ מלאו עכ״ל · והעול׳ מדברי האר״י זל״הה כי שנים הם פגמיו · הא׳ שמונע השפע ההולך אל השכינה ומרבה מאד השפע אל הקליפה כי בהתחממו כל גופו להוציא הזרע לבטלה כל גופו נטמא ומזדמנות שם החצונית וכחותיה ולוקחים הזרע ההוא ושמניבה וארבעה נצוצות הקדושה הולכים בכל פעם אל החצונים כפי פגמו וכמו שנכתוב לפנינו באורך ולהיות שהזרע בא מן המוח פגמו הוא מגיע עד דעת עליון בא״וא רחמנא ליצלן ותשוב׳ עון זה הוא להחזיר אותם הנצוצות למקומם וזה נעשה בתעניות · והפגם הב׳ הוא שתכף שמוציא הזרע הקליפה עושקת נשמה א׳ הראויה להיות מבניו או בני בניו ונברא ממנו מזיק אחד ואפי׳ באד״הר אמרו בגמ׳ שהוליד שדין רוחין ולילין בש״ז דהוא לאונסיה ותשו׳ עון זה הי׳ להרוג אותם המזיקים וזה נעשה בקריאת שמע על המטה שאז נשמתנו עולה למעלה וכמו שביאר באורך בס׳ אמונ׳ חכמים · והרב הכולל כמה״רר אברהם ידידיה באזילה רמ״מ ור״מ בעיר טורין · למדני דבר יפה בדבר

זה והו' שבזוהר פ' בלק אמרו על פסוק לא ישכב עד יאכל טרף אלא בכל ליליא ולילא כד בר נש איהו אזיל בפקודי דמאריה לא שכיב על ערסיה עד דקטיל אלף ומאה ועשרים וחמש מאהנון זינין בישין דשריין עמיה· והנה פסוק שמע ישראל עם התיבות והכולל עולה בכוון אלף וק"כד שפתים ישק·

ליחדא שמיה דק"בה ושכינתיה בדחילו ורחימו לחברא יה בוה ביחודא שלים בשם כל ישראל:

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה· וצריך לאומרו עם הטעמים

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:) הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס אותי והקניט אותי או שחטא כנגדי· בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי· בין באונס· בין ברצון· בין בשוגג· בין במזיד· בין בדבור· בין במעשה· בין בגלגול זה· בין בגלגול אחר· לכל בר ישראל· ולא יענש שום אדם בסבתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים ולא על ידי יסורין יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

נעברה נא בארצך לא נעבור בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבור גבולך: אם אמרתי מטה

רגלי

רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: נִשְׁבַּע יְיָ וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק:

בשבת ובר"ח לא יאמר הי"ג מדות ולא הפסוקים הנזכרים רק בר"ח יאמר:

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל יְיָ יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם יְיָ: וּבְנֵי דָן חוּשִׁים:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם· וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ· וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ· וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ· וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב· דֶּבֶר· חֶרֶב· צָרָה· רָעָה· רָעָב· וְיָגוֹן· וּמַשְׁחִית· וּמַגֵּפָה· שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ· וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ· וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ: לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לַיְלָה· בָּרוּךְ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל שֵׁנָה עַל עֵינַי וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפַּי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עָיִן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנוּ לְשָׁלוֹם· וְתַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ· וְתַרְגִּילֵנוּ לִדְבַר מִצְוָה וְאַל תַּרְגִּילֵנוּ לִדְבַר עֲבֵרָה· וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי בִּזָּיוֹן וְיִשְׁלוֹט בָּנוּ יֵצֶר הַטּוֹב· וְאַל יִשְׁלוֹט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע· וְתַצִּילֵנוּ מִיֵּצֶר רָע וּמֵחוֹלָאִים רָעִים· וְאַל יְבַהֲלוּנוּ חֲלוֹמוֹת רָעִים· וְהִרְהוּרִים רָעִים· וּתְהֵא מִטָּתֵנוּ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ· וְהָאֵר עֵינֵינוּ פֶּן נִישַׁן הַמָּוֶת: בָּרוּךְ

אתה יי המאיר לעולם כלו בכבודו: אל מלך נאמן: שמע ישראל וגו׳

ויקרא עד אני ה׳ אלהיכם אמת · ואחר כך יאמר·

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:

כשיאמר וחרב פיפיות בידם יכוין שוחרב עולה רי״ו כמנין אותיות שם ע״ב ויכוין להרוג המזיקים·

הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל: כלם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ג״פ יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי·

ראוי שיתבודד ויחשוב כל העונות שעשה ביום ההוא ויתודה עליהם ויבכה ויראה עצמו כאלו עומד לפני שופט כל הארץ · ויזכור מ״ש בזהר פ״בא וז״ל· כגוונא דא מאן דאשתעי ומפרט חטאוי על כל מה דעבר אי תימא למאי איצטריך אלא מקטרגא קאים תדיר קמי קב״ה בגין לאשתעי חובי בני נשא ולמתבע עליהון דינ׳ כיון דאקדי׳ בר נש ומפרט חטאוי כל חד וחד לא אשאיר פטרא דפומא להוא מקטרגא ולא יכיל למתבע עליה דינא ההוא תדיר תבע דינא בקדמיתא ולבתר משתעי ומקטרג פלו׳ עבד כך וע״ד אצטריך ליה לבר נש לאקדמא ולפרט חטאוי וכיון דמקטרג חמי דא לית ליה פטר׳ דפומ׳ עלי׳ וכדין

סדר קרית שמע

אתפרש מני׳ מכל כל · אי תב בתיובתא יאות ואי לא הא מקטרגא אשתכח עלית ואמר פלו׳ דאתא לקמך בתוקפא דאפין בעיט במאריה חובוי כך וכך · על דא יאות לאזדהרא בכל הני בגין דישתכח עבדא מהימנא קמי קב״ה ·

אלהינו ואלהי אבותינו · עד כי אמת עשית ואנחנו הרשענו כמו שכתוב במנחה ·

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאם פגמתי
באות ראשונה של שמך הגדול הגבור והנורא
או בשאר אותיות התלויות בה ונתחייבתי
לפני כסא כבודך סקילה או דינה ותולדותיה כיוצא
בה תעמוד לפניך צדקת אברהם ידידך · והריני
כאלו הושלכתי שתי קומות לארץ ונסקלתי כתורה
וכהלכה במצות ב״ד הגדול שבירושלם על דבר
כבוד שמך ואתה ברחמיך הרבים תשוב תייחד
שלש אותיות ראשונות של שלשה שמותיך היקרים
הויה אהיה אדני יאא ושם קדשך במלוי ארבע יודין
כזה, יוד הי ויו הי יאיר כרצונך בעולם האצילות וצ׳ יהי
מנעי ואם פגמתי באות שניה של שמך הגדול הגבור
והנורא או בשאר אותיות התלויות בה · ונתחייבתי
לפני כסא כבודך שרפה או דינה ותולדותיה כיוצא
בה תעמוד לפניך צדקת יצחק עקדך והריני כאלו
נכמרו בני מעי בפתילה דולקת של אבר ונשרפתי
כתורה וכהלכה במצות ב״ד הגדול שבירושלם על
דבר כבוד שמך · ואתה ברחמיך הרבים תשוב
תייחד שלש אותיות שניות של שלשה שמותיך
היקרים הויה אהיה אדני ההה ושם קדשך במלוי שלש
יודין ואלף כזה יוד הי ואו הי יאיר כרצונך בעולם
הבריאה

הַבְּרִיאָה וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ· וְאִם פָּגַמְתִּי בְּאוֹת שְׁלִישִׁית
שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אוֹ בִּשְׁאָר אוֹתִיּוֹת
הַתְּלוּיוֹת בָּהּ וְנִתְחַיַּבְתִּי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ הֶרֶג אוֹ
דִינוֹ וְתוֹלְדוֹתָיו כַּיּוֹצֵא בוֹ· תַּעֲמוֹד לְפָנֶיךָ צִדְקַת
יַעֲקֹב עַבְדֶּךָ וַהֲרֵינִי כְּאִלּוּ הוּתַז רֹאשִׁי בְּסַיִף
וְנֶהֱרַגְתִּי כַּתּוֹרָה וְכַהֲלָכָה בְּמִצְוַת בֵּית דִּין הַגָּדוֹל
שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים תָּשׁוּב תְּיַחֵד שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁלִישִׁיּוֹת שֶׁל
שְׁלשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים הֲוָיָה אֶהְיֶה אֲדֹנָיוֹיָנָ וְשֵׁם
קָדְשְׁךָ בְּמִלּוּי אַלְפִין כַּזֶּה יוד הא ואו הא יָאִיר כִּרְצוֹנְךָ
בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ· וְאִם פָּגַמְתִּי בְּאוֹת
רְבִיעִית שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אוֹ בִּשְׁאָר
אוֹתִיּוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ וְנִתְחַיַּבְתִּי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ
חֶנֶק אוֹ דִינוֹ וְתוֹלְדוֹתָיו כַּיּוֹצֵא בוֹ הֲרֵינִי כְּאִלּוּ נִשְׁקַעְתִּי
בְּזֶבֶל עַד אַרְכּוּבוֹתַי וּבְסוּדָר קָשֶׁה לְתוֹךְ הָרַכָּה
וְנֶחֱנַקְתִּי כַּתּוֹרָה וְכַהֲלָכָה בְּמִצְוַת בֵּית דִּין הַגָּדוֹל
שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים תָּשׁוּב תְּיַחֵד שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל
שְׁלשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים הֲוָיָה אֶהְיֶה אֲדֹנָיהָהִי· וְשֵׁם
קָדְשְׁךָ בְּמִלּוּי הֵהִין כַּזֶּה יוד הה ואו הה יָאִיר כִּרְצוֹנְךָ
בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ· יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה יְיָ
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: ר״ת שריפה סקילה הרג וחנק·
אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

ליל א אָנָּא בְּכֹחַ׃ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ׃ תַּתִּיר צְרוּרָה׃
ליל ב קַבֵּל רִנַּת׃ עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ׃ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא׃
ליל ג נָא גִבּוֹר׃ דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ׃ כְּבָבַת שָׁמְרֵם׃
ליל ד בָּרְכֵם טַהֲרֵם׃ רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ׃ תָּמִיד גָּמְלֵם׃
ליל ה חֲסִין קָדוֹשׁ׃ בְּרוֹב טוּבְךָ׃ נַהֵל עֲדָתֶךָ׃
ליל ו יָחִיד גֵּאֶה׃ לְעַמְּךָ פְּנֵה׃ זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ׃
ליל ז שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל׃ וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ׃ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת׃ ויכוין לשם מ"ב

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ואחר כך בליל ראשון יאמר עוד אנא בכח שני פעמים׃ ובליל שני יאמר קבל רנת עמך שני פעמים׃ וכן כל השבוע׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃ הֵן בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי׃ הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל עֲוֹנוֹתַי מְחֵה׃ לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ אֲלַמְּדָה פוֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים

אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי
תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד
תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא
תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל
אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא
עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל
יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שׁוֹמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שׁוֹמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ
יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמוֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ
וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: אִם תִּשְׁכַּב לֹא
תִפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ: בְּטוֹב אָלִין
וְאָקִיץ בְּרַחֲמִים: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: אַתָּה סֵתֶר לִי
מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: ר״ת ס״מ
תּוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת
לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: כִּדְנָא תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלָהַיָּא
דִּי שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבַדוּ יֵאבַדוּ מֵאַרְעָא וּמִן
תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי
יְיָ אֵל אֱמֶת:

ויזהר שלא לדבר אחר קרית שמע רק יאמר פסוק

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב עד שיישן׃

חמשית בכל יום יתפלל תפלת המנחה כפי הסדר הכתוב כאן׃ ויזהר להניח טלית ותפילין׃

ששית יקיים המצות הללו המסוגלים לתקון שז״ל׃ א׳ יהיה למודו תמיד משניות׃ ב׳ יסרס עצמו מזווג מליל שבת לליל שבת׃ ג׳ יחזיר בני אדם בתשובה׃ ד׳ יקום בחצות לילה או מחצות ואילך לקונן על חרבן בית המקדש ויעסוק בתורה ויחבר הלילה עם היום על ידי עסק התורה וישתדל לבכות בתפלתו׃ ה׳ יעשה צדקה׃ ו׳ יהיה ראשון בבית הכנסת׃ ז׳ יאהב שלום וירדוף שלום׃ ישמע חרפתו ולא ישיב׃ ח׳ ישמור פיו ולשונו מד׳ הברים שהעושה אותם אינו רואה פני שכינה׃ והם כת שקרנים׃ כת חנפים׃ כת לצים׃ כת מספרי לשון הרע׃ ט׳ יחמם עצמו במצוה הבאה לידו עד שיזיע ובפרט בלישת המצות ועריכת ז״י׳ יזהר בסעוד׳ רביעית של מוצאי שבת׃ ועיין בס׳ ראשית חכמה ובתקוני התשובה הטעם למה המצות הללו הם מסוגלים לתקון שכבת זרע לבטלה׃

וישמר מאד בנפשו להיות לבו נשבר ונדכה ולקיים המצות הללו אפילו אחר ימי התענית׃ ולא ישמע לדברי יצרו המסיתהו לאמר שכבר נתכפרו לו עונותיו וכיון שהותר לו לאכול ולשתו׳ הותר לו להניח דרך תשובתו אך יזכור כמה וכמה פעמים הכעיס לבוראו והגם שיעשה כסדר הזה בכל שנה ושנה עם כל זה פעמים הרבה מאד יותר מכדי שני חייו חטא נגד ה׳׃

עוד יזכור כי המחוייב מיתת בית דין אף על פי שנתחרט והתודה וקבל עליו המיתה לכפרת עונותיו עכ״ז עדיין נקרא רשע תמור ואין קוברין אותו אצל רשע קל וכ״ש שאין קוברין אותו בקברי ישראל עד שנתעכל הבשר וכמו ששנינו בסנהדרין׃ כ״ש וק״ו שאין מתכפרין עונותיו בזמן הזה להוטא בסדר תעניות אלו האמור בפעם אחת בלבד ואל ישכח מה שכתב הרמ״בם ז״ל הבא על ערוה מן העריות ביאות הרבה חייב כרת או מיתת בית דין על כל ביאה וביאה אף על פי שאין ב״ד יכולי׳ להמיתו אלא מיתה אחת הרי הביאות נחשבות לו כעבירות הרבה עד כאן׃ ואל יסיר מנגד עיניו כי בכל ביאה הוא חוטא ומחטיא וקרא קא צווח אדם עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו׃ לכן יתמיד בתשובה ימים ושנים עד שירחמו עליו מן השמים׃ וישוב אל ה׳ וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׃

תפלת תקע בשופר גדול וסדר קרית שמע על המטה נכון לאומרם לעולם אפילו אחר ימי השובבים׃ אמנם לא יאמר השלש עשרה מדות ופסוקי מי אל כמוך ולא נעברה נא בארצך עד מלכי צדק ולכן למעלה נרשמו ונסגרו בין שני רשומים כזה () ובשערת ההחק יכול לדלג יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי אם פגמתי וכולי׃

ועתה ראיתי לכתוב כאן מה שמצאתי בכתבי האר"י מתקון שז"ל ·

מתקוני התשובה להאר"י שסדר הרמ"ע זצ"ל· והנה המהרהר באשה ומזריע לבטלה יתענה פ"ד צומות ויכוין להאיר בשם יוד הה וו שהוא בבינה אשת חיל ודוגמתה במלכות אשה יראת ה' היא תתהלל ובעונו פגם בשתיהן לפיכך צריך לתקן שני פעמים השם האמור שעולה מ"ב הרי פ"ד צומות ויכוין להעלות הי"וד בעשרה ימים ה"ו של מלוי בששה הד"לת בד' ב' ההין בעשרה שני ווי"ן בי"ב וחוזר חלילה או יכוין בכל יום באות א' מז' אותיות הללו וחוזר לראש י"ב פעמים עד דסליק ליה מנייניה לשון אחר חטא המחשבה פוגם בחכמה שיש בה שם יה"ו ומלואו מ"ב וכשהוא נכנס בבינה מצייר בה שם אחר כמוהו ויכוין להעלות שניהם: לשון אחר יה"ו מלא עולה ט"ל ועם שלשה אותיות הרי מ"ב וכל אלה כוונות הגונות וישרות הן· ואם הרהר בזכר והזריע לבטלה יכוין בשם אה"יה פשוט שהן ארבע אותיות ומלא עשרה אותיות ומלא דמלא כ"ז אותיות הרי כלן יחד מ"א אותיות ועם הכולל מ"ב וחוזר חלילה להעלות אות אחת בכל יום עד פ"ד ימים כאמור· או יכוין להעלות א"לף של אה"יה ביום א' ה' בה' ימים י' בי' ה' בה' וכן יעשה ד"פ והמושך בערלתו פוגם בשם אהי"ה שרבועו אמת ומעשרו אדם כדאיתא בתיקונים בסוד טפת הזרע שהיא י"וד והיא מוכנת לקבל צורת האדם בצאתה כהוגן הוא השליך זרע אמת ארצה יכוין בכל אחד מפ"ד צומות להעלות אות אחת משם אהי"ה בכל יום ככה יעשה כ"א פעמים ואז אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף·

כל היד המרבה לבדוק באנשים תקצץ לפי שפוגמים בה' חסדים וה' גבורות הרמוזים באצבעות הידים ומתישי' כח השם על יד כ"ח פרקים והרי זה דומה לחלול שבת בהוצאה מרשות יהידו של עולם לר"הר באר צרה גבריה מאי תקנתיה יכוין להגדיל כח השם ע"י פ"ר צומות וזה כי שם בן ד' במלוי מלואו יש בו כ"ח אותיות ובכל אחד מהצומות יכוין להעלות א' מן האותיות הנז' למקומה ככה יעשה ג"פ לפי שכח השם מושפע למלכות מג' אבות ואלה הכ"ח אותיות הם שקוי דאילנא לכל א' מהן ויתקיים עם זה מקרא דכתיב ושב ה' אלהיך את שבותך כביכול השם עצמו שב למקומו· ואם נתלש רוקו מפיו לסייע בעבירה יכוין ותקון אותיות הגרון שהן אחה"ע בגי' פ"ד ויכוין בצום הא' לאות הא"לף ובכ' ימים אחרים חלק א' בכל יום מאות ח"ית ובכ' ימים אחרים חלק א' בכל יום מאות ה"א וטעם קדימת ח"ית לה"י מפורש בזהר פ' משפטים דף קכ"ג ובע' ימים חלק א' בכל יום מאות ע' כי בעונו נחר גרונו ונברו עליו הדינים שהם ג"פ אלהים בגי' חר"ן והיינו נחר והוא מספר גרון ג"כ הנכלל בדינים ע"כ יכוין בתקון אותיותיו כאמור·

עוד מס' הלקוטים מוד ט' תעניות שובבים סודם לתקן שז"ל וצריך לכוין בשם ע"ב שיש בו ד' יודין ובכל יום יכוין לתקן חלק אחד מאותם היודין

עד מ׳ יום שיתקנו כל הר׳ יודין שנפגמו ע״י שז״ל שמסר אותם טיפין לקליפות ונתן להם חיות וע״י תקון זה יתעלו ניצוצין אלו והקליפות ישארו מתים שהיו קודם שבויים בידיהם· ועתה ישובו הבנים השובבים לקדושה ויש תחרו מהקליפות שהיו שבוים שם עכ״ל הרב נ״ל·

עוד לשון הרב זל״הה לסלק ולדחות החצונים תכוין ביחוד זה והוא שתכוין אלהים אהים תחברם יחד אֱאלֹלַהֱהִיֵמִםּ והם נ׳ יעקב גם תכוין כי הח׳ אותיות מנוקדות בצירי חוץ מהאות השנית שהוא בסגול וב׳ הטימין הם בפתח והנה כל נקודים אלה נ׳ יעקב (נמו״לן שבב׳ פעמים יעקב יכנע השט״ן)·

עוד תיקון מצולות ים מהרב זל״הה כשאדם שולטים עליו מצולות ים שהוא סוד סמ״אל ונ״חש כי מצולות הם אותיות צלמות זכר ונקבה וצריך לכוין בשם א׳ תמיד ובפרט בעת קביעות התורה אל יזוז מעיניו ובזה לא ישלטו עליו ולא יגרה בו היצ״הר והוא כי שורש הדינים הם אדני אלה״ים בסוד הגבורות שהם נער מנצפך שהם שני מילוי אהים זכר מנצ״פך אד״ני נקבה נער ואלו הם שורש למציאות הדינים ואלו הם תיקון דיקנ׳ התשועי לאלפים כי הם השערות דלא תלוין והם כנגד רוחב הפנים ואינם תלוים בשיקולא והם בין תיקון ח׳ לי״ג· ונקראים מצולות ים העליונים וכ׳ שמות אלו בני׳ קנ״א ונעשים קס״א שמקורם שם אהי״ה דההין ועם י׳ אותיות כמנין לאלפים ושם זה הוא תיקון הט׳ הנקרא לאלפים ונק׳ כן על שם נ׳ שמות שמתחולים באות א׳ שהם אה״יה אד״ני אלה״ים· והכוונה היא לכוין להמשיך מנוצר חסד שהוא מזל ח׳ שהוא הו״יה דיודין כמנין חסד ומממנו יושפע אור לאלפים שהוא תקון ט׳ והוא שם אה״יה עם האותיות הנז׳ ואז השליך במצולות ים שהיא סוד אלהים אדני כל חטאתם שהוא תקון ט׳ ג״כ של מי אל כמוך ואז אותם החטאות שעשה האדם שהם אותם המזיקים שברא יורדים במצולות ים· וסמ״אל ונח״ש אינם עולים שבבר נמתק שורשם שהוא אד״ני אלהי״ם ואינם נשפעים מהם ואמנם להיות שאין כח החטאים הנבראים על ידי האדם שאינם מתערבים בהם ניצוצי קדושה ע״י העון ולכן אח״כ צ״ל אל ונקה מזל הי״ג שהוא אהו״ה דיודין ועולה ג״כ קס״א תכוון להעלות אותם הניצוצות ולנקות׳ ולהוציא׳ משם ע״י שם זה וזהו ונקה ל׳ ניקוי הכסף מהעופרת וסדר שמות אלו יהיו תמיד בין עיניך ובפרט כשתעסוק בתורה תכוין אותם במחשבתך בראותך שהחיצונים רוצים להתגבר עליך ולהחטיא אותך ובפרט אם אתה בעת תיקון טפו׳ הזרע שהוצאת בחיצוני׳ כי אז מתקנאים ומתגברים בך ע״כ·

ואלה הם דברי הרח״ו בספרי היחודים עם פירושי וחדושי כמה״רר משה זכות זצ״ל·

אמר הרב זל״הה כי עדין יש לפלוני תשעים נצוצות קרי בתוך הקליפות· וצריך לכוין בפסוק יפול מצדך אלף וכו׳ בעת השכיבה ויכוון באליך

לא יגש כי סופי תיבות דהם שכ״א והאותיות הקודמות להם הם יג״ל שם של
מ״ב ׃ ויכוין להעלו׳ את הש״ך ניצוצות שהם סוד הדינים ועם הכולל הם שכ״א
ולהעלות עמהם ניצוצות הקרי ג״כ והכל ע״י יג״ל כדי להעלות׳ ביסוד העליון
כדי שיחזרו להיות בסוד זכר ונקבה ויסוד הוא ישפיעם למלכות כשאר הנשמו׳
נשארים עתה כאותיות אליך א״ל י״י מן יגש הם אל״י והוא אהיה דיודין ומלוי
המלוי כי הם כמנין אל״י והוא שם מ״ב של אהיה דיודין ואין בו רק מ״א אותיות
גם תחזור לר״ת אליך לא יגש שהוא אל״י אחר ותכוין אל אהיה דאלפין על דרך
הנז׳ שיש גם כן בו אותיות כמנין א״לי והזא שם מ״ב שלו׳ ותכוין להעלות הכל
על ידי שני מיני מ״ב הנזכרים שהם דיודין ואלפין · אח״כ עם הנזכר מסתלקים
י״ב מהם מהקליפות ונשארו ע״ח לבד והנה סוד ע״ח אלו הם קשים מאד לסלק׳
כי הם סוד ג׳ שכות הוי״ה שהם גי׳ ע״ח כמנין מז״לא כי אלו הם נשמה לנשמ׳
ונ״ר אל כל הניצוצות של כל הנשמות ההם שיצאו ע״י קרי · ורתיקן אל פלו׳
בליל׳ השניה שיכוין ג״כ במלות אלף ורבבה מימינך כי ר״ת הם הוי״ה ואהי״ה
לחברם ולזוגם ועם זווג זה יוכל להעלותם ולהכניע הקליפות שמעכבים אותם ·
אח״כ בס״ת שרם בגימ׳ ק״ה׃ והם סוד ז׳ פעמים י״ה שיש בשני שמות הנז׳ כי
בהוי״ה יש ג׳ י״ה באופן זה כי אותיות הראשונות הם י״ח ואחר כך ה״י
במלואה י״ה והב׳ ה״י גם כן הרי ג׳ פעמים י״ה וגם באהיה ד׳ פעמים י״ה כי
שני ההין הם ב״פ י״ה ויוד דאהיה תחבר עם ה׳ ראשונה וגם עם ה׳ אחרונה
הרי ד״פ י״ה אך בשם הוי״ה אין לחבר הי׳ עם ה׳ אחרונה שיש הפסק ביניהם
ויכוין כי ז״פ י״ה הם גי׳ ק״ה׃ והם גי׳ ע״לה אחר כך יכוין באותיות הקודמות ל
ס״ת שהם לב״ן שהם סוד הקליפה הנקרא נבלי ולכן יכוין כי העלה נב״ל יהיה
העלה הנז׳ נובל עתה ויפרדו נשמות אלו אשר נקשרים באילן הטומאה · וזהו
עלה נבל וזה בכח שם הויה דיודין שהוא ע״ב ועם אותיותיו פ״ב כמנין לבן גם
הוא ב״פ אלי אלי שפי׳ באותיות אליך לא יגש כנ״ל · וע״י זה יהיו עלה נבל ·
אחר כך יכוין אל האותיות הנשארות לחבר כלם · והם ר״ב מן רבבה וי׳ מי
מימינך והם גי׳ רס״ב ויכוין שיהיו אחר כך בקדושה ושיעשו תחלה בס״ר כי אחר
כך יחיו ענבים גמורי׳ כ״ש ב״ה וזה על ידי עשר הויות שהם ג׳ ר״ס ועם כללות׳
שהם ה׳ חסדים וה׳ גבורות הרי רס״ב אחר כך תכוין כי ר״ת של הכל שהוא
׳עלה ׳נבל ׳בסר הוא ענב ועם ר״ת של יפול מצדך הם ענבים שיהיו ענבים
גמורים בקדושה וזהו ע״י ב״פ אלהים גימט׳ ענבים · (מז״לן שהנשאר הוא פול
צדך והוא בגי׳ צדיק ה׳ ובני׳ י״גל פ״זק ע״כ ·) ואמר הרב זל״הה כי על ידי זה
נסתלק נשמה לנשמה משם · אחר כך נשארו נר״ן בסוד ג׳ הויות העולי׳
ע״ח ואמר שיכוין בברכת המפיל חבלי שינה באופן זה כי תחלה יכוין בג׳ הויות
גי׳ מז״לא ע״ח וצריך לשלבם ולחברם ויכוין כי ג׳ יודין הם ל׳ של המפיל והשלש
ההין הם ט״ו שהם י״ה של המפיל והג׳ ווין הם י״ח והם מ״פ של המפיל כי

אותיות מ"פ בא"ת ב"ש הם י"ח · (מזלן דהיינו עם ב' אותיות מ"פ כי בא"ת ב"ש הם רק י"ו ע"כ ·) ולפי שעיקר אלו הם סוד ג' ווין וסוד ו' בא"ת ב"ש היא פ' לכן ג' ווין אלו הם רמוזים באו' פ' של המפיל וכן נרמזו הג' ההין אחרוני' גם כן הם י"ה של המפיל הנזכרים · אחר כך יכוין למלאות ג' הויות אלו בע"ב ס"ג מ"ג כסדר הזה עצמו ויכוין כי ג' יודין הם ל' של חבלי וג' ווין הם י"ח של חבלי וג' דלתין הם י"ב של חבלי ועתה נלך אל צירוף הי הי הא ויכוין כי ג' ההין הם י"ה של שינה ואותיות יו"א הם כ"א והם ש' של שינה באת"בש שהיא ב' ואות ג' של שינה באת"בש היא ט' ועם י' של שינה הרי כ"א ונלך אל צירופי ויו ואו ואו כי הם גי' מ"ח והוא חיבור הויה אהיה עם כללותם ונרמזים כתיבת על ויכוין כי ע' של על נחלפת באת"בש באות ז' הרי כי על הוא גי' ל"ז אחר כך על במ"ק הוא י' הרי מ"ז ועם הכולל הרי מ"ח ונלך אל צירופי הי הי הא שהם גי' ל"ו והנה אותיות ע"ן באת"בש ז"ט שהם י"ו וב' יודין של עיני הרי ל"ו ויכוין כי עיני גי' ק"מ כמו מלוי של אהיה · אח"כ אמר הרב זל"הה כי להיות שע"ח אלו הם מושרשים מאד בקליפות להיותם שורש הכל לכן צריך תקון גדול כדי להוציאם ואמר כי בלילה השנית יכוין בתיבות ותנומה על עפעפי בענין זה כי הלא ידעת שהעינים הם שם הויה והעפעפי' הם שם אדני ולכן עתה צריך להוריד ע"ח אלו למטה אצל המלכות ולהורידם מסוד הויה לסוד אדני · (ואמר הרב זל"הה כי בליל ראש חדש אין לכוין ברכה זו ע"כ) והנה ידעת כי סוד אדני עם מילואו הם תר"עא והוא סוד שער ויכוין כי עתה ירדו ע"ח אלו אל השערים למטה והוא סוד אז ירדו לשערים עם ה' ויכוין בפסוק אז לחם שערים כי ע"ח הנז' הם נקראים לחם וירדו עתה למטה לשערים · (מזלן שפסוקים ההם מדברים בענינים האלה של הניצוצות הנעשות מן הזרע היות למזיקים ב"מ כמו"ש בס' הכוונות בסדר קרית שמע שעל המטה ע"כ) ויכון תחלה לג' שמות אדני והם גי' קצ"ה והוא סוד נקודת ציון שבמלכות יסוד שבה להמשיכם שם וזהו סוד קצה השמים כי השמים גי' שצ"ה כי אלו הם סוד חותם המלכות שבקצה התחתון שבו שהוא היסו' שלה כי ג' אהיה דיודין ואלפין וההין הם גי' חות' ע"ה שהם תנ"ה הודך על השמים כי אשר היא בינה בסוד אשר הוצאתיך מארץ מצרי' וממנה הם נמשכי' ג' אה"יה אלו למלכות להעשות בם חותם ומלוי הג' אהיה שהם חותם הזה הוא כמנין השמים וזהו אשר תנ"ה הודך על השמים · וגם במלכות המו"ן שלה הוא שם ב"ן · (מזלן שב' שמות אלו הם ביסוד הנוק' וגם השמות של אדני הם שמה ע"כ ·) והנה יכוין באמרו ותנומה שהוא חותם וב"ן כמנין ותנ"ומה ולכוין להמשיך כל ע"ח זה לחותם הזה ויכוין לנקד שמות אלו כמו י"ב נקודים אלו שיש בתיבות צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדּוֹף לְמַעַן תִּחְיֶה כי הלא ג' אלו בגי' צדק ע"ה ויכוין להסתר מחרון אף ה' ע"י צדק זה בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו וכו' ונקודם הוא כך אֲדֹנָי כמו ד' נקודים של צדק צדק אֲדֹנָי והם סוד ה' נקודים של תִּרְדּוֹף

למ ביוד של אדני ביחד בסוד שבא פתח אדני כמוד׳ נקודים של ענתחיה
(מזלן ועל ג׳ אדני הנז׳ תמשיך ג׳ הויות פשוטות והם בגי׳ ע״חוז״ס אז לחם
שערים כי השערים הם סוד ג׳ שמות אדני׳ כי כן מלוי אדני הוא תר״עא ע״כ)
אחר כך תכוין למלאות אותם במלואם וכל שם מאלו הג׳ עולה תר״עא והנה ג׳
פעמים תר״עא הם ב׳ אלפים וי״ג · ויכוין הד׳ אותיות של כל שם לבדם מאלו
הג׳ והם י״ב נקודים לג׳ שמות אלו והם נקודי פסוק אז ירדו לשערים עם יהוה
כזה אדני אדני אדני ואמנם מה שיכוין בזה הוא כי כבר ידעת מ״ש בפ׳ וארא
פ״ז ב׳ בענין י״ג יאורין וביאורו נתבא׳ שם ע״ש · (אמר הר״חו זל״הה ביאר
הדבר יותר במקום אחר ות׳ מצית דבריו הוא כי נצח הוד הם תרי פלגי גופא
ובהם שם צבאות כנודע שהוא בגי׳ תצ״ט וכשהם דבוקי׳ אחור באחור חצי הכותל
המפסיק ביניהם לזה וחציו לזה הם תצ״ט ופלגא מכאן ותצ״ט ופלגא מכאן והם
מתקבצים ביסוד זעיר וביסוד נוקבים ועם התלת עשר נהורין שנזכרו בפ׳ וארא
נמצאו אלף וי״ג נהורין ובין יסוד הזכר ויסוד הנקבה הם ב׳ אלפים כ״ד שהם
ב״פ צבאות בזעיר עם כותל המפסיק הם תת״קצט וכן בנוקבים בין הכל אלף
תתק״צח ועם הי״ג יאורים ב״פ הם ב׳ אלפים כ״ד אבל לפי שהי״ג יאורין הם
שרש האורות האלו על כן אין למנותם אלא פעם אחת אף על פי שהם מתפשטים
בשני היסודות) איך בנ״הי שלו יש ב׳ אחוריים והם ב׳ פעמים תצ״ט ופלגא מכאן
ותצ״ט ופלגא מכאן ואם תצרף הי״ג יאורין ביניהם תק״ה ופלגא מכאן ותק״ה
ופלגא מכאן כמנין אבג״יתץ וכו׳ בנ״הי שלה גם כן יש מספר זה נמצא שכלם
הם ב׳ אלפים וי״ג · וז״ש ועושה חסד לאלפים כי שם של אבג״יתץ עם היו״ד
רומז לשם מ״ב שהוא גבורה הנה הוא סוד ספירת החסד כנודע והנה פי׳ איך
בכאן נרמז שם אבגי״תץ ב׳ פעמים למעלה בנ״הי שלו וב׳ פעמים למטה בנ״הי
שארבעה פעמים אלו הם בגי׳ ב׳ אלפים וי״ג הרי אבגי״תץ שהוא חסד נירתן
באלו האלפים וזהו ועושה חסד לאלפים · ואף על פי שהם ב׳ אלפים כ״ד אין
אנו מקפידים רק הי״ג לבדם שהם השרשים והראשים לכל היאורים · והנה
יכוין כי ג׳ פעמים אדני שהם ג״פ תר״עא הם גי׳ ב׳ אלפין י״ג ולכן יכוין להורידם
מן העליונים של הזכר אל נה״י של הנקבה שהם ג״פ תר״עא בסוד אז ירדו
לשערים וכו׳ · (מזלן והענין בקצור כי אלו האלף וי״ג יאורין הם ביסוד הזכר
וביסוד הנקבה וכן יש ב״פ אבגי״תץ בזכר וכ״פ בנקבה וב׳ פעמי׳ אבג״יתץ עולה
אלף וי״ב והכולל הרי אלף וי״ג בזכר וכן בנקב׳ וצריך להמשיך ב׳ אבג״יתץ שביסוד
הזכר לב׳ שביסוד הנקבה ע״כ) וזה יכוין כנז׳ בעל עפעפי באופן זה כי על עפעפי
גי׳ ת״י וכשתהלף על עפעפי בא״ת ב״ש יהיו זך וזום שהוא גי׳ צ״ג ואם תחבר
צ״ג ות״י הם תק״ג ותנומה גי׳ תק״ז הרי הכל אלף וי׳ ועם ג׳ תיבות ותנומה על
עפעפי הם אלף י״ג שהם סוד אלף י״ג יאורים הנ״ל וצריך לכוין כי זך וזום
הנ״ל הוא שם קדוש וצריך שינקדהו כסדר הזה בנקוד שבפסוק עם זו יצרתי

(מזלן שגם שם הקדוש הזה הוא בגי׳ על עפעפי כוה׳ זאי״ן כ״ף זאי״ן וא״ו זאי״ן וא״ו מ״ם ע״כ)

אחר כך הלילה האחרת היתה ליל ר״ח ואמר שאין צריך לכוין בכל זה רק שצריך שיכוין בשם שדי במילואו שי״ן דל״ת יוד שהוא גי׳ ראש חדש · ואמר כי בכל ר״ח צריך לכוין בכל ע״ת אל זה וצריך לכוין בפסוק וגם הכהנים הנגשים אל ה׳ יתקדשו וכו׳ צריך לכוין בו כי כאן רמוזים תלת עלמין הנז׳ באדרא שהם הא׳ אלף והב׳ נ״ו והג׳ צ״ו כזה כי יתקדשו שם אותיות של יתקדש שהוא שם שדי במלואו וזהו יתקדש שדי ת״ק כי ת״ק הוא מלוי שדי ותניית אות ו׳ של יתקדשו והנה עולה זה תת״יד וכשתצרף שם אל הנז׳ בפסוק זה במלואו ג״כ אל״ף למ״ד עם תת״יר יהיה הכל אלף עם הכולל ה״ז רומז לעולם ראשון שהוא אל שדי · עולם שני הו נ״ז והוא אל הויה שהוא גי׳ נ״ז וזה צריך לכוין באותיות הנגשים אל ה׳ · עולם ג׳ שהוא צ״ו ויכוין בר״ת פן יפרוץ שהם גי׳ צ׳ ועם׳ אות ו׳ של יתקדשו הרי צ״ו והוא סוד אל אדני · אחר כך יאמר ובני דן חשים חסר ו׳ תחלה יכוין בס״ת שהם ינם שהם גי׳ ק׳ והוא שם אדני שעולה ס״ה ומלוי המלוי ל״ד אותיות והכולל הרי ק׳ ·: ואחר כך בר״ת שהם גי׳ ח״י להעלות נצוצות הנז׳ אל יסוד העליון להחיות׳ גם זה יכוין במל׳ ובנ״י שהוא ג׳ חיי״ם ויכוין להעלו׳ מסוד הנחש שהוא גי׳ חשים וזה ע״י נ״ד כמנין ד״ן והוא יוד הא ויו הא ·

אחר כך אמר בלילה אחרת כי קודם השכיבה צריך לכוין אל שם תגעץ (מזלן מכ״כי שם זה יוצא משם אדני בחילוף ד׳ אלפא ביתות ר״ת מתחלף בא׳ באת״בש׳ג׳בד׳ באב״גד · ע׳בג׳ באי״ק וכו׳ · צ׳ בי׳ בא״ט כ״ח וכו׳ י״צ ע״כ) ותחלה תכוין לצרף ת״ע והוא סוד ע״ת ולחבר עמו נ״פ אל שהוא מג״ן כמבואר בסוד העמידה הרי ג״ץ ונקודו אנכי מגן לך תָע הס אָנ מאנכי יָגֵץ מָגַ ממגן אחר כך תצרפם באופן אחר תַ״ג עַ״ץ בנקוד גרת דרך ה׳ לבתולת בת יהודה ונקוד עץ בנקוד חי מחיים מסוד עץ חיים · וכוונת הענין הוא כי כבר הודעתיך שהכתר דאבא הם הטעמים וט׳ ספירות שלו הם נקודות וכתר דאימא הם תגין וט״ס שלה הם אותיות וב׳ הכתרים דאו״א הם בגרון א״א ·: והנה פי׳ מ״ש כי כתר בינה הם תגין הענין הוא כי הלא כשאנו רוצים לקרוא שם אל הנקודות להאיר אותם הוא בהכרח להזכירם ע״י אותיות כגון נקודה זו ·· סגול ונקוד זה : שבא וכיוצא בשא׳ הנקודות והנה אלו האותיות שהם שמות של הנקודות אשר בט׳ אחרונות של חכמה אלו הם בכתר בינה ואלו נקראין תגין וכמו שהודעתיך פירושו כי האות העשויה על ידי התגין דוגמה זו ׳׳׳׳׳׳׳ שזו היא אות ב׳ עשויה כמו תגין ו׳ גם הנקודות של החכמה ׳׳׳׳׳׳׳׳׳ הם אותיות של הטעמים כמו המשל ז״ין של זרקא היא עשויה בנקודות כזו ⁝⁝ וכיוצא בזהו וכן הענין בטעמים עצמן שהם האותיות בצורת ⁝⁝⁝ עגולים כזו

ואין

ואין להאריך בזה׳ ונחזור לענין כי האותיות שבכתר הבינה
שהם צורת האותיות אשר אל הנקודות אינם רק אותיות של
שבא סגול שע״ה הם עולים כמנין ת״ג והענין כי הלא אבא אחיד
במזל הח׳ דדיקנא דעתיקא וכשתמנה מתיקון ח׳ עד תיקון י״ג יהיו ו׳ תיקונים
וכשתחלקם באבא ותמנה א׳ לא׳ הנה תיקון הח׳ כתר דאבא והט׳ בחכמה ׳ והי׳
בבינה׳ והי״א בדעת ׳ והי״ב בחסד ׳ והי״ג בגבורה (מזלן שם ס״ג בנקודה
צירי סגול שהוא סוד חסד דאימא כנודע מסוד ברכ׳ השיבנו עולה תק״סג כשם
זה וצירוף שלו תצג״ע היינו ת״צ מחסד שהוא בחסד ת״ע מבינה והרי סוד צירי
סגול ודוק ע״כ) והנה ידעת כי אימא נפקת בין דרועוי דאבא בין חסד לגבורה
וח״ג דאבא הם ע״ג כתר דאימא כי ת״ת דאבא הוא כתר דאימא וכבר ידעת
כי נקודו ח״ג הם נמצא כי האימ׳ אין לה קבלה רק מאלו השנים שעל ראש׳
ואותיות אלו השני נקודות הם הנעשים תגין אליה בכתר שלה וגם ידעת
בסוד הי״ג מדות איך תיקון ה׳נק׳ מזלא הוא יסוד של הכתר בין מלמטה למעלה
עד שנמצ׳ כי ונקה שהוא מזל האחרון מהי״ג הוא חסד של הכתר הרי כי במקום
שכלים י״ג תיקוני דיקנא שרם ח״ג של דכתר בדיקנא עילאה שם מתחלת כתר
דאימא ולכן מזל הי״ג בה אחיד אימא ולפי שאימא היא נקבה לכן גבר׳ נקודת
הנקבה על נקודת הזכר והוי: ואחר כך ׳׳ ובמלת עץ צריך לכוין לכללות
חכונה שהם האותיות עצמן ושם הוא אהיה ביודין שהוא גי׳ עץ (מזלן שמלוי
שם זה תי״ו גי״מל עי״ן צד״י המלוי לבד גי׳ ע״ץ ע״כ) אמנם פרטיות שם זה
הוא בחכמה בינה דאי כי בז׳ תחתונות שלה שם ס״ג והרי אותיות שבא סגול
הם בכתר האימא שהם על ח״ב שלה שהם אהיה ביודין שהוא גי׳ ע״ץ וזהו
תגע״ץ (מזלן ששם תגע״ץ מלא תי״ו גמ״ל עי״ן צד״י וכן שם אר״זה מלא
אל״ף רי״ש זי״ן ה״י עולה תש״ג וכל אחד עולה תשובה היא בינה שבה שם זה
ע״כ) ואח״כ תצרפהו באת״בש ויהי׳ אר״זה והוא בניקוד פ׳ כי ארזה עדר (צפניה ב׳)
והוא סודו ממש כי על ידי שם זה ערה את ארזה והוא רי״ג והענין הוא שצריך
לכוין בע״ב ק״ל שהוא רבוע השם עולה ע״ב וגם הוי״ה במלוי אלפין ה״ל והנה
ע״ב ק״ל בגי׳ ר״ב ועם י׳ אותיות השם הרי רי״ב וע״ה הרי רי״ג אחר כך תצרפהו
צירוף ד׳ והוא תְצָגָע ונקוד ת״צ יוצא מתנור וכירים יורץ קבוץ וקמץ של
יותץ (העיד הר״א הלוי ז״ל שהוא קבל מהרב ז״ל כי המוציא שֶׁו״ל הוא מחדש
שבירת הכלים ע״כ) ונקוד גע הוא ממלת עת מלך דבשו שהוא של מלך׳
והענין כי הלא תחלה צריך לכוין כי ג׳ מלכין הנז׳ כפ׳ נשא שהם בלע יובב חשם
כמבואר אצלינו (מזלן שגי׳ בלע יובב חשם היא ע״ת דהיינו ת״ע כשם זה
וג״ץ הוא ג׳ אל שהם ממש תלת עלמין ע״כ) הלא העליון נקרא תנור וזה״ס
הנה יום בא בוער כתנור כי שם התעוררות הדינין כלם וה״ס אלף אלפין רבוא
בגי׳ שם באדרא וה״ס אלף יומין דחול ולכן קראו יום ה׳ וב׳ אחרים נקראים

כירים כי הם יותר; הלשים ואמנם נתיצת דינים אלו הוא על ידי שם ת״ץ כמ״ש ב״ה״וז״ס יותץ · וצריך לכוין בת״ץ של שם אבגיתץ שעל ידו תהרוס ותתוץ כל הדינים הנמשכים מאלו העולמות על ידי הויה אהיה הויה אלהים · הויה אדני · וסוד הענין הוא כי הויה אהיה הוא בכתר המלכות עם כתר הזעיר והויה אלהים הם מוחין דזעיר עם מוחין דנוק׳ והויה אדני הם ז׳ תחתונות שלו ושלה ואלו הג׳ יחודים בני׳ ג״ר וכלם בת״ת ומלכות וכנגדם יש נר אחרת למעלה כזווג א״וא עד״ן ממש ואלו הם בסוד ב׳ נרות; שהאדם חייב להדליק בליל שבת לרמוז ב׳ זווגים אלו א״א וז״ון; והנה ממש כנגד ב׳ נרות אלו יש ג״כ בחיצונים ולכן צריך ביום שבת להדליק ב׳ נרות אלו של קדושה ושיכבו ב׳ נרות של הקליפה כנזכר בזהר בכ״מ בסוד שבתאי; המושל בשבת והנה ב״פ נר הם ת״ק ואמנם צריך להסיר הי׳ מהם שישארו; ת״ץ לבד ובזה הם סוד נתיצתם והענין הוא כי סוד נר זה הוא מסוד רמ״ח איברים אלו שהוא ר״ת נ״ר נפש רוח הם נר והנה הם ב׳ נרות ואמנם כשתחלק ת״ץ לב׳ יהיו רמ״ה ורמ״ה כי מה שהיו נ״ר נ״ר הם עתה רמ״ה ונבאר עתה ענין רמ״ה מה הוא כי כשתסי׳ מן הנר נפש ורוח ישארו רמ״ח לבד ואחר כך תסיר ג׳ אלפין שהם ר״ת של הג׳ יחודים אהיה אלהים אדני אז ישארו רמ״ה ובזה הוא נתיצת הקליפות וז״ס פ׳ ה׳ רמה ידך בל יחזיון כי כשישארו רמ״ה לבד אז בל יחזיון הקליפו׳ ויתבטלו ולזה היה שה״עה או׳ פ׳ זה בלכתו להרי חשך כנזכר בסבא ולפי שג׳ שמות הנזכרים הם כלם מסטרא דנוק׳ אהיה אלהים אדני אשר משם אחיזת החיצונים לכן אנו מסירים אותם כי כשנסיר הראשים שלהם יותץ וישאר רמ״ה לבד וזה צריך לכוין במלת ת״ץ · ובמלת ג״ע צריך לכוין כי הלא שם ס״ג שבבינה בז׳ תחתונו׳ שלה כנודע ועם י׳ אותיותיו הם ע״ג כנז׳ בתקונים וז״ש ג״כ גע בהרים ויעשנו וז״ס ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו פירוש שלח נא היוד שהם עשר אותיו׳ ההו״יה ותצרפ׳ עם ס״ג יהיו ע״ג ובזה וגע בכל אשר לו · ואמנם סוד גע זה הוא סוד עוג מלך הבשן וצריך לבאר לך הענין כדי שתכוין היטב אליו ·

דע כי כמו שפירשתי שזה הוא סוד ז״א והוא כולל ב׳ פרצופים פרצוף א׳ מראשו עד החזה ופרצוף ב׳ מהחזה ועד רגליו והם נק׳ ישראל ויעקב ושניהם נקראו בסוד פרצוף א׳ גם יש כנגדו במלכות נוק׳ דיליה פרצוף א׳ וכוללת ב׳ פרצופים אחורי הזכר שהם רחל ולאה וז״ש ויאהב יעקב את רחל כי יעקב כנגד רחל ממש ·

ואמנם מאחור ז״א נאחזים דינים וגבורות כנודע ויש שם כנגדו מאחוריו סוד ז״א אחר והוא; עבד לזה וזהו עוג מלך הבשן שהוא אליעזר עבד אברהם והוא כולל ב׳ פרצופים ממש דוגמת פני ז״א גם באחוריו יש שני פרצופים אחרים כנגד לאה ורחל והם זלפה בלהה שתי השפחות וכמו שהנקבה מלכות נקרא תמיד בלשון שתים שהם לאה

ורחל

ורחל גם השפחות הם שתים זלפה בלהה וכמו שז״א נק׳ אחד עם היותו שנים גם העבד ההוא נקרא א׳ אע״פי שהוא כללות שנים גם כמו שבז״א אנו אומרים שיש לו ד׳ נשים שהם ב׳ גבירות וב׳ שפחות של צד האחוריים גם כן נאמר בעבד הזה שיש לו ארבע נשים שהם ב׳ גבירות וב׳ שפחות כיון שכח אלו קשור באלו כי הלא על אלו נאמר וכל אחוריהם ביתה כי הכל הוא בקדושה ולכן עבד זה אינו כשא׳ העבדים שהם שאר האחוריים שיש בכל הקדושה למטה מאלו כי כל שאר האחוריים הם עבדים ארורי׳ אבל עבד זה שהוא אחוריים דז״א יצא מכלל ארור ובא לכלל ברוך כמ״ש בא ברוך ה׳ והבן מי קראו ברוך והוציאו מכלל ארור כי הוא לבן סוד לבנון שהוא אבא עילאה וכמו שהד׳ נשים לאה ורחל זלפה בלהה אשר כלם ליעקב מצד הפנים כנגדו נתנו לעבד זה כנגד האחור וז״ס רק עוג נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש בר״זל כי נוטריקון בלהה רחל זלפה לאה כי אלו הנשים שלו והם מטה שלו והבן איך צרף הכתוב בלהה עם רחל וזלפה עם לאה כי כן הסדר גם התחיל בשפחות כי היותר קרוב אל העבד הם השפחות גם הקדים לרחל שפחתה כי שם עיקר האחוריים וכחותם וז״ס הנה הוא נשאר מיתר הרפאים כי יצא מכלל העבדים שהם בכלל ארור כנזכר והלא כל הנקבות הם שם הו״יה בההין שהוא ארבע אמות רחבו שהם ד׳ אותיות הו״יה וארכו הם ט׳ אותיות וזהו ט׳ אמות ארכה וארבע אמות רחבה׃ ונשאר לנו לבאר למה נקרא עוג ומהו פירוש הלא היא ברבת בני עמון והענין כי הלא הודעתיך איך הנ״הי דבינה נכנסים בז״א בסוד מוחין וכבר ידעת כי ז׳ תחתונות דבינה הוא שם ס״ג אך הב׳ עליונות שבה שהם ח״ב הם אה״יה דיודין׃ ואמנם כשמתפשטת בינה בז״א אינו אלא הג׳ אחרונות שבה שהוא שם ס״ג ועם הי׳ אותיות של השם הוא ע״ג ואמנם כמו שבפנימיות הבינה נאצל ז״א בפנימיותו כך מאחורי שם זה דבינה העולה ע״ג כנזכר נאצל אחור הזעיר שהוא עבד זה כנזכר ולכן ע״ג חסר ו׳ ולפעמים עוג מלא באות ו׳ לרמוז כי הוא ו׳ כנגד הזעיר הנק׳ ו׳ גם תבין שם ענ שנק׳ אליעזר עבד אברהם כו גם כן נמשך משם ס״ג כמו שהודעתיך בייחודא שמספר הרב זלה״ה עם רבי אליעזר בן הורקנוס ע״ה ע״ש׃ ואמנם ש׳ ס״נ זה נק׳ עוג ששרשו הוא בבינה שמשורש שלה הוא אהיה דיודין והוא גי׳ נע״ם בסו׳ ויהי נועם ה׳ כמבואר אצלנו והנה כנגד אחורי שם זה נמצא רבת בני עמון והיא היפוך נעם כמבואר בזוהר בסופי תיבות כי עמון דרגא דאתכסייא׃ וכמו שז״א יונק מנעם העליון גם עבד זה היונק מעמון העליון וז״ס הלא הוא ברבת בני עמון ולפי גודל עבד זה נתיירא ממנו משה עליו השלום עד שנאמר לו׃ אל תירא אותו ואין להאריך׃

ונחזור לכוונתנו כי צריך לכוין באותיות ג״ע אל כל הנזכר ששם הם סוד האחוריים העליונים שמשם נשתלשלו שלשה עולמות הנז׳ שהם

סוד תנור וכירים יותץ על ידי אותיות ת״ץ הנז׳ גם צריך לכוין להכניע גבורות עוג ולהמתיקם ולהסיר מהם נשמות הע״ז נצוצות בסוד נ״ר הנזכר שהם נפש רוח ׃

בלילה האחרת אמר שקודם השכיבה צריך לומר פסוק נשבע ה׳ ולא ינחם אתה כהן לעולם וכו׳ ׃ וצריך לכוין בו ממטה למעלה בס״ת של דברתי מלכי צדק והם גי׳ ק״ך וצריך לכוין ק״ך צירופי אלהים אחר כך יכוין עמו אות למד של על ויהיו ק״ן והוא שם אהיה דההין אחר כך צריך לכוין בסופי תיבות של אתה כהן לעולם שהם צ״ו ע״ה שהוא סוד עולם הג׳ מאותם השלשה עולמות והוא סוד אל אדנ׳ שהוא גי׳ צ״ו הרי כאן כוונה אל ג׳ שמות אהיה אלהים אדני אשר כוונת אליהם בלילה שעברה בסוד נר וצריך לכוין בסופי תיבות של נשבע ה׳ ולא ינחם שהוא שם גדול ועק׳ הכוונה בשם זה עְהְאְםְ ונקודו מן נשבע ה׳ וכו׳ ׃ והענין הוא לפי שעתה הוא תחלת התקון של היין נסך ששת׳ פלוני ונתעוררו המקטרגים ׃ עתה כי כמה חדשים אשר הוציא דבה על אדם א׳ ששתה יין נסך ולא שהוא הוציא דבה אלא שגרם לאחר להוציא דבה עליו ולכן הם מקטרגים עליו מאד וגם צריך אל הע״ז נצוצות הנזכרים ולכן עקר הכוונה תהיה בשמות אלו שיכתבו בע״ה והנה שם זה בגימ׳ קי״ג וצריך לכוין כי הם סוד נ״ח נ״ח בפ׳ הנזכר אלה תולדות נ״ח נ״ח והוא סוד ונ״ח מצא ח״ן וכמו שנתבאר יותר בע״ה וגם ב׳ שמות כמה יו״ד ה״י וא״ו ה״א שכל אחד עולה נ״ח וצריך לכוין ע״י היוד של מלוי הי ראשונה להוציא הנשמה של הע״ז נצוצים משם ועל ידי הא״לף שבו׳ או להוציא הרוח ועל ידי הה׳ של מילוי ה״א אחרונה להוציא הנפש ׃

אחר כך תחלוף שם זה באת״בש והוא ז״צתי והוא גי׳ תק״ז כמו שם אבגי״תץ ע״ה וצריך לכוין כי אבגיתץ בג׳ תק״ו ועל ידי שם זה נתצים ונהרסים הדינים כנ״ל בסוד תנור וכירים יותץ בלילה הקודמת ׃

אחר כך צריך לכוין על הדבה הרעה אשר כתבתי לעיל ׃ ולכן צריך לכוין באותיות שניות של נשבע ה׳ ולא ינחם שְהַלְז והם נקודות מן יום לשנה יום לשנה והוא צירוף לשנה האמור במרגלית יום לשנה כי שם זה ממונה ליפרע ממוציא דבה רעה וכן שם זה ע״ה הוא גי׳ לשון וגם גי׳ שפ״ה גם הוא גי׳ שכינה כי הוציאו דבה על השכינה בפיהם ובשפתותיהם והנה דבה גי׳ י״א שהם אותיות א״י מאדני שפגמו ׃

אחר כך בלילה אחרת צריך לומר פ׳ נעברה נא בארצך האמור במלך אדום בפ׳חקת וצריך לכוין בר״ת נעברה נא בארצך שהם ק״ב במנין ג׳ מילויים ע״ב ס״ג מ״ה שרם מ״ו ל״ז י״ט וה״ת של לא נעבור בשדה שהם פ״ב והם ע״ב וי׳ אותיות אחר כך ר״ת לא נעבור בשדה ובכרם הם פ״ח והם סוד שם מ״ה דאלפין ותכוין באות א׳ שבתוך וא״ו כי הוא שם אהיה העולה מ״ד ברבוע

יאר שם מ"ה מ"ר הרי מ"ר מ"רגפ"ח וצ"ל כי מ"ר דאהיה הוא מ"ר דאלפין ור"ת של ולא נשתה מי באר הם צ"ח והוא מלוי שם ע"ב דיודין מ"ו ועם שם ב"ן הרי הכל צ"ח והם סוד מיין נוקבין ומיין דכורין · דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל ר"ת נ' קנ"ה וע"ה קנ"ו כמנין יוסף והכוונה כי שתי נקודות פנימיות הם אחד בזכר ואחר בנקבה ביסוד של הזכר ושל הנקבה והנה יוסף הוא יסוד הזכר ואינו אלא קנ"ה כי נקודה הפנימית נעלמת · וכן ר"ת עד אשר נעבור גבולך הם קכ"ד וע"ה קכ"ה ששם ה' גבורות שביסוד הנוק' שהם ה"פ כ"ה וחסר הנקודה הפנימית הנעלמת כי עמה יהיו קכ"ו כמו רבוע של אדני · אח"כ צריך לכוין באלו הד' תיבות מי באר דרך המלך וכאן הוא עקר הכונה כי ר"ת מי באר דרך הוא מב"ד וניקודו בניקוד האותיות עצמן והוא גימ' מ"ו כמלוי שם ע"ב · אחר כך צריך לכוין בשם אחד והוא צירוף בְּמִיאַר ונקודו של נשתה מי באר לכן צ"ל לצרפו ב"ם יא"ר וב"ם הוא שם מ"ב וי"אר ע"ה רי"ב והוא סוד ע"ב ק"ל עם י' אותיות הרי רי"ב · אחר כך צ"ל באר שהם ב' יחודים הויה אלהים הויה אדני ודרך הם ב' פעמים יחוד הנזכר הויה אלהים ב' פעמים יב"ק · אחר כך צ"ל מי באר גי' אברהם הוא רחם האשה ובה ה' גבורות שהם מי באר עצמן ששם הוא דרך המלך שהוא הזעיר בסוד דרך גבר בעלמ' וזהו דרך המלך · אחר כך צ"ל בס"ת מי באר דרך יר"ך וצ"ל כי הלא ה' חסדים וה' גבורות הם עשר הויות ומספרם ק"ל והם למעלה בדעת של הזכר אמנם בדעת של הנקבה הוא ק"ל של הגבורות ואמנם על ידי זווג של הזכר נותן בה הה' חסדים וכלם הם גי' ר"ס וז"ש וירא ה' כי ס"ר לראות כי העינים הם נגד הדעת ממש שהם הראיה ושם הוא ר"ס שהו' ק"ל ק"ל כי שם ראיית והסתכלו' דמש' בסוד וראית אך שיוכה ק"ל שלה של האשה בירך שלה שהם למטה בירכותיה ביסוד שלה אינה יורדת רק ק' לבד ומתחברים עם ק"ל של החסדים שנותן בה הזכר והם ר"ל כמנין יר"ך וחסרים ממנה ל' והוא כי כל אחד מ"ה קצוותיה הוא סוד ו' והרי בה' קצוותיה מנח' ה' ווין הם ל' ונשארים מן הק"ל ק' לבד ואותה הלמד הנשארת היא סוד מגדל הפורח באויר הנז' ברז"ל ·

ואחר כך צ"ל בר' של דרך ובר"ת מי באר הם רמ"ב (מזלן רט"ב זה לא פורש מה הוא ואולי שהוא מה שנזכר למטה בייחוד פסו' אם אמרתי מטה רגלי בסוד ד' פעמים אלהים ועיין לקמן ע"כ) אח"כ צ"ל בר' עם י"א של מי באר הם רי"א והוא סוד ר"ב הנזכר ע"ב ק"ל וי' אותיות · אחר כך צריך להזור לראש הפסוק בסופי תיבות של נעברה נא בארצך שהם כ"ו כי הם הויה ועם סופי תיבות של לא הם: כ"ז כמנין אותיות התורה וגם צריך לכוין כי עתה יורדי' ה' גבורות מ"ב צפ"ך של הזכר אל הנקבה וכדי שלא יתאחזו בהם החיצונים שהם באחוריים אלו לכן אנו מחברים שאר הכ"ב אותיות · אחר כך צ"ל בסופי תיבות עד אשר נעבור גבולך הכ"ך דם ב' פעמים רי"ב רי"ב וסודם

נז׳ לעיל שהם ע״ב ק״ל עם עשר אותיות השם הוא רי״ב ואלו הם ב׳ ריבורת א׳ ביצירה וא׳ בעשיה ששם נאחזים הקליפות וצריך להריב עמהם שלא יאחזו בהם וזהו דברי ריבות בשעריך ואלו הם השערים יצירה ועשיה זכר ונקבה בסוד זרת השער לה׳ פתחו לי שערי צדק ואחר הכל צ״ל בסוד זכו״ר שהם חיבור הויה אהיה הכל ביודין בסוד פנים׃ אחר כך צריך לכוין בלא תשכח שהם שני אחוריי׳ שלהם שהם תש״כח׃ כי לעולם השכחה באה מהאחוריים ולכן אל תשבח והוא סוד אהיה דיודין והויה דיודין ועולים. מק״דם קר״מת כי מק״דם הויה דיודין וקדמת אהיה דיוד״ין והם זכר ונקב׳ וזהו אחור וקדם צרתני כי האחוריים נעשו מק״דם קר״מת׃

אחר כך בלילה האחרת אמר שצריך לכוין בפסוק אם אמרתי.מטה רגלי׃ וצריך לכוין במלת אם בסוד אהיה דאלפין עם מלואו ומלוי מלואו שהם מ״א אותיות ובר״ת אם אמרתי מטה שהוא מ״ב והוא הויה דאלפין במלוי ומלוי המלוי שהם מ״ב אותיות ואחר כך אם אמרתי מטה רגלי ר״ת רמ״ב והם ומזלן צ״ע מספר זה שהרי ד׳ פעמים אלהים עולים שמ״ד׃ ומז״לן שר׳ אלהים הנז׳ כאן הם בסוד בני האלהים שהם נ״ב אותיות שבשם אלהים פשוט ומלא ומלא דמלא׃ והנה בסוד העיבור שז״א בתוך אמו אז הם ד׳ בני״ם האמורים כמ״ש הרב זל״הה בפ׳ צחוק עשה לי אלהים ע״ש׃ וזהו שאמר שהם מד׳ אלפין רס״ג ומ״ה דהיינו מ״ה שבבטן אי׳ דאיהו ס״ג ואם תבחין אלהים א׳ שהוא מא׳ רס״ג שהוא סוד ב״ן כאמור ונשארו טו אותיות משם ס״ג ועם נ״ב דאלהים הרי ס״א וכן תעשה באלפין דשם מ״ה כי הא׳ הראשון סודו נ״ב ועם ט׳ אותיות הרי ס״א וכן בשני אלפין האחרים הרי ד׳ פעמים ס״א וגי׳ רמ״ד וגם צורת האלף הוא יו״ד שבמילואם יו״ד ו״ו יו״ד גי׳ נ״ב כן נראה לע״ד ליישב הדבר׃ ודוק שלהיות סוד זה על סוד העיבור שעניינו נה״י שתי עקבים׃ לכן נרמז בסוד מטה רגלי׃ וגם רגלי עם הכולל עול׳ רמ״ד עד כאן דבריו ד׳ פעמים אלהים רמ״ד׃ והנה אלהים אלו הם ארבעה אלפין שיש בהויה של ס״ג ושל מ״ה והם ב׳ כללות עם רמ״ב הרי רמ״ד אחר כך חסדך ה׳ יסעדני ר״ת כ״ח והם כ״ח אותיות של מ״ה במלוי המלוי ועקר הכונה בשמות אלו שצריך לכוין בס״ת של אם אמרתי מטה שהיא מ״יה של אלף בית אי״ה בי״ה גי״ה וכו׳׃ ונקודו בר״ת אם אמרתי מטה אחר כך תחליף שם זה באת״בש ויהיה ימ״ץ והוא שם אחד קדוש ונקודו מר״ת רגלי חסדך יסעדני׃

אמר משה זכות דע כי קודם כל תיקון וייחוד צריך שתכוין ייחוד של ב׳ אלהים וגם כן ייחוד של מצולות ים׃ ואחר כך ייחוד נעברה נא׃ ואחר כך ייחוד אם אמרתי י ואחר כך ייחוד של יורתץ ואחר כך ייחוד של נשבע ה׳׃ ושלשה אלה קודם שתתחיל סדר ק״ש׃ ואחר כך ייחוד של המפיל חבלי׳ שינה׃ ואחר כך ייחוד של יושב בסתר על פ׳ יפול מצדך אלף וכל אלו הייחודים בכל

לילה מלילי השובבים לבר מר"ח שאז לא תכוין כוונת המפיל רק תכוין כוונת וכני דן וייחוד וגם הכהנים וכו' ושניהם קודם ברכת המפיל :

ייחודי שובבים

אמר משה זכות דע לך שסדר תיקון המסודר לפניך לזמן השובבים בא מא"י תו"בב ואי זה חלק ממנו שמעתיו מפי הרב המקובל החסיד כמו"הרר בנימן הלוי זל"הה וגם בכתבי החכם המקובל כמו"הרר נתן שפירא זל"הה מצאתיו כסדר הנז' · ואמנם ראיתי להוסיף משלי כמה ענינים בכוונת השובבי' להרחיב שכל אדם יעריך לעצמו לחפוץ ולחפוש כונתם ולחפוץ לעשותם לתקן את אשר עותו בשרשי מקורי מציאותו ויועיל בתקנתו אם ישיב אליו לבו רוחו ונשמתו :

בתחלה אקדים לך הצעה מועילה וטובה במעלת התשובה צדק ילין בה · בני אל ישיאוך נשיאי הרוח ברוח שפתים לאמר כי דיו לחוטא הפושע להתחרט בלבו על עונותיו ולהתודות בשפתיו כי בזה ירפא משובותיו וכנראה בדברי הרמ"בם ז"ל בהלכות תשובה שאין הדבר כמשמעו · אי בעית אימא קרא · גמ' · וסברא · והד' והוא פרט דברי החכמה הטהורה · צא ולמד מרבן של בעלי תשובה דה"עה אשר רק שמץ דבר נמצא בו כמוסכם בתלמוד מס' שבת ובזהר פ' בראשית ד"ח ובכל זאת לא שב ידו מהרבות בסיגופים מופלאים כאשר חכמים הגידו · וגם שהיה מבחרן של ת"ח וצרכי ישראל על שכמו העידה עליו רוח הקדש ברכי כשלו וגו' · דוק ות"שכח בגמ' כמה עמודי עולם שהושחרו שיניהם מפני התעניו' על שהוציאו דבר קל מפיהם כגון בושני מדבריכם ב"ש וכו' אף כי הירתה הכונה לש"ש · זכור יסודי רא"בש המתמיהים כמובא בפ' הפועלים ואל תשכח מעשה המבהיל המוזכר בב"ר פס"ה מן יקים איש צרורות שקיים בעצמו ד' מיתות בית דין ואמ' עליו יוסי בן יועזר אחי אמו לשעה קלה קדמני זה לג"ע גם לרבות סברא רווחת המכרעת לאדם להורות כי אם יספיק לחוטא ודוי וחרטה נמצא חוטא נשכר שהרי בזמן הזה נפש תחטא ותפשע בכל עון ורשע דיה בצרת ודוי וחרטה לשוב אל האלהים אשר נתנה ובזמן המקדש לא יכופר לה אלא במיתה ואפילו שוגג צריך כפרת ממון בקרבנות · ואף גם זאת רבו כמו רבו רבי הפוסקים שפסקו כמה מיני תשובה לחוטאים ככתוב בספריהם · ועל הכל כלל גדול הבולל את הכל היא החכמה האלהים המקובלת איש מפי איש ומבעלי רוח הקדש · ואחרון אחרון חביב לן מארה דמהימנותא מרן האלהים האר"י זל"הה אשר גלה טפחיים על קודמיו בשרשן של דברים והוא מודיע עקר פגם החוטא במקורו ואשר לא ירפא לו כי אם בהקזות דם טמא והרקות לחות הרעות אשר השתרגו עלו על נשמתו והשתרשו בשותותיה' והוא למדנו בצדקו ערך התשובה הצריכה לכל חוטא

והיא שקולה בפלס משפטי ה׳ לעומת כל עונש ועונש הכתוב בתורה ולא כדברי הפוסקים ז״ל שהעריכו הסגופי׳ על פי שקול הדעת · והנה אחר סמוך להשכילך זאת שמע נא ועתה דע לך כי שורש נחש המוציא צפע למעט השפע ולהרבות הפשע הוא עון העריות כי נפש הוא חובל · הוא הפוגם בעצם אדם · הוא הקוצץ בנטיעות עץ החיים ומשחית פריו הן הנשמות להורידן בחרבות גשמות כי תחת הבנותם בבנים בנים ובאמני הכשרות והתומה תחסרנה באדם עריצי הטומאה ותהיינה הנפשות והרוחות נפושות ונפוצות ברוחות רעות בני נכר במשמעו והמה עתידים להדבק בו בנשמתו בצאת׳ מן העולם ויקיימו בו כבוד אב ואם בבוכר האון להאכילו שרשי רתמי׳ ולהשקותו מרורת פתנים ולהלבישו בגדי בגד הצואים אשר לו תתום טומאת כתמם הנכתם עד יעברו עליו עדן ועדנים וימים רבים של צער האמנם לא הוחל קדש ישראל הבן יקיר כי יקיר בלהות הרשע מלקרקר קיר חרש הקליפה ולשוב ולבנו׳ בנין כבד ושלם עומד לעצמו ויוצא לאחרים יען וביען גדול כח החוזר וניעור בתשובה שלמה לחלץ את נפשו בחלצו אבני הבנים אשר בהנגעי בני אדם וכל עוד אשר עוזם יריק ויחליש ככה יחליץ עצמיות נדחיו וירק את חניכיו חלוצי צבא בצאתם בני חורין מחור פתן בטן הנכריה ואתה פה עמוד והתבונן מוצאיהם ומובאיהם בדברי האר״י זל״הה כי לו פורש מה יעשה להם ·

ואחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אגיד לך אדם מה טוב ומה נעים כי תשמור לעשות שפר התקונים ולנפשך בזמן השובבים שהוא מסוגל ומיוחד לתקנת קלקלת הזרע וטעמו של דבר יבואר לך בדעתך הקדמה בוללת בסתרי החכמה ויקרה היא מאד · דע והבן כי כך היא המדה העליונה מדת החסד והרחמים שבכל מועד ממועדי ה׳ ואפילו מימים טובים דרבנן אשר בהם הושפע שפע ממרומים להעשות בהם נסים ונפלאו׳ הוקבע כח ועוז באותם הזמנים להיותם מזומנים בהכנה דרבה היא ומדי הגיעם כפעם בפעם חוזר וניאור אותו האור ומזהיר בכל העולמות · וז״ס והימים האלה נזכרים ונעשים שבהזכר זכרם למטה נעשים בפועל למעלה וזה בכל דור ודור כי כן קיימו למעלה מה שקבלו למטה וכ״ש חגי התור׳ שהוקבע חוק׳ במקור׳ העליון להוריד שפעם בבוא עתם · כיוצא בדבר אתה מוצא בכל ברכות השבח וההודאה הנתנות להש״י כי לא דבר רק הוא אך הוא טוב וחסד ישפעו עליו ממעין הברכו׳ אשר יברך ואפילו זכרון חסדי ה׳ שעשה לצדיקים פרטיים ואביו ורבו כלם כאחד מעוררים כח עליון להשפיע עליו ממקור אותה ברכה ולא עוד אלא קריאת פרשיות התורה במועדן ובשבתן מייחדת יחודים למעלה וממשיך שפע בעולמות מיוחד לשמושי ענין אותה הפרשה שעליה נמנו מחנות מלאכים ומרכבות עליונות וכמ״ש בזהר פ׳ ויקהל דף ר״ו ע״ש · ומשם תלמוד ותבין שלכל שבוע ושבוע יש שפע מיוחד ומיוחס לאותם הכחות שמהן נשרת לשלו

אותם העניינים או המצות הכתובות באותה הפרשה וכל א' וא' שולטת בשבוע שלה ושלכן אסור להסיג גבול המלאכי' והמדו' או לערב זו בזו כנז' שכה באורך ומימוצא דבר נשכיל לדעת עיקר זמן השו"בבים שהוא דבר הלכה מעניינו וזה תדע בשומך על לב שטעם גלות מצרים היה לתקן נצוצות אד"הר שנפלו ממנו באותם ק"ל שנה וכולם נתגלגלו בישראל במצרים בקליפת פרעה שהוא הע"רף לכי פרעה להיותו אחורי הדעת ששם נתקבצו כל הנצוצות שבכל עולמות הטומאה כי פרעה היה קוזמוקטורין שולט על כל הארץ לכן כלם באו תחת ידו והיו שם גוי בקרב גוי ואז שלטה בהם הגבור' העליונה ה"ס ס' שמות (כי בראשית הוא בסוד החסד) והיא הועילה לישראל שהיו שו"בבים שם ומוטמעים ולא רוצים לצאת כי נכר בהם צר הרע מד' דורות שכבר קדכו להתגלגל אנוש מבול פלגה סדום ועתה דור חמישי וה"ס והחמושים עלו כי שם שלטו בהם כחות הגבורה שהיו שוב"בים אותם (כמ' ושובבתיך וששאתיך שר"ל ושברתיך) והיינו שבירת קליפת אגוז ליהנות מפריו והוא ממש כח ההו' אומנא דפרזלא דאכתש וכו' ואז חזרו לחיות שוב"בים מלשון משובב נתיבות שפירושו מלשון השבה ותשובה ונגלה עליהם כח חרות שנבה אימא עילאה שבה יצאו לחירות כנודע מזוהר פ' בשלח שהיא הודיה' על מדת הגבור' ואחר כך שמעו התורה מפיה הוא סוד פי הגבורה ובזה היו שובבי' ונחים מגזרת נפשי ישובב שהרי פי הגבור' האמורה שהוא יסוד אימא נגלה על דעת וזעיר על ידי מר"עה דכתיב ביה ותרא אותו כי טוב"ב דהוא גימ' אה"יה מפני שנולד אחר ק"ל שנה דאד הר שהיו ימי רעה והו' היה ראש לטובים ואז נגלו כל הה' חסדים בזעיר שהם סוד ב' שערי בינה שוב"בים גימ' ה"פ חסד ולכן ימי השובבים מתחילים מראש ס' שמות שהתחיל התקון הגמור ונשלמים בפ' משפטים. שאז היה מתן התורה דאין מוקדם ומאוחר ועיין ברש"י פ' ואל משה אמר וגם פ' משפטים התחיל במצות עבד עברי כי עבדים היינו לפרעה · וכמו כן המזריע לבטל' מחזיר את נצוציו תחת יד פרעה האחוז בעורף אחורי הדעת ואם ירצה להשיבם יקבל עליו גזרת ענוי התעניות בתפלות ובוידוי בבכיה כנאקת בני ישרא' במצרים ויזהר בטבילו' לעומת כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו ואם ת"ח הוא יעסוק בתורה ויחדש חידושים בכל כחו כי כל חדוש המתחדש בתורה הוא תיקון גדול אל הדעת והו' עצמו נצוץ בהיר ווהיר המתברר בפנימיות המחשבה בדעת הקושיות דקש והבן של עבודת מצרים כי זה חלקם לבנין ב' עריהם שרתים נשים וזנו' לאצור שם את הכסף שלקח מכל הארצות ויתר ע"כ יתחזק בכונותיו הכוללות שעקרם מיוסד על שם אה"יה שבו הוא הפגם העצמי וכנז' בס' הכונות בסוד י' דמים י"פ מלוי דמלוי של אהיה שהוא כ"ז אותיות גי' ר"ע וסך התעניות הוא פ"ד בסוד ד' פעמים אהיה העולים פ"ד ולכן תמצא שיעקב אע"ה שהיתה שפיריה דאד"הר לא ראה קרי כל פ"ד שנה קודם שנשא ולכן בגאולת מצרים

שכבר נתקנו הנצוצות נזכר שם אהיה ולכן נקרא ישראל ורע אמת שהוא אהיה פעמים אהיה העולים אמת ׳לע״דן שפגמו של אר״הר היה דוקא בבחינה זו דאהיה משום דמחשבתו היתה בחוה ראשונה שהיא היתה מקבלת טפותיו של קרי ולפגם זה צריכה כונת ד׳ פעמים אהיה כנזכר בתקוני התשובה ולכן ק״ל שנים שהוא כלוי אהיה דההין ויעקב בן ק״ל שנים בבואו מצרימה ומשה נולד אחר ק״ל · ואחרי כוללות כוונה זו שצריך לכוין בה בכל שעה עוד יש כוונות פרטיות ומיוחדות לזמן השכיבה ומסודרות כנז״ל · ונראה בעיני שאז הוא זמן מסוגל למגמות תכלית אותו התקון והטעם הוא כי הכונה הכוללת ענינה ליחד הבחי׳ העליונות אשר פגם בעונו ובכל יום ויום תתוקן בחי׳ אחת מפי״ד אורות של ד׳ אהיה ועל כן יצטרך לכוין בזה כל היום · אבל בעת השכיבה שנפשו עולה למעלה אז הוא זמן הריגת החיצונים בסוד יפול מצדך אלף וכנז׳ בכוונות וחרב פיפיות ומיתתם הוא בהסיר מהם נפשותם שהן הנצוצות ועל זה סובבות כוונת הייחודים להוריד כח ממרומים להכניע ולנתוץ החצונים ולהעלות מתוכם הנצוצות וצריך שתדע שכל אותם הייחודים היה הרב זל״הה מוסרם להר״ח זל״הה מידי לילה בלילה לפי הפרטיות הצריך לו וכנראה מלשון התחלת הייחודים · אבל אנן יתמי דיתמי שאין אתנו יודע ומשכיל ולא רב מלמד שיזכ׳ לרוח הקדש למסור לנו כוונות מיוחדות הצריכות אלינו נאחוז בכל הנודעות לנו מהר״חו זל״הה כי כן קבלה בידנו שכוונות המסורות לו הן מועילות לכל ישראל מפני שהן כוונות מיוסדות על התיקון כללות שרשי הנשמות וכ״נ מכונות אז ירדו לשערים דלעיל שנר׳ שאז בזמן דבורה כוונו ישראל לאותה הכונה שהרי אז פגמו בברית כמ״שה בפרוע פרעות וגו׳ ועיין בזוהר פ׳ לך לך וסיסרא היה מאחורי הערת כפרעה כנז׳ בליקוטי תורה וכן ייחוד נעברה נא בארצך אין לומר שהוא ייחוד פרטי שהרי נאמר בשם כל ישרא׳ שהיו רוצים להכנס בגבול אדום לברור משם הבירורים שהיו שם וזה בכח הייחודים הרמוזים באותו פסוק והיו אומרים להם שאין זו כונתם שהיו מעיימים עליהם כמו שהוא הדרך להתנהג עם החצוני׳ וכמו שעשה אבינו יעקב עם אביהם של אדום ובמה שהיו אומרים לא נעשה כך וכך היתה דעתם לעשות כגון לא נעבור בשדה ובכרם כוונו שלא לעבור בשדה ובכרם התחתונים שלהם בארץ אבל היה כלבם לעשותו במקוריהם העליונים ודוק · אבל גרם החטא שלא הגיע העת שיותן אדו׳ בידם ולכן לא נתן אדום וכו׳ אמנם כאשר נתבונן בייחודים כלם נמצאים חלוקים לב׳ חלקים · חלק הא׳ הוא נעברה נא ואם אמרתי ושניהם כמ״וא ולמטה · והב׳ של שם תג״עץ ושל נשבע ה׳ ושל ברכת המפיל ושלשתם הם מאריך אנפין · ונראה לע״ד שייחוד שם תגעץ הוא יותר חצון משל ברכת המפיל כי זה בסוד מזל ונקה שהוא החיצוניות למזל נוצר שהוא ייחוד דהמפיל כמו שיבא ובדרך כללות אומ׳ תחלה כי ייחוד זה סודו להוריד כח מונקה לבינה

ששם שרשה ומשם למלכות ושל ברכת המפיל הוא בפנימיות להשפיע ממזל
נוצר לאבא המושרש שם ומשם למלכות: אך להבין זה אקדים מ״ש בל״ת פרשת
תולדות שיש בדיקנא שתי בחינות · הראשונה החיצוניות שהם השערות שבהם
בחי׳ הבינה והשנית סוד האור הפנימי שבתוכם שהוא סוד החכמה ושנוצר הוא
בחי׳ דכורא ונקרה סוד מלכות שמקבלת כל התיקונים ובסוד ויע״תר שעתר גי׳
אדני מלא וסוד ו״י הם סוד השערות שהם בדמות ו׳ ואור הפנימי י׳ ע״ש באופן
שונקה הוא כללות השערות שהם סוד וו״ין ולהיות התיקונים י״ג כמנין ו״או
הרי הם י״ג ווין וגי׳ ע״ת כמנין מזל שהוא מזלא והנה התנין הם צורת ווין וז״ס
שם ת״נ שהוא כתר דאימא כנז׳ בייחוד זה שהוא מושרש בונקה והנה כל התגים
של האותיות הם כ״ז כמנין אותיו׳ התורה והם בי״ג אותיות · ג׳ תגים בז׳ אותיות
דשעטנ״ז ג״ץ · ותג א׳ בו׳ אותיות בד״ה חק״י · ואפשר שהוא כנגד י״ג תיקונים
וכמנין ואיו ואם תמנה כ״ז פעמים ו׳ יעלו קס״ב כמנין ונק״ה ע״ה והיס ב אותיו׳
ע״ץ של השם· והנה להיות השערות סוד ווין ידוע שני׳ הם מילואי הו״או ו״ו וא״ו
וייו העולים מ״ז ולהיות מזל ונקה סוד מלכות כאמור שהוא סוף כל הפרצוף
של הדיקנא אמור י״פ מ״ז ויעלה ת״ע וז״ס הצירוף הא׳ של השם ע״ת נ״ץ ועוד
ב׳ פעמים מ״ז כנגד ב׳ צדדי הדיקנא הוא ג״צ ע״ה וגם להיות שונקה הוא מזל
הכולל כל הי״ב הרי שכל השם גי׳ י״ב פעמים מ״ז ונראה לע״ד שנראה לכוין
בסוד ע״ת לי״פ הויה אהיה שהם כללות הדיקנא בפנימיות ותיצוניות רק שכח
החיצוניות הוא הגובר שהם ג׳ ווין שאמרנו ומכללות זה שהוא ע״ת תאיר לג׳
עלמין דנפקין מתיקונא קדמאה שה״ס ג״ץ היוצא מתחת הפטיש העליון שידוע
שהדיקנא סוד מדות רחמי׳ והיינו השערות שהוא לשון שיעיר והם מסוד מלכין
קדמאין שסודם פ״ר ככתוב בכוונת מקולות מים רבים שר״ת פ״ר · ונראה לע״ה
שס״ת ת״פ גי׳ אדירירון והיינו אדירי״ם משברי ים בסוד אדרת שער וה״ס שער
שבתפילין וגם מנצ״פך מלא מ״ם נו״ן צ״די פ״א כ״ף גי׳ תע״א בסוד ע״ת הנזכר
ולפי דעתי מה שאנו אומרים עת רצון ה״ס ב׳ מזלות שהתחתון נקרא ע״ת · ועוד
ימתק סוד זה בהציע מ״ש לעיל בגליון ששם תג״עץ סודו אדני והענין כי כללות
הדיקנא סודה י״ב אדנ׳ מלא כדכתב הר״חו זל״הה בפ׳ אם עונות תשמר יה
אדני ויכוין שפרטות ונקה הוא עת״ר כנזכ׳ לעיל וגם אימא נקרא אדני בסוד אדני
שמעה כנז׳ בדרוש מטי ולא מטי ומלכות סודה אדני והוא סוד המשכת הארות
שם זה מן הדיקנא לאימא ומשם לנוק׳· ואמנם אחד מן הטעמים הנודעים אצלי
להתקראות הדיקנא אדני הוא שמציאורת הדיק׳ הוא ממלכי אדום שהם בחי׳
הנוק׳ וכן תמצא שורש הדיקנא ואמצעה וסופה שהם ג׳ תיקונים אל· נוצר חסד ·
ונקה· ר״ת ג׳ אדני ואם כן נכון לכוין גם בסוד ע״ת לכוונה מנחה שברת שה״ס
העת הנוק׳ ע״ב ק״ל ע״ב קד״ם וב״ן כי שערות הדיק׳ מבחי׳ ב״ן וע״ת תחבר אל
ג״ץ שהם ג׳ עלמין והם בלע יובב חשם שעולים ע״ת מפני שהם מסוד הדעת

נחו"נ כנזכר בדרוש ג' עלמין · ואמנם ניקוד שם זה מן אנכי מגן והענין שאז נתיירא אברהם על שאותם הנפשות אשר עשה בחרן חזרו לסורם וחשב שיגיע לריק ושחזרו אותן הניצוצות שבירר ליפול בקליפות והם היו מסוד גרים שהם מחיצוניות ההשתלשלות וכמ"ש בפקודי בראשית דף י"ג דאינון מגדפין דשכינתא לבר ולכן היה דבר ה' אליו במחזה שה"ס אספקלריא שאינה מאיר' וגם החצוניות הוא המתראה וזהו במחזה וגם מחזה עם ד' אותיות והכולל גי' אדני ועוד ט"ס ח"ת זי"ן ת"א נימ' תק"סה שהוא נימ' שם ת·ע ג·ץ עם ב' חלקיו וידוע שמלת אנכי היא בבינ' כאשר אמרנו ששם זה הוא שורש הבינה · אבל דע שכתוב בל"ת פרשת יתרו פסוק אנכי ה' אלהיך שמלת אנכי רומזת לשכינה בסוד נקודתה הפנימית אבל אני הוא בחצוניותה ב"ן וט' אותיות וה"ה בבינה שגם היא סוד שכינה עילאה וסוד ב"ן וכ"ש שאנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך הכל בבינה · ולכן לא יש נקוד בשם זה אלא קמץ חולם מאנ ולא ישנה מכ' של אנכי שרומז לפנימיות ושם זה הוא בסוד החצוניות וה' הבטיחו שלא פעל לריק כי אותם שחזרו לסורם דבק בהם הרע והוברר הטוב שבהם ועתידים להדבק באותם שיבואו אחר כן אצלו ושעתידים למול ולהיות גרי צדק ממש · ונראה שאז למדו ה' סוד השם הזה למען יעלה ויתקן אותן הנצוצות כראוי להן ולע"דן שגם הודיעו התיקון הפנימי הנעשה בכח מזל נוצר והוא ר"ת שכרך הרבה מאד וגם הוא גי' אל שדי שהוא במזל העליון כדאיתא בכוונת עמידה מנחת שבת · כלל העולה שבצירוף ת·ע ג·ץ הוא התחברות מזל ונקה אל ג' עלמין היוצאים מה"בר דה"ס שתיקונה מגבו' דעתיק ושם שורש אימא כי אבא מושרש בכתרא עילאה וכמו שיבא · אחר כך נכוין לצירוף ת"ג עץ ות"ג שהוא כתר מלשון תג"א וג"ל יתר על הכתוב עליו עוד ענין נכבד והוא דאיתא בכוונת ויעבור שכל י"ג תיקוני דיקנא יש בהם י"ג שמות א"ל שהוא בסוד הק"ף והוא ודאי בחינת השערות ובסוד אל קוצין תכיפין הנקרא אל גבור כנזכר בא"ר קל"ב א' · והנה י"ג פעמים אל גי' ת"ג שהרי בכתר אימא מאירים כל הי"ג תיקוני הדקנא בסוד השערות שהם דינין ולכן ניקודו מן גרת דרך ה' שהרי כתר אי' מושרש בה"ס ששם סודי חמר טב דשקיט על דורדייה ושם סוד יין המשומר בענביו וניקודו פתח שבא כי פתח רמז לחכמה סתימאה שסתם נקודת חכמה הוא פתח והיא נתקנת מגבורת עתיק שה"ס נקודות שברה וה"ס ג"ת ודע כי הוד דעתיק גם הוא מאיר בדיקנא כנזכר בא"ר ק"מ ב' ועיין בשער אריך פ"ו והוא סוד רגל שמאל שעתיד לדרוך הענבים שבגת ההוא ואמנם יין זה הוא יין חי (הפך היין המשכר) ובו עתידים לחיות המתים וע"כ אמרו רז"ל חמרא וחיי וה"ס ניקוד עץ שהוא ניקוד יין וחיים והם ח"ב דאי' ששניהם סוד קס"א כמנין ע"ץ והנה פרטיות כל השם הוא בח"ב דאימא שה"ס ראש גבורותיה ושם הוא עיקר הבירורים דאתברירו דוקא במחשב' דנוקבא וחכמת בינה דאימא היא בחי' היותר נקביית שבאימא שהרי קו ימינא

הוא סוד קו שמאל דאבא כנודע אצלנו בסוד דהתכוללות ·

ואמנם אחר כך נכוין בחילוף שם זה והו' שם אר"זה · ונל"עד שהכוונה להמשיך הכח מאי' לז"א שכבר ידעת שג' עלמין הם נמשכים לבינה ת"ת ומלכות; ומשם לבי"ע דאינון מקננין תמן וידוע שזעיר נקרא ארז בלבנון אכן הוא בסוד חצוניותו כי אינו עושה פרי רק בפנימיותו שעליו נאמר פרי צדיק עץ חיים שה"ס עץ הנזכר שנכנס לתוכו ונותן לו כח להפרות אבל ארז'סוד החיצוניות שלו מושרש בלבנון דהיינו ל"ב אלהים שמתפשטים בנ"ון שה"ס יסוד אי' ששם ה"ג שבכללותן הם נ' והיינו אר"זה · ומלבד מ"ש הרב זל"הה שהוא מה שצריך לכוין עוד נראה לי לדרוש בו כי שם כו"זו במוכ"סז כו"זו שהם סוד השמאל דהיינו הגבורות הוא בגי' אבי"ר יעק"ב כמו שעולה שם אר"זה · אבל לענין אם תמל' שם זה אל"ף רי"ש זי"ן ה"י יעלה ממש כשם ת"ג ע"ץ שהו'חילוף שלו שבמילואו כזה ת"ו נמ"ל.עי"ן צד"י יעלה מלוי אר"זה ובגי'תשובה שסודו באימא כנודע · ומ"ש הרב לכוין בו ע"ב וק"ל ע"ה שעולה דכ"א ועם י' אותיות גימ' ארז"ה · נרא' לע"ד שמובן במה שכתב בדרוש ג' עלמין שהם בבינה וזעיר ומל' ולפי שעקר שם זה ת"ג ע"ץ הוא בסוד הדינים מראש ועד סוף ובסוד שם אדני וכנ"ל לכן בהתמשך העולם מבינה לז"א איננו בסוד צירוף שם ת"ג ע"ץ שרומז לנקבות אלא בחילוף את"בש ועולה שמות של אחוריים ריבוע הויה ע"ב וריבוע מ"ה ק"ל וי' אותיות כנגד כל פרצופו האמנם בהמשך העולם הג' שהוא במלכות הוא באותיות שם ת"ג ע"ץ עצמו אלא שהוא בסוד צירוף והטעם כי מאי' עצמ' נמשך למל' סוד עולם הג' ולא על ידי של זעיר הרמוז בשם אר"זה וסוד הצירוף הוא ת"ץ נ"ע והנה ת"ץ הוא של שם אבגי"תץ ונראה לע"ד במ"ש בספר הכוונות דף קע"ה ששם אבגי' הוא בחסד דגבורת אי' והוא בסוד ג' שלישים חב"ה חג"ת נד"י ואיתא בס' הכוונות דף כ'ב' שלהיותו משורש הגבורה הוא תו"לע גימ' אבגי' המכלה את הקליפות וכן הוא רמוז בפ' תגור וכירים יות"ץ גימ' אבגי' שה"ס נקודות תְּצָ ולפי חילוק השלישי נמצא כי ת"ץ הוא בנ"הי ושם קנות רחל שבה העולם הג' אבל מקבלת על ידי שם זה כח מב' גרות הרמוזים ייחוד א"וא וז"ון · אך תסיר משם כחי' נ"ר שהוא נפש רוח וישארו ב' פעמים רמ"ח שהם גי' מלכות ואחר כך תסיר ג' אפין מג' שמות הנקוביים אהיה אלהים אדני שהם סוד ג' עלמין בינה זעיר ומל' וג' אלפין אלו הם הראשיים לשלש' שמות וישאר רמ"ה וב' פעמים רמו"ה הם ת"ץ כי בהסיר ג' האלפין שהם שרשי העולמות בזה נשארו הדינים קשים ובזה יותץ כח החיצונים אך צריך לצרף הכוונה בשם ס"ג עם י' שהוא ע"ג והכוונה לירד אל הבריאות ששם ג' העולמות יחד כנודע מדרוש ג' עלמין בסוד מזארי תריסין הנז' בא"ר שישנם בעולם הא' שהוא הבריאה ותרים הוא מג"ן גימ' ג"פ אל כנז' שם והם בבריאה על ידי מלך עמון שה"ס נו"עם ר"ל אחורי הנו"עם וע"ג זה

הוא כנגד זעיר דקדושה עם שתי נשיו · והוא ממש ג׳ עלמין כי בלאה הא׳ ובזעיר הב׳ וברחל הג׳ וע״ג מלא עי״ן גי״מל עולה רי״ג כמנין אר״זה הג״ל שה״ס זעיר כדכתיבנא ונקוד מלך בסגול שהוא עבר אברהם שניקודו סגול וגם עיקרו ו׳ קצוות חג״ת נה״י שהם סגול ועוד ע״ג סוד ס״ג כנגד עולם א׳ וגם נקודו עולה קנ״ג שהוא גי׳ אל הויה אל אדני שהוא סוד א״ל זו״עם שעולה כן וה״ס ב׳ עלמין האחרי׳ והרי שבו נרמזו ג׳ עולמות כן נראה לע״ד כוונת הדברים ·

ואחר כך באה כוונת ברכ׳ המפיל שסודה המשכה ממזל נוצר ובסוד הפנימיות במפורש במקומו דאידהו שורש אבא שה״ס ג׳ הויות ומשם לפנימיות יסוד מל׳ לתת לה כח לקבל הנצוצות להתקן שם · והבן כי שני צדיקים היו ראש וסוף תיקון הניצוצות שבמצרים שה״ס השוב״בים כנ״ל והם יוסף הראשון ומשה האחרון והם סוד יסוד ות״ת שבדיקנא כנג׳ בטנת׳ שבת וה״ס מז״ל ונ״קה גי׳ יהו״סף ומזל נו״צר גי׳ מש״ה עד כאן דבריו :

קצור כוונות ייחודי השובבים

קודם כל דבר תעשה שני ייחודים אלה וכמ״הרר שמואל דוד אוטולינגי כתב לומר בין ראשון לשני פסוק ויאמר ה׳ אל השטן ולכוין בשם היוצא ממנו :

אאללההייסס עם י׳ אותיות כגי׳ יעקב וכן עולים הנקודות וכ״פ יעקב גי׳ השטן

ויאמר יהוה אל השטן יגער (יאהי) יי בך השטן ויגער יי בך הבוחר בירושלים הלא זה אוד מצל מאש :

נוצר חסד — יוד הי ויו הי

לאלפים — אלף הה יוד הה כג׳ אלפים עם עשרה אותיות וכן אלהים אדני

ונקה — אלף הי יוד הי ותשליך במצולות ים כל חטאתם

נעברה נא בארצך — ודייוי ודיאוי ודאאוא סך הכל ק׳ב

לא נעבור בשדה — יוד הי ויו הי ר״ת גימטריא

ובכרם — יוד הא וא אה אהי אהיהו הא וצריך לכוין אהיה זה באלפין

ולא נשתה מי באר — יוד הה וו הה מיין נוקבין ודייוי מיין דכורין

דוד המלך נלך לא נטה

ימין ושמאל ר"ת קנ"ה ועם הכולל יוסף יסוד הזכר

עד אשר נעבור גבולך ר"ת קנ"ה ה"פ כ"ה ה' גבורות י' סוד הנקבה ועם הכולל

א אד אדנ אדני

מי באר דרך מבד ודייוי

מי באר במיאר ב"ם יא"ר יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו דלת הי

יוד ויו יוד ויו הי יוד מ"ב דע"ב י יה יהו יהוה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא ע"ב ק"ל עם י' אותיות

באר יהוה אלהים יהוה אדני

דרך יהוה אלהים יהוה אלהים

מי באר בגי' רכ"ג והוא רחם הנקבה ובה ה' גבורות שהם מי באר

משם דרך המלך

מי באר דרך ס"ת ירך שהם ה' חסדים ק"ל וק' הם ה"ג ביסודה כי הם'

כשארים בחמשה קצותיה

מי באר דרך רמ"ב האמור לקמן

מי באר דרך ע"ב ק"ל ועשר אותיות

נעברה נא בארצך ס"ת בני' יהוה

נעברה נא בארצך לא צין הכל כ"ז אותיות התורה ועתה יורדים מנצפך מזכר לנקבה

וכדי שלא יאחזו החיצונים אין מחברים עמהם שאר

האותיות · ועל כן צריך להריב עמהם בציירה ועשיה

עד אשר נעבור גבולך צ"פ רי"ב ע"ב ק"לי' אותיו' ביצי' ועשי' דברי ריבות בשעריך

זכור יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

לא תשכח יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי
אלף אלף הי אלף הי יוד אלף הי יוד הי

אם אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף
יוד ואו דלת הא אלף

אם אמרתי יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף
ואו אלף ואו הא אלף

אם אמרתי מטה ס"ת מיה ובאת"בש ימץ

רגלי יוד הי ואלהים אלף למד הי יוד מם אלף
למד פא למד מם דלת הי יוד יוד ואו דלת מם
מם ו הי יוד האלהים אלף למד הא יוד מם אלף למד פא למד מם דלת הא
אלף יוד ואו דלת מם מם. ואלהים אלף למד הא יוד מם אלף למד פא למד
מם דלת הא אלף יוד ואו דלת מם מם ו האלהים אלף למד הא יוד מם
אלף למד פא למד מם דלת הא אלף יוד ואו דלת מם מם

סדר יהוה יסעדני יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף

תע"נץ תכוין להוריד שפע מונקה בסוד מזוכיות הדיקנא לאימא ומשם למלכות · ולפי שונקה הוא מלכות דדיקנא וכללות כלו תכוין י"פ **הויה ואהיה** הוא פנמיות והזכוכיות הדיקנא היא **תע** אלא שהזכוכיות גובר · עוד השערות הם דמותו ושלשה מלוייו הם **ויו ואו וו** בג' מ"ז וי"פ הם **תע** עוד תכוין אל שמות עת רצון דמנחת שבת והם **י יה יהו יהוה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא י יה יהו יהוה יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה יוד הה וו הה** בגימט' **תע** ומשם אל ג' עלמין דנפקין מתקונא קדמאה ומ"חכד ד"חס הנמשכת מגבורה דעתיק ושם שרש אימא וג"פ **אל** הם **גץ** וכמו כן בלע יובב חשם בגי' ת"ע ·

תנעץ תכוין להוריד השפע אל כתר דאימא שהיא נרמזת **בתג** והיא בין חסד וגבורה דאבא ונקודתם שבא סגול בגימ' **חג** · עוד תכוין אל כללות הדיקנא שבכל א' שם **אל** ויג"פ **אל** בגימ' **תג** ושם שורש אימא בא"ש הנתקנת בגבורה דעתיק וע"כ פתח שבא ומשם אל ח"ב דאימא ומשם אל כללות אימא ושם שם **אהיה אלף הי יוד הי** ופרטיות השם בחכמה בינה דאימא ·

ארוזה תנעץ באת"בש תכוין להוריד מאו' לזעיר הנוקבא **ארז** ובגימטריא עב קל עם עשרה אותיות והכולל ·

תצנע תמשיך השפע אל מלכות ובנא **תץ** דאבני' תנתן דיני בלע יובב חשם והם תנור וכירים וזה נכח שני פעמים נר דקלושה נ"ר א' בא"וא ונר א' בזו"ן והם **יהוה אהוה** בכתר דא"וא וזו"ן **יהוה אלהים** בא"ב דרידהו **יהוה אדני** וזו"ן דידהו. ואמנם גם בחצונים כנגדו שתי נרות הללו וצריך להסיר מהם נפש רוח נשארו ר"מח עוד תסיר מהם ג' אלפין דשלשה שמות שמספיקים בהם וזהו כתיבתם וזהו ר"מה ידך כל יחזיון וכ"פ רמ"ה **תץ** · עוד תכוין להכניע דיני אחורי ד"א הוא **עג** בגי' ס"ג עם עשר אותיות ותסיר ממנו נשמת הקלפות ·

דברתי מלכי צדק ר"ת ק"כ צרופי **אלהים**

על דברתי מלכי צדק **אלף הה יוד הה**

אתה כהן לעולם גי' **אל אדני** הם שלשה שמות של ייחוד כ"ר שלמעלה

נשבע יהוה ולא ינחם **עהאם** בג' ב"פ **יוד הי ואו הה** ועל ידי הוות של מלוי **יוד** ראשונה תכוין להוציא הנשמה של הקלפות ועל ידי האלף של מלוי **הואו** תוציא הרוח ועל ידי הה' של מלוי **הה** אחרונה תוציא הנפש · עוד חלופיהו באת"בש ויהיה **וצתי** בגי' **אבני'** ע"ה לכתוב הדיינים והוא כמו תנור וכירים יותץ שבלילה אחרת ·

נשבע יהוה ולא ינחם תכוין בשם **שהלן** לתקון לשון הרע בגימטריא לשון ספה סכינה ·

לראש חדש

וגם הכהנים הנגשים אל ה׳ ותכוין אל ה׳ הוא עולם השני מתלת עלמין דכ"ל.

יתקדשו — שין דלת יוד בגי׳ ראש, חדש עוד צריך לכוין לאל הקודש במילואו ויהיה עולם א׳ אלף למד שין דלת יוד בגימטריא במלואו אלף.

יתקדשו פן יפרוץ — בגי׳ אל אדני עולם שלישי

ובני דן חשים — בגי׳ ק׳ אדני ול"ד אותיות מלוי המלוי אלף למד פא דלת למד תו נון ויו נון יוד ויו דלת עם הכולל.

ובני דן חשים — בגים׳ חי

ובני — גים׳ חיים

חשים — גים׳ נחש

דן — גים׳ יוד הא ויו הא ותכוין להעלות הנצוצות מן הנחש אל המלכות ומשם אל יסוד העליון להחיותם וזה בכח השם העולה דן ע"כ לראש חדש

המפיל — תכוין להמשיך השפע ממזל נוצר חסד לפנימיות אבא המושרש שם ומשם לפנימיות יסוד המלכות כדי לתת לה כח לקבל הנצוצות ולכן צריך לכוין בג׳ הויות פשוטים ומלאים ייי ההה ווו ההה ושם רמוזים בג׳ יודין בלמד של המפיל בג׳ ההין ב"פ בי"ה של המפיל בג׳ ווין במ"פ של המפיל שבאת"בש הם ו"ו עם השני אותיות. אח"כ תמלאם במלוי ע"ב ס"ג מ"ה כסדר הזה.

חבלי — יוד יוד יוד היוד של חבלי הוא משמשת שני פעמים

שינה — הי הי הא ש"נ שינה באת"בש הוא ב"ט בגימטריא י"א והיוד משמשת שני פעמים

על — ויו ואו ואו בגימטריא מ"א יאהדונהי עם הכולל ע"ין דעל באת"בש ז׳ הרי לז׳ על במ"ק י׳ הרי ע"ז

עיני — הי הי הא ע"כ באת"בש ז"ט ועם השני יודין הרי ל"ו עוד יכוין עיני בגימטריא מלוי אהיה דיודין להיודי.

ועיני הם סוד הויות וצריך להוריד פ"ח אלו אל עפעפי הם סוד אדני והוא מ"ש הכתוב אז לח" שער"ים כי אדם במילואו תר"עא וצריך להורידם אל יסוד המלכות ששם ג׳ שמות אהיה במילואו יודין אלפין והיין בגימטריא חותם וכמו כן נמצא שם שם ב"ן

ותנומה — בגי׳ אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה יוד הה וו הה וג׳ שמות אדם שנמצאו ביסוד הזה בגי׳ קנ"ה נדק אדני אדני אדני ותכוין לספר מחרון אף ה׳ ועל ג׳ שמות אלו תמשיך ג׳ הויות. אחר זה תכוין אז ירדו לשערים עם ה׳ כזה.

י ה ו ה י ה ו ה י ה ו ה

אלף דלת נון יוד אלף דלת נון יוד אלף דלת נון יוד

בגימטריא

יחודי שובבים

בגמטריא שני אלפים י״ג והם אלף וי״ג יאורים כמוכין שני פעמים אבגי׳ שהמלאים בכלא הוד שלו ואלף וי״ג בכ״ה שלה וצריך להורידם מיסוד הזכר ליסוד הנקבה

ותנומה על עפעפי

בגי׳ תתקז׳ ועם שלש תיבות תתק״י · על עפעפי באת״בש זַךְ זוזום בגי׳ כ״ג בין הכל אלף י״ג

אליך לא יגש

אליך לא יגש

אליך אליך לא יגש

שכ״א כוונות הדינים עם כוונות הקרי יעלו אל היסוד כדי שישפיעם למלכות וזה בכח שם יגל ובכח ב׳ אלו בזה יגל

אלף ורבבה מימינך

אלף ורבבה מימינך

אלף ורבבה מימינך

אהיה אלף הי יוד הי אלף למד פא הי יוד יוד ויו דלת הי יוד אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף
בגימטריא תנ״ז יאהדונהי תכוין בזה להכניע הקליפות ולהעלות הכוונות
בגימטריא על״ה סוד נ״פ יה שם בשמות הללו ובכחם יחלש עלה הקליפה

ורבבה מימינך

יפול מצדך

יפול מצדך

כנ״ל עלה הקליפה יהיה נופל ויפרדו כוונות הקדושה הנקשרים באילן הטומאה וזה בכח יוד הי ויו הי עם י׳ אותיות · ובכח ב׳ ט״י דאהי׳ דיודין ודשפין שכתבנו למעלה הכוונות יעשו בשר בכח עשר הויות שהם חמשה חסדים וחמש גבורות בגי׳ ר״ת ועם כללות החסדים והגבורות רמ״ב עלה כלל בשר ר״ת ענב שאחר כך יהיו ענבים גמורים עם י״מ של יפול מצדך וזה בכח ב״פ אלהים בגי׳ ענבים בגימטריא יגל פזק

סדר תיקון מנחת שובבים

קודם תפלת המנחה אומרים מזמורים אלו ·

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ
עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה:
זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר
יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ

למאר

למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו
כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש
ונעופה: מי יודע עוז אפך וכיראתך עברתך:
למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יי
עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך
על בניהם: ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך:
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים
ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתן
תדרוך תרמוס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי
בצרה אחלצהו ואכבדהו: אורך ימים אשביעהו

ואראהו

תיקון שובבים

וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

ואחר המזמורים הנ״ל יאמרו פזמון זה מסוגל לימי השובבים׳ בין ליחיד בין לרבים׃ פקח עיניך ׳לחזות זאת׃תורת שבחי צדק עולה דסלקה קולה לגבוה אין כמוה לזמני רצון בימי הסליחות והשובבים כי יסודה סודה לעבוד עבודה בהודאה ל׳ החכמה הנשגבה בתעלומותיה ונודעת מתוך פעולותיה ובשלש עשרה מידות נדרשת לדורשיה׃ לחן שחר להודות׃

אֶשָּׂא אֶל לְבָבִי הֵן עַל כַּפָּיִם
נָא אֶל הַמְּרוֹמִים אֶפְרוֹשׂ כַּפָּיִם
יִ״וֹן פִּי לְהַלֵּל בְּשַׁחוֹת אַפָּיִם
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפָּיִם: ירון

פירוש כפים הם תלת רישין שמקיפין כל האצילות שהם כמו השמים׃ וזהו אל המרומים וכו׳ ב׳ ראשין נעשו מב׳ כפות דעתיק כמ״של׃

מִי מְלֵל גְּבוּרוֹת יַד עַתִּיק רָמָה
צוּר נִפְלָא וּמַפְלִיא חָכְמָה נֶעְלָמָה
תַּבְנִית כָּל הֲוָיוֹת תּוֹכָהּ נֶחְתָּמָה
בָּהּ שָׁטוּ וְלָאוּ כָּל שַׂרְעַפִּים: ירון

מי מלל גבורות וכולי׃ הן גבורות עתיק שהוא יד שמאלית שהיא רמה מכל האצילות זה עתיק הוא צור נפלא שהוא מפליא לעשות את החכמה סתימאה׃ תבנית׃ מפני שבה נשרשו כל העולמות והיא נקראת עזקתא רברבתי׃ בה וכולי ר״ל כפשוטו שאין שום מחשבה משגת אותה׃

שֶׁבַח רַב לְכֹחַ יַד אַבִּיר אֶדֶר
כֹּחַ זַן מְמַלֵּא חֶדֶר וְחֶדֶר
כֹּחַ הַמְּחַלֵּק מֵרֹאשׁ בְּסֵדֶר
כֹּחַ מַחֲזִיק טוּב דּוֹחֶה שִׁירַיִם: ירון

יאמר קצת שבחי ח״ס שהיא יד אביר של כל הכח׃ אב״יר ני׳ ג׳ שמות של יד החזקה כו״זו במוכ״סז כו״זו׃ א״דר ני׳ רבוע אלהים עם ה׳ אותיות׃ כח זן שממנו בא הזנת המזון לפנימיות לכל העולמות והיינו חדר וחדר׃ כח המחלק כי היא מגבלת ונותנ׳ חלק וגבול לכל לפי סדר הקצוב במחשבת׳׃ כח מחזי׳ ה״ס

הבירור

הבירור הנעשה שם שמחזיק הטוב ודוחה המותרות · ונודע שגם אלו כחות יש באדם ככתוב בספרים ·

הוֹצִיא יָהּ בְּחָכְמָה רַב הוֹן מֵהֶבֶל
הִיא תִּתֵּן גְּבוּל אֵל חֶבֶל וְחֶבֶל
הֵן חָסֵר וְיָתֵר מִדָּה כַּחֶבֶל
כִּי שָׁקוּל יִשָּׁקֵל בְּכַף מֹאזְנָיִם: ירון

זה ה"ס האצילות הא' של הנקודות ששרשן הג' הבלים של אח"פ והזכיר שם י"ה לכוין למ"ש בדרוש מטי ולא מטי בסוד כי ביה ה' צור עולמים · היא וכו' · זהו בסוד חצוניות המדות · וחבל ר"ל מחוז כמו כל חבל ארגוב · הן חסר וכו' · כלשון המשנה וכיון בל' מדה לשם מ"ה עם ד' אותיות כי היא בח"ס · כי שקול · היינו כאשר בא המתקלא שהוא התיקון כמ"ש ·

בְּכוֹרֵי קְדוּמִים בְּדִין יְצָרָה
אָמְנָם אַחֲרֵי כֵן כִּפְאֵר נֶהְדָּרָה
יַעַן כִּי בְּחֶסֶד עֶלְיוֹן נִכְתָּרָה
לְהַחֲזִיק מַעֲשֶׂיהָ כִּשְׁתֵּי יָדָיִם: ירון

ה"ס עולם התוהו שהוא הבכור והקדום וגם סוד קר"ס דהיינו ריבוע של ב"ן וכל זה הוא בחי' דין · בפאר נהדרה · ה"ס המלך הדר שה"ס זעיר והיינו בפאר · ומפרש מה הוא הידורה · יען וכו' · הוא כתרא עלאה הנתקן בחסד עתיק שהוא חסד עליון ואז יש לה שתי ידים וז"ש לחזיק וכו' ·

כֶּתֶר זֶה לְחָכְמָה עַל רֹאשָׁהּ כֹּחַ
הֵן בֵּין הַפְּרָקִים לְיָדוֹת כֹּחַ
כֹּחַ מַה מְּסוּלָּה אֵל חָכְמָה כֹּחַ
לָתֵת רוֹב בְּרָכוֹת בִּמְלֹא חָפְנָיִם: ירון

ר"ת כ"ח כתר חכמה שמהם בא הכח לכל הנמצאי' לידות כח · הם כ"ח הפרקים שבב' הידות הגדולה והחזקה שמהן תיקון לכתר וה"ס וה"ס בינה דעתיק שבה סוד מילוי דמילוי הויה. והן ב' הידות הללו · כח מה וכו' · הוא נוטריקון חכמה כח"מה וגם כי הדר שהוא שם מ"ה וזהו מה מסולה שר"ל המ"ה העליון שהוא מושרש בכתר שהוא שורש החסדים מגנו בא אל החכמה כח ובו מתוקנות

הגבורות ובה השפע בלול מח״ונ ו״זש רוב ברכות ה״ס ברוך וברכה דהיינו זכר ונקבה׃

הָאָדוֹם כְּתוֹלָע תַּלְבִּין כַּצֶּמֶר
שׁוֹקֶטֶת כְּיַיִן הַטּוֹב עַל שֶׁמֶר
מִזִּיוָהּ יְנוּסוּן מַסְטִינֵי מֶמֶר
רוּךְ לֵבָב יְבוֹאֵם אַף פִּיק בִּרְכַּיִם׃ ירון

ה״ס תיקון הגבורות שהן אדומים כתולע שיתלבנו כצמר · כיין וכו׳ · ה״ס כחמר טב דשקיט על דורדייה שאין שם שום אחיזה לבלבול השמרים · מסטיני ממר · הם סוד הקליפות כי כל הדינין נכפין בשרשן וע״ז מסיים · רוך לבב וכו׳ לרמוז הכנעת החצונים׃

רָמוּ זָהֳרֵי זִו מֵרֹאשׁ יְחוֹרוּ
יַעַן כִּי בְּחֶסֶד עַתִּיק יִצְהָרוּ
מִדַּעְתּוֹ כְּמוּסָה אוֹרִים נִצְבָּרוּ
וּבְסוֹד אַהֲבָה הֵם צָצִים בְּנִתַּיִם׃ ירון

עתה ידבר על י״ג חוורי גלגלתא שהם בגי׳ ז״ז מראש יחורו ונתן טעמו למה הם הוורים שכבר מתוקן מחסד כנ״ל מדעתו וכו׳ · הוא דעת עתיק הכמוסה ונגנוזה בין כתר לחכמה כנז׳ בשער א״א ומזמנו אורים נצברו שהם י״ג נימין שה״ס קווצות שערו והיינו נצברו ר״ל צבורים וקבוצים ולהיות שהם בין כתרא לחכמה לכן מסיים ובסוד אהבה וכו׳ · בנתי׳ ר״ל בין כתר לחכמה ולהיותו מתווך אמר בסוד אהבה כי כן הדעת הוא מכריע בין קו ימין לשמאל · ולהיותן י״ג נימין אמר אהבה שכן גי׳ י״ג׃

מַזְהִירִים מְאִירִים אוֹרוֹת אֵין חֵקֶר
הֵן כֻּלָּם בְּחָכְמָה יְשָׁרִישׁוּ עֶקֶר
הִיא תָעוֹז וְתָאִיר לְפָנִים יֶקֶר
שִׂמְחַת לֵב וְרוּחַ וּמְאוֹר עֵינַיִם׃ ירון

עד עתה דבר בבחי׳ הגלגלתא ומה שבתוכה · עכשיו ידבר באורות ה״ס שהם מאירים מגלגלתא ולמטה בסוד הפנים כמו שאנו אומרים אשר יצר את האדם

בחכמה כי כל האורות המתנוצצים מן הפנים כמו העינים והחוטם וכולי כלם מתנוצצים מכח החכמה הסתומה וכנודע מדרוש הי"ג מדות כי י"ס הכתר הם בגולגולת · וי"ס דחכמה הם מן הפנים ולמטה ועל זה מיוסד כל הבית הזה הן כלם וכו' כי ד' חושים שבפנים הם בד' אותיות הויה המושרשת בחכמה וממנה בא האר' לפנים כמ"שה חכמת אדם תאיר עיניו' וג"כ ממנה בא השמחה והחיות וז"ש שמחת לב וכולי · ומאור עינים כי החכמה נקראת עיני העדה כי בחי' הראייה היא פרטות לחכמה בסוד עיני העדה ולכן חזר ופירש ומאור עינים ·

רֵאשִׁית הָאֱמוּנָה בָּם נִתְקַדָּשָׁה
הוֹד רָם עִם גְּבוּרָה בָּם נִשְׁתָּרְשָׁה
לָהּ חֶסֶד יְסוֹד רָם וּבְמֵימָיו פָּשָׁה
עֵדֶן גַּן אֱלֹהִים עַל פַּלְגֵי מַיִם: ירון

היא נקראת רישא דמהימנותא ומפני שהיא שורש כל המוחין אמ' בם נתקדשה · כי כל הקדושה במוחין · הוד וכו' · ה"ס דהוד וגבורה דעתיק המאירין בה · לה חסד וכו' · ה"ס דעתיק המשפיע ביסודו ששם שורש החסדים להמתיקם כנראה בשער אריך · וז"ש ובמימיו פשה היינו המים של החסדים שמגדילים אותה ואז היא נקראת עדן מצד בחי' עצמה שהיא חכמה הנקראת עדן · והיא גן אלהי"ם שנתקנת מגבור' והוד דעתיק כנ"ל · על פלגי מים הם החסדים:

דַּלְפֵי טַלְלֵי אוֹר כִּבְדוֹלַח צָחוּ
הֵן מֵרֹאשׁ אֲמָנָה וּלְבָנוֹן גָּחוּ
אַדִּירִים כְּפַרְפַּר הֵמָּה מֵי שָׁחוּ (נ"א צחו)
וּתְהוֹמוֹת עֲמוּקִים לֹא מֵי אַפְסַיִם: ירון

ה"ס טלא דבדולחא שהיא תיקון של מוחא סתימאה · ראש אמנה · היא רישא דמהימנותא הנ"ל ולבנון ה"ס כתרא חסד המלובן · אמר כי הטללי אור שהם בבדולח שיש בו גוונים לבנים ואדומים · גחו פי' יצאו מאלו השנים · אדירים וכו' אלו הן הי"ג תיקוני דיקנא היוצאים מת"ס וכמ"ש ע"ה אדירים משברי ים · ואמר כפרפר כי הם מדות רחמים דוקא מדות שנותנים מדות לרחמים והם מסוד מנצ"פך דהיינו פ"ר ומפני שכל מנצ"פך הם כפולים כנודע בסוד תקע בשופר לכן אמר כפרפר כפול ב' פר פר · וג"כ אדי"ר בג' רי"בוע אלהים עם ט"ו אותיות ומפני שהם ב' אמר אדירים אבל להיות שאלו הדינין בכאן הם מתוקים

בתכלית לכ״א המה מי שחו ר״ל מים שהם עמוקים · (ולנ״א פי׳ לבנים) ותהומות וכו׳ כל זה נדרש על הדיקנא שסודה ים הגדול ·

בְּמַיִם מְסַבִּים קוֹלוֹת יְהֱמָיו
כְּנְטִיַּת נְחָלִים כָּכָה נְטָיו
גַּם כִּי בְמְצָרִים מֵרֹאשׁ יְאָתָיו
רַב חֶסֶד בְּרָחְבָּם כִּפְלֵי כְּפָלַיִם: ירון

אלו הקולות הן היוצאים מפאת של שערי הדיקנ׳ כנודע מסוד מים רבים ולהיות שהם הולכים במישור התליין בשיקולא לב״א כנטיירת וכולי במצרים ה״ס מ״ש הרב בפסוק מן המצר שהוא התקון הא׳ שהוא צר· והוא מראש יאתיו שהוא הא׳ אבל אח״כ רב חסד ברחבם ה״ס ענני במרחב יה שהוא תיקון הששי וידוע שבו יש שם י״ה דאל״קים · וז״ש אח״כ י״ה הנעלם בם וכו׳ · אבל הרב בפ׳ וסכסכתי מצרים במצרים דרש שיש ג״כ שם י״ה למעלה במצר:

יָהּ הַנֶּעְלָם בָּם אוֹרוֹ יוֹפִיעַ
מִמֵּצַר לְמֶרְחָב טוּבוֹ יַשְׁפִּיעַ
עוֹשֵׂי נַאֲוָה אָז נֵזֶר לַכּוֹבַע
מִצְרַיִם יְסַכְסֵךְ תּוֹךְ תּוֹךְ מִצְרַיִם ירון

הנעלם בם · ר״ל במצר ובמרחב · וגם לזה יכוין כל שאר הבית הזה · עושי נאו״ה גי׳ י״ה כמו שנז׳ באותו דרוש ע״ש ותבין הכל ·

זִיו שַׁדַּי יְנוֹצֵץ אֵל נוֹצֵר חֶסֶד
כֹּחַ הַמְעוּלֶּה הָעוּלֶּה חֶסֶד
וִיגָרֵשׁ וְנַקֵּה חֶלְאָה וָחֶסֶד
תּוֹקֶף סִיג אֲלָפִים לְרִבּוֹתַיִם: ירון

עכשיו ידבר בסגולת תדין מזלות שהם עיקר הדיקנא ונו״צר גי׳ אל שדי ויאמר כי זה המזל נוצר חסד ינוצץ כח המעולה העול׳ חסד שהג׳ נשם ע״ב שבמזל נוצר ובהתנוצצו אז מתחבר עם מזל התחתון שהוא ונקה וישליך כל הסיגים כנודע אצלנו בסוד יחוד נוצר חסד · חלאה וחסד ה״ס המותרות והם תוקף סיג אלפים פי׳ הסיגים היוצאים מג׳ שמות אלפים שהם קנ״א אלקים אדני ואלו המינים

מגורשים לירכתים פי׳ לתהומא רבא:

שׁוֹבָבִים יְרַחֵם אִם לֹו שׁוֹבָבוּ
וּשְׁבִיבֵי שְׁבָבִים כּוֹתוּ שׁוֹבָבוּ
נִיצוֹצִים טְהוֹרִים נָחִים שׁוֹבָבוּ
יֵרָאוּ מִתְּהוֹמוֹת עַד רוּם שָׁמַיִם: ירוץ

ירצה שובבים בעלי המשובה ירחם בכח שם ההויה בד׳ מילואיו גימ׳ ירחם: אם לו שובבו· ר״ל אם לו ישובו מלשון משובב נתיבות לשבת· ושביבי וכו׳ הם זיקים של הקליפות הדבוקים אל הקדושה שבתוכם· שובבו ר״ל נשברו מלשון ושובבתיך· ואז ניצוצים טהורים שהיו דבוקות לשובבים יש להם מנוח וז״ש נחים שובבו מל׳ ישובב שר״ל ינוח· ובזה יראו פירוש יפרחו מתהומות וכו׳ הם מדרגות שהם למעלה מהזעיר חכמה סתימאה וא״וא ששם נעשה עיקר הבירור·

אָז יִבָּהֲלוּ כֹּל צָרֵי הַכַּחַד
כִּי תִפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָה וָפַחַד
אַלּוּפֵי אֱדוֹם עִם עוֹג מֶלֶךְ יַחַד
גֵּר יִכְבֶּה וְיִתֵּן תַּנּוּר כִּירַיִם: ירוץ

צרי הכחד· הם הקליפות אימה: מצד אימא ופחד מצד הגבו׳ כי הגבורות העליונות הקדושות מכניעות את הקליפות: אלופי אדום וכו׳ כל זה התיקון ביחודי שובבים כי ירמוז ליחוד נעברה נא· וכל השאר שם·

חֵילֵי הַחֲסָדִים רַבִּים יִרְהָבוּ
בִּצְבָאָם חֲמוּשִׁים שׁוֹבָבִים רַבּוּ
לַעְזוֹר לַאֲשֶׁר בְּ־ שׁוֹבָבִים שָׁבוּ
בִּתְפִלּוֹת בְּשַׁחַר גַּם בֵּין עַרְבַּיִם: ירוץ

בהכנעת הקליפות ירבו החסדים וחיליהם וידוע שחילי החסדי׳ הם חמשה וה״פ מסד עולה שובב״ים וז״ש בצבאם חמושים פי׳ חמוש פעמים· שובבים רבו כי מלת שובבים עולה כן והם יעמדו לעזור לאותם אשר בזמן השובבים שבו בתפלות ובתחנונים·

יִכּוֹנוּ בְּשֶׁפֶר תִּקּוּנֵי זוֹהַר
אֵל יִפְתַּח אֲלֵיהֶם בִּמְעוֹנוֹ צוֹהַר
שָׁם יִשְׂאוּ צְרוּפִים בֵּירוּרֵי טוֹהַר
מִנּוֹגַהּ יָאִירוּן זִיוֵי קַרְנַיִם: ירון

יזהיר שכל אחד צריך לעשות תיקון כפי עונו כנודע בתיקוני הרב ואז אל יפתח וכולי:

מַהֵר יוֹם גְּאוּלָּה אֵל חַי יַגִּיעַ
מִצִּיּוֹן לְעַמּוֹ תּוֹרָה וְיוֹפִיעַ
בִּזְכוּתָם לְשָׁבֵי פֶשַׁע יַשְׁמִיעַ
קוֹל דְּבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם: ירון

עֲנֵה עָנִי שְׁפַל כָּל הַשְּׁפָלִים· וְשָׂא חֶטְאוֹ מְקַבֵּל הַתְּפִלּוֹת: וְהַאֲרֵךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו· וְצַוֵּה כָּל שְׁאֵלוֹתָיו לְמַלֹּאת: וְתַחְשׁוֹב כָּל תְּפִלּוֹתָיו קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ כְּקָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת: וְהָאֵל הַמְקַבֵּל הַתְּפִלּוֹת· שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשָּׁמַע בְּקוֹלוֹת:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן:

יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:
כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית
אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים
חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב לַהוֹלְכִים בְּתָמִים:
יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי
רֵיחַ נִיחוֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְמִימִים שְׁנַיִם לַיּוֹם עוֹלָה תָמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ: וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים · בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ · וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף
וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה:
וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח

טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קודש
קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
קטורת סמים בבוקר בבוקר בהטיבו את הנרות
יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה קטורת תמיד לפני יי לדורותיכם:

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות
וששים ושמונה מנים היו בה: שלש מאות
וששים וחמשה כמנין ימות החמה: מנה בכל יום
פרס שחרית ופרס בין הערבים ושלשה מנים
יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום
הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים
היו בה ואלו הן הצרי והצפורן החלבנה והלבונה
משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה שבולת
נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה
הקושט שנים עשר וקלופה שלשה וקנמון תשעה
בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלת
וקבין תלתא ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר
חוריין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל
שהוא רבי נתן אומר אף כיפת הירדן כל שהיא:
אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל
סממניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף

בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה · יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה · וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק · מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים · פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה · לִשְׁלִישׁ וּלְרָבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין · וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין · וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: יש אומרי׳ פ״ו מסדר העבודה להרמ״ע·

הֵבִיאוּ בֵּין הָעַרְבַּיִם שֶׁבְּכָל יוֹם כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ הִשְׁקוּהוּ וּבִקְּרוּהוּ וַעֲקָדוּהוּ · מִי שֶׁזָּכָה

כַּפַּיִם שַׁחֲרִית זָכָה גַּם כֵּן לְבֵין הָעַרְבַּיִם׃ וּבְשַׁבָּת
אָמַר לָהֶם הַמְּמֻנֶּה לְמִשְׁמָר הַנִּכְנָס בּוֹאוּ וְהָפִיסוּ
מִי שׁוֹחֵט מִי זוֹרֵק מִי מְדַשֵּׁן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי מִי מְדַשֵּׁן
הַמְּנוֹרָה מִי עוֹרֵךְ שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים מִי מַעֲלֶה אֵיבָרִים
לַכֶּבֶשׁ הֶעָלוּם לַכֶּבֶשׁ חָזְרוּ וְהֵפִיסוּ מִי מַעֲלֶה אוֹתָם
מִן הַכֶּבֶשׁ לַמִּזְבֵּחַ׃ שְׁחָטוֹ הַשּׁוֹחֵט בִּצְפוֹן הַמִּזְבֵּחַ
אֵצֶל קֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית עַל טַבַּעַת שְׁנִיָּה וְקִבֵּל
הַמְקַבֵּל אֶת דָּמוֹ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְנָתַן בַּמִּזְרָק
שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע מֵחֲצִי הַמִּזְבֵּחַ וּלְמַטָּה
וְהַשִּׁירַיִם נִשְׁפָּכִים לִיסוֹד דְּרוֹמִי הִפְשִׁיטוּהוּ וְנִתְּחוּהוּ
לֹא הָיָה שׁוֹבֵר אֶת הָרֶגֶל אֶלָּא נוֹקְבוֹ וְתוֹלֶה בּוֹ
הִפְשִׁיט עַד הֶחָזֶה׃ חָתַךְ אֶת הָרֹאשׁ וּנְתָנוֹ לָרִאשׁוֹן
חָתַךְ אֶת הַכְּרָעַיִם וּנְתָנָן לַשֵּׁנִי מֵרֵק אֶת הַהֶפְשֵׁט
קָרַע אֶת הַלֵּב וְהוֹצִיא דָמוֹ חָתַךְ אֶת הַיָּדַיִם וּנְתָנָן
לַשֵּׁנִי עָלָה לָרֶגֶל הַיְמָנִית חֲתָכָהּ וּשְׁתֵּי בֵּיצִים עִמָּהּ
נְתָנָהּ לָרִאשׁוֹן קְרָעוֹ וְנָתַן אֶת הַפֶּדֶר עַל הָרֹאשׁ
נָטַל אֶת הַקְּרָבַיִם וּנְתָנָן לַשֵּׁשִׁי לַהֲדִיחָן הִפְרִישׁ אֶת
הָרֵיאָה וְאֶצְבַּע הַכָּבֵד מִן הַכָּבֵד וְאֵינוֹ מְזִיזָן מִמְּקוֹמָן
נָקַב אֶת הֶחָזֶה וּנְתָנוֹ לָרְבִיעִי עָלָה לַדּוֹפֶן הַיְמָנִית
וּמַנִּיחַ שְׁתֵּי צְלָעוֹת לְמַעְלָה וּשְׁתַּיִם לְמַטָּה וְחוֹתֵךְ
אֶת הַשְּׁאָר עַד הַשִּׁדְרָה וּנְתָנָהּ לַחֲמִישִׁי וְהַכָּבֵד
תְּלוּיָה בָהּ׃ חָתַךְ אֶת הַגֵּרָה עִם שְׁתֵּי צְלָעוֹת מִכָּאן
וּמִכָּאן וּנְתָנָהּ לָרְבִיעִי וְהַקָּנֶה וְהַלֵּב וְהָרֵיאָה תְּלוּיִם
בָּהּ׃ בָּא לוֹ לַדּוֹפֶן שְׂמָאלִית וּמַנִּיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צְלָעוֹת

שֶׁהֵן אַרְבַּע חֲתָכָהּ עִם הַשִּׁדְרָה וּנְתָנָהּ לַחֲמִישִׁי
וְהַטְּחוֹל תָּלוּי בָּהּ· בָּא לוֹ לָעוֹקֶץ. עִם שְׁתֵּי צְלָעוֹת
מִכָּאן וּמִכָּאן חֲתָכוֹ וּנְתָנוֹ לַשְּׁלִישִׁי וְאַלְיָה וְאֶצְבַּע
הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי כְּלָיוֹת עִמּוֹ· נָטַל אֶת הָרֶגֶל הַשְּׂמָאלִית
וּנְתָנָהּ לַשְּׁלִישִׁי וְכֻלָּם הָיוּ מַנִּיחִים אֵבֶר אֵבֶר עַל
שֻׁלְחָן שֶׁל שַׁיִשׁ שֶׁבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ בְּצַד הַכֶּבֶשׁ
וְשָׁם הָיוּ עוֹמְדִים בְּשׁוּרָה וְהָאֵבָרִים בְּיָדָם הָרִאשׁוֹן
בְּרֹאשׁ וּבְרֶגֶל הָרֹאשׁ בִּימִינוֹ חוֹטְמוֹ כְּלַפֵּי זְרוֹעוֹ
וְקַרְנָיו בֵּין אֶצְבְּעוֹתָיו וּבֵית הַשְּׁחִיטָה לְמַעְלָה
וְהַפֶּדֶר עָלֶיהָ וְהָרֶגֶל שֶׁל יָמִין בִּשְׂמֹאלוֹ· הַשֵּׁנִי
בִּשְׁתֵּי הַיָּדַיִם שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל שְׂמֹאל בִּשְׂמֹאלוֹ·
הַשְּׁלִישִׁי בָּעוֹקֶץ וּבָרֶגֶל הָעוֹקֶץ בִּימִינוֹ וְהָאַלְיָה
מְדוּלְדֶּלֶת עַל הַצְּלָעוֹת בֵּין אֶצְבְּעוֹתָיו וְהָרֶגֶל שֶׁל
שְׂמֹאל בִּשְׂמֹאלוֹ· הָרְבִיעִי בֶּחָזֶה וּבַגֵּרָה הֶחָזֶה
בִּימִינוֹ וְהַגֵּרָה בִּשְׂמֹאלוֹ וְצַלְעוֹתֶיהָ בֵּין אֶצְבְּעוֹתָיו·
הַחֲמִישִׁי בִּשְׁתֵּי דְפָנוֹת שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל שְׂמֹאל
בִּשְׂמֹאלוֹ· וְכָלֶן בֵּית עוֹרָן לַחוּץ· הַשִּׁשִּׁי בַּקְּרָבַיִם
נְתוּנִים בְּבָזָךְ וּכְרָעַיִם עַל גַּבֵּיהֶן· הַשְּׁבִיעִי בַּסֹּלֶת
הַשְּׁמִינִי בַּחֲבִיתִּין הַתְּשִׁיעִי בַּיַּיִן· הֶעֱלָה כָּל אֶחָד
מַה שֶּׁזָּכָה בוֹ לַכֶּבֶשׁ מֶחֶצְיוֹ וּלְמַטָּה בְּמַעֲרָבוֹ
וּמְלָחוּם וְיָרְדוּ· מִי שֶׁזָּכָה בַּגְּזִירִין נְטָלָן וְנָתַן אֶחָד
מֵהֶם לְאוֹהֲבוֹ וְעָרְכוּ אוֹתָם עַל הָאֵשׁ· הֶעֱלוּ מִי
שֶׁזָּכוּ הָאֵבָרִים מִן הַכֶּבֶשׁ לַמִּזְבֵּחַ בָּאוּ חֲדָשִׁים
וְהִפִּיסוּ לִקְטֹרֶת זָכָה מִי שֶׁזָּכָה וְזָכָה כֹּהֵן אַחֵר

בַּמַּחְתָּה מִי שֶׁזָּכָה בַּקְּטוֹרֶת נָטַל בָּזָךְ מָלֵא וְגָדוּשׁ
בַּחֲצִי מָנֶה שֶׁל קְטֹרֶת נְתָנוֹ בְּתוֹךְ הַכָּף וּנְטָלוֹ
בְּיָדוֹ׃ מִי שֶׁזָּכָה בַּמַּחְתָּה חָתָה בְּשֶׁל כֶּסֶף וְעֵירָה
בְּשֶׁל זָהָב רָצוּ כֹּהֲנִים וּלְוִיִּם לְקוֹל הַמַּגְרֵפָה נִכְנַס
וְצָבַר אֶת הַגֶּחָלִים עַל מִזְבַּח הַזָּהָב שֶׁדִּשְּׁנוּהוּ כְּבָר
וְרִדְּדָן וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא׃ מִי שֶׁזָּכָה בַּקְּטוֹרֶת נִכְנַס
וְאוֹהֲבוֹ עִמּוֹ מְעָרֶה אֶת הַבָּזָךְ בְּחָפְנָיו. עִם מָה
שֶׁנִּתְפַּזֵּר הֵימֶנּוּ לְתוֹךְ הַכָּף וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא׃ אָמַר
לוֹ הַמְּמוּנֶּה הַקְטֵר פֵּרְשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהִקְטִיר וְהִשְׁתַּחֲוָה
וְיָצָא נִכְנַס כֹּהֵן גָּדוֹל הִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא׃ נִכְנְסוּ אֶחָיו
הַכֹּהֲנִים הִשְׁתַּחֲווּ וְיָצְאוּ נָתַן מֶלַח עַל גַּבֵּי עִשָּׂרוֹן
סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה. בִּרְבִיעִית הַהִין שֶׁמֶן וְהִקְטִירוֹ
וְהִקְטִיר מוֹתַר הַחֲבִיתִין כְּמִשְׁפָּטָן. הֵבִיא יַיִן לְנֶסֶךְ
רְבִיעִית הַהִין תָּקְעוּ וְהֵרִיעוּ וְתָקְעוּ וְדִבְּרוּ הַלְוִיִּם
בְּשִׁיר כְּמִשְׁפָּטָן נִכְנַס מְדַשֵּׁן הַמְּנוֹרָה וְהֶעֱלָה
נֵרוֹתֶיהָ דִּישֵּׁן אֶת הַמַּעֲרָבִי וְהֶעֱלָהוּ וְהִשְׁתַּחֲוָה
וְיָצָא׃ ואומר קדיש דרבנן׃ ואחר כך אומרים׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ תְּהִלָּה
לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ

גְּדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ
לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו
יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל
אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ואומר חצי קדיש · ואומרים אל ארך אפים · ומוציאין ספר תורה · וקורין שלשה גברי בפרשה זו ·

וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָה יְהוָה
יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם
לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־
הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר

אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה
עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃ לוי פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן
לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־
רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא
בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר
הַהוּא׃ ישראל וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה
בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר
יְהוָה ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת
עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי
עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־
עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־
מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃

וגוללין ספר תורה׃ ואומרים יענך ה׳ ביום צרה׃ ויהללו׃ ומחזירין ספר תורה
למקומו׃ ואומר חצי קדיש ואחר כך מתפללין׃

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק· ואלהי יעקב· האל הגדול הגבור
והנורא· אל עליון גומל חסדים טובים· קונה הכל·
וזוכר חסדי אבות· ומביא גואל· לבני בניהם למען
שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן· ברוך אתה
יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה· רב
להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם·
מכלכל חיים בחסד· מחיה מתים ברחמים רבים·
סומך נופלים· ורופא חולים· ומתיר אסורים· ומקים
אמונתו לישני עפר· מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך· מלך ממית ומחיה· ומצמיח ישועה·
ונאמן אתה להחיות מתים· ברוך אתה יי מחיה
המתים: בחזרת העמידה· שליח צבור אומר·

נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדושה· וכן כתוב על יד
נביאך: וקרא זה אל זה ואמר קדוש· קדוש· קדוש· יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמתם משבחים
ואומרים· ברוך כבוד יי ממקומו: ובדברי קדשך
כתוב לאמר: ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה: עד כאן

אתה קדוש ושמך קדוש· וקדושים בכל יום יהללוך
סלה: (כי אל מלך גדול וקדוש אתה·) ברוך

אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה׃ וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה׃ וּבִינָה׃ וְהַשְׂכֵּל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ׃ מְחוֹל׃ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵימָה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: כאן אומר שליח צבור עננו׃

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ׃ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ׃ הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה׃ נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה׃ ושליח צבור חותם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא׃ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה׃ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל

תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ׃ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת׃ וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה׃ וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃ וּמֵעוֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ׃ שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע׃ וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית׃ וּמִכָּל מִינֵי פוּרְעָנוּת׃ וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם׃ חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵירוֹתֶיהָ׃ וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה׃ וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה׃ כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ׃ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ׃ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל טִפָּה וְטִפָּה הַיּוֹצֵאת מִמֶּנִּי בֵּין בְּאוֹנֶס׃ בֵּין בְּרָצוֹן׃ בֵּין בְּשׁוֹגֵג׃ בֵּין בְּמֵזִיד׃ שֶׁלֹּא בִּמְקוֹם מִצְוָה׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפָּסוּק חַיִל בָּלַע וַיְקִיאֶנּוּ שֶׁתַּחֲזִירֵם לִמְקוֹם קְדוּשָׁה׃ וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה· וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה׃
וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה· וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ· בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט·
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
לַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע
יֹאבֵדוּ· וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה
יִכָּרֵתוּ· וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר
וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:
עַל הַצַּדִּיקִים· וְעַל הַחֲסִידִים· וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל· (וְעַל זִקְנֵיהֶם) וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית
סוֹפְרֵיהֶם· וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ· יֶהֱמוּנָא רַחֲמֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ· וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת· וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם· וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי
בְךָ בָטָחְנוּ· וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:
תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ· וְכִסֵּא
דָוִד מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין· וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן
עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:
אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ· וְקַרְנוֹ תָּרוּם
בִּישׁוּעָתֶךָ· כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:
שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָב הָרַחֲמָן· חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ· וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה׃ וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ׃ חיחיד אומר כאן עננו כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ׃ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם׃ מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים׃ אֲנַחְנוּ לָךְ׃ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ׃ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ׃ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ׃ הַמְרַחֵם כִּי

מודים דרבנן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר׃ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת׃ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ׃ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ׃ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְחָנֵּנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ׃ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ׃ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃ עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ

לא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: | בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמָם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה: וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

כשחוזר שליח צבור העמידה אומר.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשׁוּלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה: הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: ע״כ

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה. וְחַיִּים. אַהֲבָה. וָחֶסֶד. צְדָקָה. וְרַחֲמִים. בְּרָכָה. וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל

תִּהְיֶה׃ פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי׃ וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה׃ מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָּׁתֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ׃ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

ובתענית יחיד קודם שיעקור רגליו יאמר׃

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים כְּבָר הִתְעַנֵּיתִי בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם לְפָנֶיךָ גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁבִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם הָיָה אָדָם חוֹטֵא וּמַקְרִיב קָרְבָּן וְאֵין מַקְרִיבִין מִמֶּנּוּ רַק חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ וּמִתְכַּפֵּר וְעַכְשָׁיו בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין לָנוּ לֹא מִקְדָּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיְּהֵא מִיעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי׃ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶה לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ וְתַרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו׃ הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

ואחר חזרת העמידה אומרים פסוקים אלו׃

כוונת הפסוקים הללו יסדם הר"מז ז"צל על מ"ש בספר הלקוטים על כונת פ"ד תעניות שצריך להתענות מי שחטא בש"זל ולפי שנמצא איזה חילוף ממה שכתב הרמ"ע ז"ל משם הא"רי זל"הה שהעתקתי לשונו למעלה לכן אכתוב כאן קצור מה שכתוב בס' הלקוטים · אם יצרו תקפו וחטא במחשבה וראה קרי בלי מעשה גרם להשחית ארצה זרע א"וא וטפת זרע אבא היא שם י"הו דאלפין ועם שלש אותיות הם מ"ב א' וטיפת אימא היא יה"ו דההין ויכוין להעלות' למקומם · ואם נאף ביד וחושב באשה פגם בשם אהיה ד'פעמים

כנגד

כנגד ד׳ אותיות אהיה הם ני׳ פ״ד ויכוין להעלותם בכח שם מ״ב דהויה היינו פשוט ומלא ומלא דמלא · ואם כסה העטרה בגאופו יכוין בכ״א פעמים אהיה בני׳ אמ״ת הוא השליך אמת ארצה יכוין להעלותם בפ״ד תעניותיו ואם נאף בידו ממש או חשב בזכר ומנ״ף הכונה ל׳ זה ה׳ חסדים וה׳ גבורות ושם הויה מלוי ומלוי מלויו הם כ״ח אותיו׳ ונ״פ כ״ח הם פ״ד ואם כשמנאף משמו׳ ברוק אז העון הוא בסוד זיווג הנעלם של חיך וגרון לכן יכוין להעלות אותיות אחה״ע ומקומם בגרון מ״ן אשר שם ומשם בא הרוק בתוך הפה עכ״ל ·

ומצאתי בסדור הר״מז שמורת אחריכם רמוזים בפסוקים הללו וראיתי להעתיקם כאן ·

יחל ישראל אל ה׳ ר״ת ני׳ אל · ה׳ החסד והרבה ר״ת ני׳ יה״ו · והרבה עמו פדות · הרבה בחי׳ פ״ד פד ה פד ה ·

אך טוב וחסד ירדפוני ר״ת ג׳ הויה · אך טוב וחסד ס״ת ני׳ הויה · ירדפוני כל ימי ס״ת ילי · ימי חיי ושבתי ר״ת יהו ס״ת ייי · יי לאורך ימים ר״ת יל״י ס״ת ני׳ ס״ג :

בהשמים חסדך ה׳ דבהשמים ה׳ חסדים : הראנו ני׳ רמ״ב חו״ג · יי חסדך וישעך ר״ת יחו · תתן לנו ר״ת ני׳ ה״פ אלהים :

אמרתי מטה תלי חסדך יי ר״ת ני׳ נרגן : חסדך יי מלאה הארץ ר״ת ני׳ ס״ג :

כי טוב חסדך מחיים ר״ת ני׳ מזל · כי טוב חסדך מחיים ס״ת ני׳ ע״ב שפתי ישבחונך ר״ת יש :

גדול עלי ר״ת ס״ג ו׳ אותיות : כל ארחות יי חסד ואמת ר״ת ני׳ מ״ה · כי גמל עלי ס״ת ילי · נא חסדך לנחמני ר״ת נחל · ואני ברוב חסדך ר״ת חבו · אשתחוה ני׳ עשר פעמים ע״ב אשתחוה אל היכל ס״ת ני׳ ס״ה :

האירה ני׳ אר״ך פניך על ר״ת ני׳ ק״ן ובין הכל הם ש״ע נהורין דבצירי הדיק׳ וזהו הושיעני וגם הויה דיודין בשבא קמץ עם י׳ אותיות הם ש״ע :

זכור ני׳ ע״ב קס״א · רחמיך יי וחסדיך ר״ת רי״ו · כי מעולם המה ר״ת ני׳ ס״ה : עד כאן בסדור הרמ״ז

פסוקי תחנה מתוקנים לסליחות בימי השובבים שכל כונת הימים הדם על תיקון שז״ל שעיקר פגימתו בשם ע״ב · ולכן כל הפסוקים הם של חס״ד וגם יש בהם רמז לשמות שיכוין כל א׳ :

בפסוקים הללו ב״פ שם יה״ו : בפסוק ראשון צ״ל יוד הא ואו עם ג׳ המלו׳ והוא מ״ב דאבא ובר״ת שלשה הפסוקים צ״ל יוד הה וו והוא דאימא · והוא תיקון למוריע במחשבה בלי מעשה ·

יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יי כִּי עִם יי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ הִנֵּה עֵין יי אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃

וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

בפסוקים הללו תמצא ב״פ שם אהיה בתיבת אך שעולה בשם אהיה ובשל ד״ת של ר׳ פסוקים ואהיה פעמים אהיה ה״כ פ״ד אותיות ותקונם שיעלו בג׳ כחות דלקמן הע״ב ס״ג ומ״ה וזה תיקון למנאף ביד ותושב באשה:

אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זוּ אֵלֵךְ כִּי אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי:

יְיָ בְּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים:

הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: (ה׳ אלהים)

זה תקון למכסה העטרה בניאופו יכוין לאהיה פעמים אהיה העולה אמת ויעלו בכחות דלקמן:

אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:

זה תקון למנאף ברוק ויכוין להעלות אותיות את״הע:

אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: (ע״ל בייחודים)

חַסְדְּךָ יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:

הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן:

עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:

אלו ג׳ כחות דע״ב ס״ג ומ״ה והוא תקון לחושב בזכר בנאופו. הראשונה יכוין בזה יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד. ומלוי דמלוי יש כ״ה אותיות:

כִּי טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנְךָ:

חסדי

חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי:

כאן צריך לכוין כזה : יהוה יוד הי ואו הי יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד ובמלוי דמלוי יש כ״ח אותיות :

כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: (ס״ג וי׳ אותיות)

חַסְדֵי יְיָ עוֹלָם אָשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי:

כאן צריך לכוין כזה : יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף ובמלוי דמלוי יש כ״ח אותיות :

כָּל אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוֹתָיו: (ג״י ס״ה)

חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְיָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

כאן צריך לכוין יוד הי ויו הי .

יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:

הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ:

יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ:

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:

יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי:
וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אוֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרֻהוּ:

כאן צריך לכוין בשם וצ"תי שעולה כמנין אבגי"תץ ·

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: (סוד רו"י)
צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב:
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:
יְיָ יִגְמוֹר בַּעֲדִי יְיָ חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל תֶּרֶף:

כאן צריך לכוין בשם חב"ו:

חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:
בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי:
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:
אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקֹתֶיךָ יָשָׁב נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַםִ הַר קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַםִ וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ:
וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן יְיָ:

ליום שני וחמישי מוסף

אֱלֹהַי בּוֹשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ
כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵינוּ
גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: חָטָאנוּ עָוִינוּ הִרְשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ
וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ: לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מָרַדְנוּ בוֹ: עד כאן

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ
עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: יְיָ שְׁמָעָה· יְיָ סְלָחָה·
יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה· אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ
וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אל מלך

מצאתי בכתבי הרמ״ז שטוב לכוין באל מלך לשבעה תקוני דגולגלתא בדרך הזה· **אל** עתיק **מלך** נעשה ממלכות א״ק וגם מלך בק׳ דאק בכר ג׳ עתק יושב על כסא רחמים הוא אריך מתנהג בחסידות כתרא הנתקן מחסד דערתיק · מוחל עונות עמו טלא דבדולחא שהוא במוחא סתימאה הכופה הדינים ומבטל כח העונות מעביר ראשון ראשון קרומא דאוירא שהוא כח המפסיק בין א׳ לא׳ומרבה מחילה לחוטאים עמר נקי כשלג ילבינו וסליחה לפושעים לזה צריך כח גדול רעוא דרעוי עושה צדקות עינא פקיחא ולא כרעתם להם גומל חוטמא שמאריך אפו להם·

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּאַבְרָהָם רְחִימָא
בְּדִיל וְיַעֲבוּר :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיִצְחָק עֲקִידָא בו׳:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא בו׳:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף צַדִּיקָא בו׳:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְמשֶׁה נְבִיאָה ב"ו:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְאַהֲרֹן כַּהֲנָא ב"ו:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְפִינְחָס קַנָאָה ב"ו:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְדָוִד מְשִׁיחָא ב"ו:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן צְלוֹתֵיהּ דִשְׁלֹמֹה מַלְכָּא ב"ו:
רַחֲמָנָא אָרִים יְמִינָךְ וְאַצְמַח פּוּרְקָנָךְ ב"ו:
רַחֲ׳ כִּכְסוּפֵי אַפִּין אָתֵינָן לְמִקְרֵי קָמָךְ רַחֵם עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא גְּלֵי גְּבוּרְתָךְ עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא דִּינָן אַפֵּיק לִנְהוֹרָא ב"ו:
רַחֲמָנָא הֲדָרָךְ שַׁוֵּי עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא וְלָא תִתְפְּרַע כְּעוֹבָדָנָא בִּישִׁין מִינָן ב"ו:
רַחֲמָנָא זִיוָךְ אַשְׁרֵי עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא זַכְוָן חַפֵּשׂ לָן ב"ו:
רַחֲמָנָא חֲשׁוֹב עֲלָן טַבְוָן ב"ו:
רַחֲמָנָא טַבְוָן סַגִּיאָן אַיְיתֵי עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגְּלוּן רַחֲמָךְ עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא כְּבוֹשׁ חֶמְתָּא וְרוּגְזָא מִנָּן ב"ו:
רַחֲמָנָא לָא תַעְבֵּיד גְּמִירָא לָן ב"ו:
רַחֲמָנָא מְחוֹל וּשְׁבוֹק לְחוֹבִין וְלַעֲוָיָן ב"ו:
רַחֲמָנָא נְהוֹר טוּבָךְ אַנְהַר עֲלָן ב"ו:
רַחֲמָנָא סְעִיד וּסְמִיךְ הֲוֵי לָן ב"ו:
רַחֲמָנָא עֲבִיד עִמָּנָא אָתָא לְטַב ב"ו:
רַחֲמָנָא פְּתַח שְׁמַיָּא לִצְלוֹתִין ב"ו:
רַחֲמָנָא צְלוֹתָנָא קַבֵּל בְּרַעֲוָא ב"ו:

רַחֲמָנָא קַבֵּל צְלוֹתִין וּבָעוּתִין בְּעִדָּן עַקְתִּין ב״ו:
רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נִשְׁמָתִין ב״ו:
רַחֲמָנָא שְׁלָמָךְ רַבָּא פְּרִישׁ עֲלָן ב״ו:
רַחֲמָנָא תוּב מֵרוּגְזָךְ ב״ו:
רַחֲמָנָא וְלָא נֶהְדַר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:

ויעבור וגו׳.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ׃ בָּאִים בְּכֹחַ מַעֲשֵׂיהֶם: גִּבּוֹרִים לַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ. דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה׃ וּלְמַחְסֶה בְּיוֹם זַעַם: זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשָׁם: חֵמָה עָצְרוּ בְּשַׁוְעָם: טֶרֶם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם: יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרַצּוֹת: כְּאָב רִחַמְתָּ לְמַעֲנָם׃ לֹא הֱשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם רֵיקָם: מֵרוֹב עֲוֹנֵנוּ אֲבַדְנוּם: נֶאֶסְפוּ מֶנּוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה לִמְנוּחוֹת׃ עָזְבוּ אוֹתָנוּ לַאֲנָחוֹת: פָּסוּ גּוֹדְרֵי גָדֵר׃ צוֹמְתוּ מְשִׁיבֵי חֵמָה: קָמִים בַּפֶּרֶץ אַיִן׃ רְאוּיִם לְרַצּוֹתְךָ אָפָסוּ: שׁוֹטַטְנוּ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת׃ תְּרוּפָה לֹא מָצִינוּ: שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנֵינוּ׃ לְשַׁחֶרְךָ אֵל בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ: אל מלך׃

תָּמַהְנוּ מֵרָעוֹת׃ תָּשַׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת: שַׁחְנוּ עַד לִמְאֹד׃ שָׁפַלְנוּ עַד עָפָר: רַחוּם כַּךְ הִיא מִדָּתֵנוּ׃ קְשֵׁי עוֹרֶף וּמַמְרִים אֲנַחְנוּ: צָעַקְנוּ בְּפִינוּ חָטָאנוּ׃ פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ: עֶלְיוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם׃ סְלִיחָה עִמְּךָ הִיא: נִחַם עַל הָרָעָה׃ מַטֶּה כְלַפֵּי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלָּם בְּעִתּוֹת כָּאֵל׃ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יִוָּדַע לְעֵינֵי הַכֹּל׃ טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ:

חֲתוֹם פִּי שָׂטָן· (יאהי) וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ· זְעוֹם בּוֹ
וְיִדּוֹם: וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ (מטטרון) טוֹב לְצַדְּקֵנוּ· הוּא יַגִּיד
יָשְׁרֵנוּ: דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן· גִּלִּיתָ לְנֶאֱמַן בַּיִת:
בְּבַקְּשׁוֹ אָז מִלְּפָנֶיךָ· אֱמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ: אל מלך
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה· תֹּאחֵז
יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּבֹא תוֹכֵחָה נֶגְדְּךָ״ שְׁמֵנוּ
מִסִּפְרְךָ אַל תֶּמַח: גִּשְׁתְּךָ לַחֲקוֹר מוּסָר· רַחֲמֶיךָ
יְקַדְּמוּנוּ רוֹגְזֶךָ: דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ· קָרֵב צֶדֶק
מֵאֵלֶיךָ: הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ· צַו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ:
וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵיהֶם״ פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ:
זְכוֹר נַמְתָּ· עֵדוּת לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ: חוֹתָם
תְּעוּדָה תַּתִּיר· סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶיךָ· טַבּוּר אַגַּן
הַסַּהַר· נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג: יָהּ דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ·
מַגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ: כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן· לְכוּדִים
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ· תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ· וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים
וּקְשֵׁי עוֹרֶף: לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ· אֲבָל חָטָאנוּ· אֲנַחְנוּ
וַאֲבוֹתֵינוּ: אָשַׁמְנוּ· בָּגַדְנוּ· גָּזַלְנוּ· דִּבַּרְנוּ דוֹפִי·
הֶעֱוִינוּ· וְהִרְשַׁעְנוּ· זַדְנוּ· חָמַסְנוּ· טָפַלְנוּ שֶׁקֶר· יָעַצְנוּ
עֵצוֹת רָעוֹת· כִּזַּבְנוּ· לַצְנוּ· מָרַדְנוּ· נִאַצְנוּ· נִאַפְנוּ·
נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר· סָרַרְנוּ· עָוִינוּ· פָּשַׁעְנוּ·
צָרַרְנוּ· קִשִּׁינוּ עוֹרֶף· רָשַׁעְנוּ· שִׁחַתְנוּ· תִּעַבְנוּ·

תעינו ותעתענו: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו· ואתה צדיק על כל הבא עלינו· כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם· בושנו מכל גוי: גלה ממנו משוש· דוה לבנו בחטאינו· החבל אויינו ונפרעה פארנו· זבול מקדשנו חרב בעוננו: טירתנו היתה לשמה יפי אדמתנו לזרים: כחנו לנכרים· יש מוסיפין כאן ועדיין לא שבנו מתעייתנו: והיאך נעיז פנינו ונקשה ערפנו: לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

וכאן אומרים וידוי שחבר הרב הכולל כמה"רר יוסף בכמ"ר שלמה פיאמיטא נר"ו:

רבונו של עולם גלוי וידוע לפני כסא כבודך כי בהעלותי על לבבי כל אשר הכעסתיך ואשר הרע בעיניך עשיתי· נפלו פני ותצילנה אזני· חשכו עיני מראות ושפתי כלו ודממו· וימס לבי בקרבי ויהי למים: אתה אלהי הרוחות· שומע שיחות· ומאזין אנחות· כעולות ומנחות· הסכת ושמע אנקת צעקת עבדך העומד לנגדך· בלב ירא וחרד· רועש ורועד· כפוף נבהל ומדכה: שפל ברך· קרוע לב· ובצרה ובצוקה וצערי מתחולל· לפניך צועק ומתפלל· ויום ולילי מחשבותיו תמהים· בקום למשפט אלהים· בוכה על אחריתו· זע ונבעת מאשמתו· כי חטאתו על

לבו חרושה· ועל מצחו כנחושה· אוילה לאותה
בושה· כי אין מספר לילדי זנונים· פשעים
וזדונים· וילדי שעשועים· מעט ורעים:
כי יי מה אומר כי ידעתי כי הרבה הכעסתיך·
אתה טובות גמלתני ואני אלף אלפים רעות
גמלתיך· והדבקתי רעה אל רעה· יספו על
השמועה· ותרתי אחרי לבבי· והרהורין סליקו על
משכבי· ונלכדתי במצודה רעה אשר בחבלי שוא
גררני· והנאני ואנאני· אכלני הממני· הציגני כלי
ריק כתנין בלעני· מלא כרסו מעדני הדיחני
טמאני שממני אשמני· ואיך ובמה ומתי אוכל
לתקן כל אשר עותתי· ולגדור כל אשר פרצתי
ולקבץ כל אשר פזרתי· ולבער הטמאה מן הקדש
ולהוציא גלולים מבית יי· ולהשיב נדחים· ולהושיב
יחידים ביתה· ולהוציא אסירים בכושרות· בבכי
ושירות. נדחי ישראל יכנס· ויחוללנס· ואיך אעצור
כח לעשות תשובה· והיום קצר והמלאכה מרבה·
כי הרבתי טמאה ואשמה· ומלאתי הארץ זמה·
הלכתי ארחות עקלקלות: נתיבות לא סלולות:
נתיב לא ידעו עיט· טמאתי הבית· ומלאתי
החצרות חללים· בתעלולים וגלולים· בהכניס
הקדש במקום הטנופת· ונבנו במות התופת· ונתץ
מזבח יי· ועלתה עליה שממית· בזדון ותרמית·
וסגרו בשוק דלתים· ונסתמו כל מעין מים· ונשחתו

מְקוֹרוֹת וְנִרְפָּשׂוּ כָּל מַעְיָנוֹת׃ וּגְבָרָה שִׁפְחָה מִצְרִית׃
בַּת אֵל נֵכָרִית׃ אֲשֶׁר עַל כִּי כָּל אֱלֹהֵ מַעַלְלֵיהֶם
נִשְׁבַּע יְיָ עֲלֵיהֶם׃ אִם אֶשְׁכַּח לָנֶצַח אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃
כִּי יְיָ מָה אוֹמַר. שֶׁאִם תִּפְנֶה לְחַטָּאתִי אָבְדָה תִקְוָתִי׃
וְאִם תִּשְׁמוֹר עֲוֹנוֹתַי הִנְנִי בְּרָעָתִי׃ וְאִם לֹא תְתַמְּכֵנִי
אֵין תְּקוּמָה לְמַפַּלְתִּי׃ וְאִם לֹא תְחָנֵּנִי אוֹי לִי עַל
אַחֲרִיתִי׃ שׁוּב צוּר יְשׁוּעָתִי וּרְאֵה בְּעֵין חֶמְלָתֶךָ
צָרַת גּוּפִי וְנִשְׁמָתִי׃ וְקַבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ תְּשׁוּבָתִי תְּפִלָּתִי
וְתַעֲנִיתִי׃ בְּבוֹאִי לִדְפּוֹק דַּלְתֵי רַחֲמֶיךָ׃ צוֹעֵק בְּדֶמַע
לֵב וְקוֹרֵא בְּשִׁמְךָ׃ הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ אַל
תַּעַזְבֵנִי׃ בְּיַד זַעְמְךָ אַל תִּטְּשֵׁנִי׃ וְאַל לְאֶרֶךְ אַפְּךָ
תִּקָּחֵנִי׃

אַתָּה צוּרִי תִּקְוָתִי וְתִקְוַת אֲבוֹתַי׃ שִׂים עֵינֶיךָ עָלַי
לְטוֹבָה׃ וּמְחוֹק מִסִּפְרְךָ שְׁגָגוֹתַי וּסְגוֹר פִּתְחֵי
מְעִילוֹתַי וּפְתַח שַׁעֲרֵי זְכִיּוֹתַי׃ כִּי אַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת
וּכְלָיוֹת׃ צוֹפֶה וְרוֹאֶה עֶלְיוֹנוֹת וְתַחְתִּיוֹת׃ גָּלוּי וְיָדוּעַ
לְפָנֶיךָ כִּי לֹא עָלָה עַל דַּעְתִּי לְהַמְרוֹתֶךָ וְלַעֲשׂוֹת
נֶגֶד כַּוָּנָתֶךָ׃ אֶלָּא יִצְרִי פִּתַּנִי וְעַל כָּרְחִי נָטָה אָרְחִי וָאֵלֵךְ
מַר בַּחֲמַת רוּחִי׃ וְאוֹתִי עִנָּה וְשִׁסָּה הַשְּׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה
וְכָשַׁל כֹּחִי וְאוֹנִי וּמָנַע הַטּוֹב מִמֶּנִּי׃ וְאַתָּה יְיָ שׁוֹפֵט
צֶדֶק הַחֲזֵק בֶּדֶק בֵּיתִי הָרְעוּעָה וְחַיָּתִי הַשְּׁסוּעָה
מֵרוֹב הָרָעָה לְהַרְגִּיעָה׃ וְתַקֵּן כָּל אֲשֶׁר עִוַּתִּי
וּתְלַקֵּט כָּל אֲשֶׁר פִּזַּרְתִּי׃ וְהַכְרִית וְתַשְׁמִיד כָּל יַלְדֵי
פֶשַׁע זֶרַע שֶׁקֶר אֲשֶׁר בְּחַטֹּאתַי גִּדַּלְתִּי׃ וְתַשְׁלִיךְ

בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל אַשְׁמוֹת הַזִּמָּה אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתַי כִּלְכַּלְתִּי · וְתַרְחִיקֵם לִי וּמִגְּבוּלִי וְלֹא תְאֻנֶּה אֵלַי רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלִי · וּבְכֹחַ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפָּסוּק חַיִל בָּלַע וַיְקִאֶנּוּ כַּאֲרִיֵה תִשְׁאַג לְעוּמָתָם וְתוֹצִיא בִּלְעָם מִפִּיהֶם · וְהַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל וְיָשׁוּב הַכֹּל לְאֵיתָנוֹ הָרִאשׁוֹן וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח · נָא בְּרַחֲמֶיךָ עֲשׂוֹת הוֹאֵל · כִּי אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל:

אָנָּא יְיָ חֲבוֹשׁ בְּרַחֲמֶיךָ · וּבְרוֹב חֲסָדֶיךָ אֶת שְׁבָרַי · חַזֵּק בְּעֻזְּךָ וּבִגְבוּרָתְךָ אֶת יְצָרַי צוֹרְרַי · חַדֵּשׁ בְּטוּבְךָ וְחֶמְלָתְךָ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרַי · חֲתוֹם בְּיָדְךָ וּבְסִפְרְךָ לְטוֹבָה אֶת זִכְרִי · וּלְמַעַן תִּפְאַרְתֶּךָ קַבֵּל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר בִּלְבוֹת חֲלָלִים וְנִשְׁבָּרִים · מִתְוַדִּים לְפָנֶיךָ וְאוֹמְרִים:

האר״י זללה״ה לא היה ר״ל הוידוי הזה אשמנו באומר ובפועל ·

אָשַׁמְנוּ בְּאוֹמֶר וּבְפוֹעַל · בָּזִינוּ חוֹק לִמְעוֹל מַעַל: גָּעַלְנוּ מִשְׁפָּט וָצֶדֶק · דְּהָכֵנוּ כִּמְשׂוּכַת חָדֶק: הֵפַרְנוּ בְּרִית וָחוֹק · וְהִרְבֵּינוּ פֶשַׁע לִבְלִי חוֹק: זָנַחְנוּ טוֹב הוֹרֵיתָ · חָרַשְׁנוּ רָע שָׂנֵאתָ: טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמִרְמָה יָעַצְנוּ אָוֶן וְאַשְׁמָה: כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם · לֹא זָכַרְנוּ כִּי תְבִיאֵנוּ בְמִשְׁפָּט עַל כָּל נֶעְלָם: מָאַסְנוּ מוּסַר הַדַּעַת · נוֹאַלְנוּ מֵחָכְמָה וּמַדַּעַת: סַרְנוּ מִמִּשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ · עָזַבְנוּ אָרְחוֹת חֻקֶּיךָ: פָּנִינוּ אֶל כָּל חֶמְדּוֹתֵינוּ · צָלַלְנוּ בִּמְצוּלוֹת תַּאֲוֹתֵינוּ · קָפַצְנוּ פִּי

חכמים מהוכיח: רחב פינו בניב עולה יצריח: שובבנו משובה נצחת: תעבנו כל איש תוכחת: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו: ממושך ומורט ממנו: נתנו עולם עלינו: סבלנו על שכמנו: עבדים משלו בנו פורק אין מידם: צרות רבות סבבונו: קראנוך יי אלהינו: רחקת ממנו בעוננו: שבנו מאחריך: תעינו כצאן ואבדנו: ועדיין לא שבנו מתעייתנו: והיאך נעיז פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך עד ואנחנו הרשענו:

מן הוידוי הזה יברר האדם לעצמו מה שצריך לו ויגמור בלבו לעזוב החטא: ואחר כך יתודה על מה שעבר בלב נשבר: ואם עשה איזה עון פרטי אשר לא זכרנו כאן: יפרשהו כאשר היטב בכל לשון שהוא מבין:

אכלתי דברים האסורים ודברים הצריכים נטילה ולא נטלתי: אכלתי חוץ לסכה בימי החג: אחזתי באמה והשתנתי: אל אשה בנדת טומאתה קרבתי: באתי על פנויה ונדה ואשת איש ונשים האסורות (וכפרט על ערוה פלונית) ובת אל נכר ואת זכר משכבי אשה שכבתי ונשכבתי: בזיתי אבי ואמי: אשת אבי בעל אמי ואחי הגדול: גנבתי כסף ושוה כסף: גנבתי דעת המקום ודעת הבריות: גליתי סוד חברי: דברתי נבלות פה

ולשון

ולשון הרע ושקרים· דברתי בבית הכנסת בשעת התפלה ובתוך היוצר· הלכתי בגאוה· השלכתי כלי בחמתי· הרימותי ידי על חבירי· הורי לא כבדתי· הלבנתי פני חברי ברבים· הוצאתי שם רע על החיים ועל המתים· הלויתי ברבית· השגתי גבול· הזכרתי שם שמים לבטלה· הרהרתי על פנויה ועל העריות· הרהרתי ביום ובאתי לידי קרי בלילה· הקשיתי עצמי לדעת והוצאתי שכבת זרע לבטלה· זלזלתי רבותי והגדולים ממני· חמדתי נשים נכריות ואסורות ונתיחדתי עמהן וחבקתי ונשקתי אותן· חללתי שבתות וימים טובים· חללתי שם יי׳· חשדתי בכשרים· טעיתי בהוראות· ישבתי במושב לצים· כניתי שם לחברי· לבשתי שעטנז· לקחתי שוחד· לויתי בריבית· לפני עור נתתי מכשול· מסרתי ממון וגוף חברי ביד עובדי כוכבים ומזלות· נקמתי נטרתי שנאה· נתכבדתי בקלון חברי· נתתי יד לפושעים· נגעתי בפרעוש ובכנה ובמקומות המכוסים בשעת התפלה· נהניתי מן העולם הזה בלא ברכה· נדרתי נדרים ולא קיימתים· סרתי ממצותיך· עשיתי עול במשפט· עניתי דין· עברתי על דברי חכמים ותקנותיהם ועל תקנות קהל ועל חרמי צבור· פתחתי כתב סתום שנשתלח לאחרים· צערתי אבי ואמי ומי שגדול ממני·

תיקון שובבים

קבלתי לשון הרע· קפצתי ידי מליתן צדקה· רגלתי על לשוני· שברתי כלי בחמתי· שתיתי יין נסך (וסתם יינם) שבתי בתשובה ואחר כך חזרתי למעשי הרעים· תקעתי כפי ולא קיימתי· תעיתי ותעתעתי:

יזהר השליח צבור שלא להתחיל ואתה צדיק· עד שיראה שרוב הקהל סיימו להתודות·

ואתה צדיק על כל הבא עלינו· כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום· ומה נספר לפניך שוכן שחקים· הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע· אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי· אתה חופש כל חדרי בטן· ובוחן כליות ולב· אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: ויש נוהגים לומר ג"פ ודוי זה·

זה הסדר כלו· מראשו ועד רגלו· עב"ים סתר לו· קחנו ועיניך שים עליו ואל תבוז לשכל מליו· כי תוכו רצוף אהבה· ואר"שו אר"ש טובה ורחבה· ראה דבריו נכוחים וטובים· לומר אחר הוידוי בימי השובבים· הבן בחכמה וחכם בבינה כפי ידיעתך· ועשית כחכמתך:

ואתה היודע ועד· יצר לב יצוריך· סמוך ידינו טהרנו· ערלת לבבנו מול. מיצר הרע שמרנו· לפניך לעולם הציבנו· אורנו כשחר אפלתנו· בצהרים האירה תשמע· השמים ועקת ישראל· אמור לצרותיהם די· לך אשמנו וישר· העוינו הסכלנו עשנו· ירינו זרענו לבטלה· משכנוהו בתוך

הקליפה

הַקְּלִיפָּה· הִרְהַרְנוּ רַע יָדֵינוּ· הַמְגוֹאָלוֹת קִלְקְלוּ
מַעֲשֵׂינוּ· לֹא אַחַת וּשְׁתַּיִם· כִּי לֹא יֵחָקֵר· לְרוֹעַ
וַסְתֵּנוּ וְהֶרְגֵּל· פְּשָׁעֵנוּ הִנֵּנוּ לִקְרָאתְךָ· נְכוֹנִים לָשׁוּב
כְּאִמְרָתֶךָ· יָדַעְתָּ ידוד יֵצֶר· מַחְשְׁבוֹת לִבֵּנוּ הֶבֶל·
חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ· נְתִיבוֹת תְּשׁוּבָה הַדְרִיכֵנוּ·
הוֹשִׁיעֵנוּ אֵל אֱלֹהִים· ידוד רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ· שׁוֹבְבֵנוּ אֶל
הַתְּשׁוּבָה· רַחֵם יִשְׂרָאֵל יְדִידֶיךָ· אֱסוֹף וְקַבֵּץ מְפוּזָרִים·
לְהַעֲלוֹתָם כְּקֶדֶם בִּקְדוּשָּׁה· וּפְתַח שַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ׃
יְבוֹאוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְסָלַחְתָּ· לַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חָנֵּנוּ·
כְּחַסְדְּךָ וְאָמַרְתָּ קַבֵּל· מִנֶּפֶשׁ נַעֲנָה דְבָרֶיהָ· אַל נָשָׂא
יְרֵי חֶמְלָתְךָ עָלֶיהָ מִכָּל· רָעָתֵנוּ הַצִּילֵנוּ עַל· יָדֶיךָ יֵצֵא
זֶרַע· הַקֹּדֶשׁ הַזַּךְ וְהַטָּהוֹר· מִתַּחַת יְדֵי כּוֹבְשִׁים· וְעוֹשְׁקִים
וּמְהֵרָה לְאֵיתָנוֹ· יָשׁוּב לִמְקוֹם הַקְּדוּשָּׁה· סְלַח אַשְׁמָתֵנוּ
לְמַעַנְךָ· עֲשֵׂה רְצֵה יִשְׂרָאֵל· עַמְּךָ שָׁבִים לְפָנֶיךָ· מֵחָמָס
יְדֵיהֶם הַשְׁקִיפָה· וְסַיְּעֵנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה· דּוֹרֵנוּ נֶצַח
יִשְׂרָאֵל· הַפְלֵא חֲסָדֶיךָ שׁוּר· עָנְיֵנוּ מֵחֲמַת מֵצִיק· נָשָׂאנוּ
נַפְשֵׁנוּ אֵלֶיךָ· נָא יְמִינְךָ תוֹשִׁיעֵנוּ· מְעוֹן בֵּיתְךָ הַרְאֵנוּ׃
פְּדֵה וְהַצֵּל יִשְׂרָאֵל· נֶאֱמָנֶיךָ מִמַּלְאַךְ מַשְׁחִית· ידוד ידוד
לְמַעַן· הֲמוֹן רַחֲמֶיךָ חַלְּצֵם· מִכָּל צָרִים רוֹדְפִים· וְיָנוּסוּ
מִפְּנֵי בְּנֵי· יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן· עֲנֵנוּ נָא וְהוֹצֵא·
מִמִּשְׁטַח חֲרָמִים יוֹרְעֵי· דַּעַת מִתּוֹךְ בֶּטֶן· מַסְטִין נֵצֶר
קְדוֹשָׁה· אָז יֵאָמֵר עָלָיו· חַיִל בָּלַע וַיְקִיאֶנּוּ· רִיבָה אֶת
הָרַחֲמָן· יְרִיבֵנוּ בִּלְעוּ מֵאוֹשְׁרֵינוּ· הוֹצִיאָה יְפִי יְקָר·
מְזוּלָל וְתִרְצֶה מַעֲשֵׂינוּ׃

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו
את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשענו·
וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו: סלח לנו
אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו· כי
אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: למען
שמך יי וסלחת לעונינו כי רב הוא: למען שמך
יי תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו
כקדם:

עננו אבינו עננו· עננו בוראנו עננו· עננו גואלנו
עננו· עננו דורשנו עננו· עננו הוד והדר
עננו· עננו ותיק בנחמות עננו· עננו זך וישר עננו·
עננו חי וקים עננו· עננו טהור עינים עננו· עננו
יושב שמים עננו· עננו כביר כח עננו· עננו לא
אל חפץ רשע עננו· עננו מלך מלכי המלכים
עננו· עננו נורא ונשגב עננו· עננו סומך נופלים
עננו· עננו עוזר דלים עננו· עננו פודה ומציל
עננו· עננו צדיק ומצדיק עננו· עננו קרוב לכל
קוראיו עננו· עננו רם ונשא עננו· עננו שוכן
שחקים עננו· עננו תומך תמימים עננו:
עננו אלהי אברהם עננו: עננו העונה בעת רצון

עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ וּפַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת
צָרָה עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה
בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ׃

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן בְּרִיתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן דָּתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲדָרָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
וִיעוּדָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁרָךְ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן כְּבוֹדָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
צִדְקָתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָּׁתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמָנוּתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתָךְ׃

עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן חוּרְבַּן בֵּיתֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶיךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן חִלּוּל שְׁמֶךָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל
הַדַּלִּים׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׁרוּיִים בְּצָרוֹת׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
שָׁדַיִם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב׃ עֲשֵׂה לְמַעַן

תנוקות

תנוקות של בית רבן שלא חטאו:

עשה למען מלאכיך הקדושים והטהורים המשרתים
פניך המבקשים רחמים על ישראל עמך:

כת יש למעלה נקראים מבטלי גזרה · מפרי
שבועה מעבירי קנאה · משיבי חמה · מזכירי
אהבה · אהבתו של אברהם אבינו לפני בוראם ·
כשהם רואים שהוא בכעס על בניו משתטחים לפני
כסא כבודו · ומתחננים ואומרים · ההר ההר יוצר
בראשית · מחול מחול אביר יעקב · סלח סלח
קדוש ישראל · כי אדיר מלכים אתה · מלך אדיר ·
מלך ברוך · מלך גדול · מלך דגול · מלך הדור ·
מלך ותיק · מלך זך · מלך חנון · מלך טהור · מלך
ישר · מלך כביר · מלך לעד · מלך מרחם · מלך
נורא · מלך סומך · מלך עוזר · מלך פודה · מלך
צדיק · מלך צח · מלך קרוב · מלך רם · מלך שומר ·
מלך תם: למה לך איבה עם זרע אברהם אוהבך ·
למה לך קנאה עם זרע יצחק עקידך · למה לך
תחרות עם זרע יעקב תמימך · כי קנין שמים
וארץ קראת אותם · מיד יוצאות קרנות הוד מתחת
כסא הכבוד · ומכריזות ואומרות · אשריכם מלמדי
זכות על בני · שבח לכם משלשלי זכות אבות ·
כי כל צבא השמים והארץ כבוד וגדולה יתנו
לכם · עשה למענך אם לא למעננו · עשה למענך
והושיענו: הושיענו ועננו היום ובכל יום ויום

בתפלתנו

בִּתְפִלָּתֵנוּ כִּי תְהִלָּתֵנוּ אַתָּה: אל מלך

ביום שני יאמר זה:

שְׁעֵה שַׁוְעַת דַּלִּים וּמְלוּלָם· וַעֲנֵם כִּימֵי עוֹלָם· לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה רָם וְנִשָּׂא· כָּל עָוֹן תִּשָּׂא· מְחֵה פִּשְׁעָם וַעֲוֹנָם· עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לֹא לְמַעֲנָם· תְּמַלֵּא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים· אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

ביום חמישי יש אומרים זה:

זִכְרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשַׁחַק· לָעַד כְּסֵפֶר יוּחַק· בְּרִית עוֹלָם כָּל יוֹמְחַק· אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יִצְחָק: קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לִיקוֹד בְּצָרָה· עֲקֵידָה תִּשְׁקוֹד· וְצֹאנְךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד· פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עָקוֹד: עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ לְהָקִיץ נִרְדָּמִים· לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה חֲרֵדִים נִדְהָמִים· לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ מִשְּׁמֵי מְרוֹמִים· אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אל מלך

מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ· לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם· תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ונופלים על פניהם אם עושים הסדר אחר המנחה · ואומר קדיש עד לעילא ואחר כך אומר:

תֵּעָנוּ וְתֵעָתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם: תְּקַבֵּל צַעֲקַתְכֶם· וְיִשְׁמַע קוֹל תְּפִלַּתְכֶם בְּרָצוֹן: וְתֵעָנֶה עֲתִרַתְכֶם· וְיִפְתַּח יי אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל׃ שַׁעֲרֵי אֲרוּכָה שַׁעֲרֵי לֵב טוֹב שַׁעֲרֵי פַרְנָסָה שַׁעֲרֵי דֵעָה שַׁעֲרֵי לִמּוּד שַׁעֲרֵי תוֹרָה שַׁעֲרֵי נְדָבָה שַׁעֲרֵי וָעַד טוֹב שַׁעֲרֵי נֶחָמָה שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה שַׁעֲרֵי וְתַחֲנוּת שַׁעֲרֵי רִיצָה: וְיִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ׃ וְיָסִיר מִתּוֹכֵנוּ קִנְאָה וְשִׂנְאָה וְתַחֲרוּת וִיקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

יכוין בשם אדני במלואו כזה אלף דלת נון יוד ואומר רתתקבל ואחר כך אומרים עלינו לשבח:

תפלה לתענית יחיד

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית מבעוד יום בשעת המנחה׃ ומתפלל וקודם שיעקור רגליו אומר׃

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נְדָבָה לְמָחָר׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן וְתָבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶה עֲתִירָתִי וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: יִהְיוּ לְרָצוֹן וכו׳

ביום התענית כשיגיע לשומע תפלה יאמר עננו׳ אחר ולא נשוב ריקם מלפניך׃ ואם שכח ולא אמרו ונזכר קודם שיעקור רגליו יאמר אותו אחר שסיים תפלת י״ח קודם יהיו לרצון בלא חתימה׃ ואם שכח ולא אמרו אין מחזירין אותו׃

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ וְאַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ מִשְּׁמוֹעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִבַּקָּשָׁתֵנוּ הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָנוּ

טרם

טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים׃ וַאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

והספרדים במקום שמע קולנו ועננו הנהוג אומרים נוסח הכתוב כאן׃ והרמ"ג היה מצותו לומר כל זה קודם אלהי נצור ולא בברכת שמע קולנו׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כַּעַסְךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וְיֵצֶר רָע וְחוֹלָאִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים וּמְאוֹרָעוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵּיתִי וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ׃ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת חֶסֶד וּבְמִדַּת רַחֲמִים וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וְתַאֲזִין תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וְשַׁוְעָתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה׃

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנִי עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה מוּכְלָם אֲנִי מִפְּשָׁעַי וּמִתְבַּיֵּשׁ וְנֶחְפָּר מֵעֲוֹנוֹתַי וּמֵחַטֹּאתַי אֲבָל שַׂמְתִּי רַחֲמֶיךָ לְנֶגֶד עֵינַי כִּי דַרְכְּךָ לְהַאֲרִיךְ אַפְּךָ וּמִנְהָגְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ כִּי אַתָּה טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עֲנֵנִי בָּעֵת וּבְעוֹנָה

הַזֹּאת וִיהֵא מִיעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי הַמִּתְמַעֵט בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כְּחֵלֶב מוּנָח עַל גַּבֵּי מִזְבְּחֶךָ לְכַפֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ בֵּין בְּאוֹנֶס בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד בֵּין בִּידִיעָה בֵּין שֶׁלֹּא בִידִיעָה וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְאַל תֵּפֶן לְרִשְׁעִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעִי וְשַׁוְעַת אַנְשֵׁי בֵיתִי טֶרֶם אֶקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה (טֶרֶם אֲדַבֵּר אַתָּה תִשְׁמַע כָּאָמוּר: וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אַתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:)

אם אומרו קודם אלהי נצור כשיגיע לשועת אנשי ביתי במקום טרם וכולי׃ יאמר זה׃

כִּי נִדְרַשׁ אַתָּה לְדוֹרְשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִדְרְשׁוּךָ בְּכָל לֵב וְקָרוֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ אֲשֶׁר יִקְרָאוּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

לספרדים קודם אלהי נצור יאמר גם כן׃

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים בַּעַל הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלִי בּוֹשֶׁת הַפָּנִים עַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא כִּגְמוּל הֱשִׁיבוֹתִי לְךָ אֲבָל חָטָאתִי לְפָנֶיךָ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וְהִרְבֵּיתִי לִפְשֹׁעַ נֶגְדֶּךָ וּלְהַכְעִיסְךָ הָיְתָה כַוָּנָתִי וְעַתָּה

מָה אֶתְאוֹנֵן וּמָה אוֹמַר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדָּק אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיְיָ׃ אָשַׁמְתִּי בְתוֹרָתֶךָ בָּגַדְתִּי בְיִרְאָתֶךָ׃ גָּעַלְתִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ׃ דִּבַּרְתִּי דוֹפִי׃ הֶעֱוֵיתִי וְהִרְשַׁעְתִּי׃ זַדְתִּי׃ חָמַסְתִּי׃ טָפַלְתִּי שֶׁקֶר׃ יָעַצְתִּי רָע׃ כִּזַּבְתִּי׃ לַצְתִּי לוֹצַצְתִּי׃ מָרַדְתִּי׃ מָרִיתִי׃ מָאַסְתִּי׃ נִאַצְתִּי׃ נָאַפְתִּי׃ נִשְׁבַּעְתִּי לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר׃ סָרַרְתִּי׃ עָוִיתִי׃ פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ׃ וְעוֹרֶף הִקְשֵׁיתִי׃ צָרַרְתִּי׃ קִשִּׁיתִי עוֹרֶף׃ קִלְקַלְתִּי דְרָכַי רִשַׁעְתִּי׃ שִׁחַתִּי׃ תִּעַבְתִּי׃ תָּעִיתִי׃ תִּעְתַּעְתִּי׃ וְסַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לִי׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּמְחוֹל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְתַעֲבִיר לִי עַל חַטֹּאתַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ בֵּין בְּאוֹנֶס בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד בֵּין בַּסֵּתֶר בֵּין בַּגָּלוּי בֵּין בְּמִתְכַּוֵּין בֵּין שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּין בֵּין בְּהִרְהוּר בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּכְשֶׁיַּגִּיעַ קִצִּי לִיפָּטֵר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַבֵּל נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה כַּאֲשֶׁר תִּקְחֶנָּה מִמֶּנִּי וְתוֹשִׁיבֶנָּה תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ אֲשֶׁר מִשָּׁם נִטַּעְתָּהּ׃ וּכְשֶׁאָמוּת תִּהְיֶה מִיתָתִי כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי׃

אנא ייי אלהי ואלהי אבותי שעה את שועתי וענה את עתרתי ושמע תפלתי הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני וזכני משגיאות ומנסתרות נקני ואהיה מבני אדם אשר בצל כנפיך יחסיון ירויון מדשן ביתיך ונחל עדניך תשקם: תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח:

ובתפלת מנחה קודם שיעקור רגליו יאמר·

רבון העולמים כבר התעניתי בתעניתי היום לפניך גלוי וידוע לפני כסא כבודך שבזמן שבית המקדש קיים היה אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו רק חלבו ודמו ומתכפר ועכשיו בעונותינו הרבים אין לנו לא מקדש ולא מזבח ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניך ייי אלהי ואלהי אבותי שיהא מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום בתעניתי חשוב ומקבל ומרוצה לפני כסא כבודך כאלו הקרבתיו על גבי מזבחך ותרצני ברחמיך הרבים:

במנחה של יום שני של ההפסקה ושל יום אחרון של שובבים יאמר בבכי·

תכבה דמעתי חרון אפך ממני ואת לבבי ראה אשר נמס ויהי למים ויכבה גחל אשר קרחה באפך ותשובת מעשי היא תשיב אפך ממני ותעניותי ועינויי הם ימלאוך רחמים עלי

וערך שלחני אשר לא ערכתי יחשב זבח ערוך והסיר שלא הצגתי על גחלים תחשוב כאש תוקד על מזבחך לא תכבה וכלי מאכלי אשר לא הובאו לפני תחשוב כאשר יביאו בני ישראל את המנחה ואת חסרון דמי יכפר עלי כדמים על קרנות המזבח ומעוט חלבי כחלבי אמורים דמעות עיני כהסך נסך שכר וקול בכיי כקול שירים שהיו משוררים וחשיכת עיני בצום ובכי כאור הנרות וריח רעבון כריח הקטורת ובשפכי נפשי ולבבי עם דמעותי תמחה פשעי והלישות איברי כנתחי קרבן׃ ושברון לבי כאבני מזבחך ומשברי לבי כזבחיך ולא תבזה לבי הנשבר ושנוי בגדי חמודות כבגדי כהונה ומניעת רחיצה בקדוש ידים ורגלים ובקריעת לבי יקרעו ספרים שכתובים בהם עונותי ומוצא שפתי יסתום פיות סוטני ובעבור חלישות לבי ישמחו לב מבקשיך׃ ובשביל בטני הריקה מתענוגים אל תשיבני ריקם מלפניך׃ ובעבור נפשי היבשה מתאוה תמלא משאלותי ונחומי׃ ותשובותי ישיבוני אליך׃ ותרצני כי נחמתי על רוע מעללי ועל דרכי הרעים כי עשיתים בין שגיונות בין זדונות׃ ואתה יודע ורואה כליות ולב כי שוים מחשבותי ודברי פי׃ יהי רצון מלפניך רחום וחנון שתסיר מעלי כל דברים המעכבים את התשובה ולא אשוב

לְהָרַע לְפָנֶיךָ וּמַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַמַּחֲשָׁבָה הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יֵשׁ כִּי יִכּוֹנוּ לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ וְיָכִינוּ לִבְּךָ עָלֵינוּ
לְטוֹבָה: יהיו לרצון וגו׳ ואומר

תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: יְיָ
שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא: אַל
תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי
כְּמוֹקֵד נִחָרוּ: הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי
מֵאֲכוֹל לַחְמִי: מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי:
דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת: שָׁקַדְתִּי
וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג: כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי
מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי
בִּבְכִי מָסָכְתִּי: מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי
וַתַּשְׁלִיכֵנִי: יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ:
וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: אַתָּה
תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:
כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחוֹנֵנוּ:
וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָֹה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת
כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל
תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: תִּכָּתֶב
זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל יָהּ: כִּי הִשְׁקִיף
מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְיָ מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט: לִשְׁמוֹעַ
אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
יְיָ וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָיִם: בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו

וּמַמְלָכוֹת

וּמַמְלָכוֹת לַעֲבוֹד אֶת יְיָ׃ עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר
יָמָי׃ אוֹמַר אֵלִי אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים
שְׁנוֹתֶיךָ׃ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃
הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלוֹפוּ׃ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
יִתָּמּוּ׃ בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

ראוי שיזכור כל אדם כי המחייב מיתת בית דין אף על פי שנתחרט והתודה וקבל עליו המיתה לכפרת עונותיו· עכ"ז עדיין נקרא רשע חמור ואין קוברין אותו אצל רשע קל וכ"ש שאין קוברין אותו בקבר ישראל עד שנתעכל הבשר וכמו ששנינו בסנהדרין· כ"ש וק"ו שאין מתכפרין עונותיו בזמן הזה לחוטא בסדר תעניות אלו האמורים בפעם אחת בלבד· ואל ישכח מה שכתב הרמ"בם ז"ל הבא על ערוה מן העריות ביאות הרבה חייב כרת או מיתת בית דין על כל ביאה וביאה אף על שאין בית דין יכולים להמית אלא מיתת אחת הרי הביאות נחשבות לו לעבירות הרבה ע"כ· ואל יסיר מנגד עיניו כי בכל ביאה הוא חוטא ומחטיא וקרא קא צווח אדם עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו·· לכן ירתמיד בתשובה ימים ושנים עד שירחמו עליו מן השמים׃

כתוב בספר הכוונות נוהגין בליל כפור אחר ערבית לומר ד' מזמורים ראשונים וסודם כי יש בהם תיבות כמנין קר"י ובר"ת וס"ת שלהם ד' כוללים וכללותם יש כמנין סמ"אל ויכוין שע"י הר"ת וס"ת שיש בהם משליך מעליו את סמ"אל כי מצדו בא הקרי הרמוז כמנין כל התיבות· ולכן טוב לאמרם בימי השובבים אחר קריאת השמע על המטה· עוד כתוב שם עוד סוד נפלא מקוכל פה אל פה לכוין יְהֹוָה והוא ניקוד לעוברך בברית׃

אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים
לֹא יָשָׁב׃ כִּי אִם בְּתוֹרַת יְיָ חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה
יוֹמָם וָלָיְלָה׃ וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר

פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יַצְלִיחַ: לֹא כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ
רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים
בַּעֲדַת צַדִּיקִים: כִּי יוֹדֵעַ יְיָ דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ
רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק: יִתְיַצְּבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְיָ וְעַל
מְשִׁיחוֹ: נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
עֲבֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק יְיָ יִלְעַג לָמוֹ: אָז
יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ: וַאֲנִי נָסַכְתִּי
מַלְכִּי עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְיָ אָמַר
אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ: שְׁאַל מִמֶּנִּי
וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי אָרֶץ: תְּרֹעֵם
בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם: וְעַתָּה מְלָכִים
הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּיִרְאָה
וְגִילוּ בִּרְעָדָה: נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי
יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ:

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ: יְיָ
מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים
אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה:
וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל
יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי
וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת
עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי

אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים
שִׁבַּרְתָּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקָרְאִי עֲנֵנִי
אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי
וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: בְּנֵי אִישׁ עַד מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה
תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה: וּדְעוּ כִּי הִפְלָה
יְיָ חָסִיד לוֹ יְיָ יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו: רִגְזוּ וְאַל
תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ
סֶלָה: זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְיָ: רַבִּים
אוֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְיָ:
נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ:
בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְיָ לְבָדָד
לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

סדר התרת נדרים

שמעו נא רבותינו דיינים מומחים

כל נדר או שבועה׃ או איסר׃ או קונם׃ או חרם שנדרתי׃ או נשבעתי בהקיץ׃ או בחלום׃ או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים׃ או בשם הויה ברוך הוא׃ וכל מין נזירות שקבלתי עלי׃ ואפילו נזירות שמשון׃ וכל שום איסור׃ ואפילו איסור הנאה שאסרתי עלי׃ או על אחרים בכל לשון של איסור׃ בין בלשון איסר או חרם׃ או קונם׃ וכל שום קבלה אפילו של מצוה שקבלתי עלי׃ בין בלשון נדר׃ בין בלשון נדבה׃ בין בלשון שבועה׃ בין בלשון נזירות׃ בכל לשון ואופן שיהיה׃ או שום מנהג שנהגתי׃ או שהנהגתי את עצמי׃ וכן כל מוצא שפתי שיצא מפי׃ או שנדרתי וגמרתי בלבי׃ לעשות שום מצוה מהמצות׃ או איזה הנהגה טובה׃ או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים׃ ולא התניתי שיהיה בלי נדר׃ הן דבר שעשיתי׃ הן על עצמי׃ הן על אחרים׃ הן אותם הידועים לי׃ הן אותם ששכחתי בכלהון׃ אתחרטנא בהון מעיקרא׃ ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהן׃ כי יראתי פן אכשל ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים׃ ושבועות׃ ונזירות׃ וחרמות ואיסורין׃ וקונמות׃ והסכמות׃ ואיני תוהא חס ושלום׃ על קיום המעשים הטובים שעשיתי׃ רק אני מתחרט על קבלת הענינים׃ בלשון נדר׃ או

שבועה

שְׁבוּעָה׳ אוֹ נְזִירוּת׳ אוֹ אִיסּוּר׳ אוֹ חֵרֶם׳ אוֹ קוֹנָם׃ אוֹ הַסְכָּמָה׳ אוֹ קַבָּלָה בַּלֵּב׳ וּמִתְחָרֵט אֲנִי עַל שֶׁלֹּא אָמַרְתִּי׳ הִנְנִי עוֹשֶׂה דָבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר׳ אוֹ שְׁבוּעָה׳ אוֹ נְזִירוּת׳ אוֹ חֵרֶם׳ אוֹ אִיסּוּר׳ א קוֹנָם׳ לָכֵן הִנְנִי מִתְחָרֵט עַל כָּל הַנִּזְכָּר׳ וְשׁוֹאֵל׳ הַתָּרָה עַל כֻּלָּם׳ בֵּין הָיוּ מְדֻבָּרִים הַנּוֹגְעִים לַגּוּף׳ בֵּין הָיוּ מְדֻבָּרִים הַנּוֹגְעִים לַנֶּפֶשׁ׳ בֵּין הָיוּ מְדֻבָּרִים הַנּוֹגְעִים לְמָמוֹן׳ בְּכֻלְּהוֹן אֲנִי מִתְחָרֵט עַל לְשׁוֹן נֶדֶר׳ וּשְׁבוּעָה׳ וּנְזִירוּת׳ וְאִיסּוּר׳ וְחֵרֶם׳ וְקוֹנָם׃ וְקַבָּלָה בַּלֵּב׳ וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין הַמִּתְחָרֵט וּמְבַקֵּשׁ הַתָּרָה צָרִיךְ לִפְרֹט הַנֶּדֶר׳ אַךְ דְּעוּ רַבּוֹתַי כִּי אִי אֶפְשָׁר לִי לְפוֹרְטָם כִּי רַבִּים הֵם׳ עַל כֵּן יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם כְּאִלּוּ הָיִיתִי פוֹרְטָם׃

והמתירים משיבים לו שלשה פעמים כזה הלשון׃

כֻּלָּם מוּתָּרִים לָךְ׳ כֻּלָּם מְחוּלִים לָךְ׳ כֻּלָּם שְׁרוּיִים לָךְ׳ וְאֵין כָּאן לֹא נְדָרִים׳ וְלֹא שְׁבוּעוֹת׳ וְלֹא נְזִירוּת׳ וְלֹא חֲרָמִים׳ וְלֹא אִיסָּרִים׃ וְלֹא קוֹנָמוֹת׳ יֵשׁ כָּאן מְחִילָה׳ וּסְלִיחָה׃ וְכַפָּרָה׃ כְּשֵׁם שֶׁמַּתִּירִים הַבֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה׳ כַּךְ יִהְיוּ מוּתָּרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה׳ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר׃ ויוסיף ויאמר׃

הֲרֵי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָא לִפְנֵיכֶם רַבּוֹתַי׃ וּמְבַטֵּל מִכַּאן וּלְהַבָּא׃ כָּל נְדָרִים׳ וְכָל שְׁבוּעוֹת וּנְזִירוּת׳ וְאִיסָּרִים׳ וְקוֹנָמוֹת׳ וַחֲרָמוֹת׃ וְהַסְכָּמוֹת׃

וקבלה בלב שאקבל עלי׃ בין בהקיץ׃ בין בחלום׃ באם שאשכח לתנאי מודעה הזאת׃ ואחזור עוד מהיום׃ מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם׃ שיהיו כלם בטלים ומבוטלים׃ לא שרירין׃ ולא קיימין׃ ולא יהיו חלין כלל ועיקר:

ואחר המודעא יאמר לפניהם׃

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי נזיפה׃ או ארור׃ או נדוי׃ או חרם׃ או שמתא׃ או קללה׃ בין מפי השכינה׃ בין מפי בית דין של מעלה׃ בין מפי בית דין של מטה׃ בין מפי עצמי׃ בין מפי אחרים׃ בין בעולם הזה׃ בין בעולם הבא׃ הריני שב בתשובה שלימה ואשב יחף על הארץ כמנודה׃ ואתפלש בעפר ואתחרט ואתודה על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי ומריתי ומרדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה ואשפוך את נפשי לשאול מחילה וסליחה וכפרה מן השמים ומן הבריות ואשאל ממעלתכם שתתירוני מן כל הנזיפות והארורים והנדוים והחרמים והשמתות והקללות שנתחייבתי ושנכשלתי בהם עד היום הזה:

ואז מתרחק מהעדה הקדושה ארבע אמות בחליצת מנעלים ומקבל על עצמו נידוי ויושב כמנודה וכאבל מעט על הארץ ושם מתודה הוידוי שבדף לח׃

ואז קורין אותו העדה הקדושה ואומרים לו׃

אחינו אתה׃ אחינו אתה׃ אחינו אתה׃ מאחר שקבלת עליך את הדין: עמוד מהארץ ובא אצלנו

או יעמוד פהארץ ומתפלל כדמעות שליש לש״ית ואומר ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל הַקְּלָלוֹת וְהָאֲרוּרִים וְהַנִּדּוּיִים וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְּׁמָתוֹת שֶׁקִּלַּלְתִּי אוֹ שֶׁאָרַרְתִּי אוֹ שֶׁנִּדִּיתִי אוֹ שֶׁהֶחֱרַמְתִּי אוֹ שֶׁשָּׁמַתְתִּי אֶת עַצְמִי אוֹ אֶת בְּנֵי בֵיתִי אוֹ אֶת אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל הֵמָּה אוֹ אֲחֵרִים שֶׁקִּלְּלוּ אוֹ שֶׁאָרְרוּ אוֹ שֶׁנִּדּוּ אוֹ שֶׁהֶחֱרִימוּ אוֹ שֶׁשָּׁמְתוּ אוֹתִי אוֹ אֶת בְּנֵי בֵיתִי׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ׃ שֶׁאַל יִשְׁלְטוּ בָּנוּ וְאַל יַעֲשׂוּ בָּנוּ רוֹשֶׁם וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְהַפְּכוּ עָלֵינוּ לִבְרָכָה כְּדִכְתִיב׃ וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן׃

ואז העדה הקדושה אומרים לו ג״פ כלם ביחד ׃

כֻּלָּם מוּתָּרִים לָךְ׃ כֻּלָּם מְחוּלִים לָךְ׃ כֻּלָּם שְׁרוּיִם לָךְ׃ כְּשֵׁם שֶׁמַּתִּירִים לָךְ הַבֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה׃ כָּךְ יִהְיוּ מוּתָּרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְהַפְּכוּ עָלֶיךָ וְעָלֵינוּ לִבְרָכָה כְּדִכְתִיב וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּכְתִיב וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃

מסירת מודעה

אמר שמואל דוד אוטולינגי

בספר מעיל שמואל אשר לו בהלכות אבלות ומיתה · כי האדם בעת שמוציאין נשמתו השטן עומד על ימינו לשטנו ואומר לו כפור באלהי ישראל והנשמה ממאנת ואפשר שח"ו תבא לידי הודאה · וע"כ צריך להקדים בעודו בשכלו להתפלל אל ה' עד אשר לא יבואו ימי הרעה · ובסדר אלה הדברים ימסור מודעה ·

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי · האל הגדול הגבור והנורא · אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש · שכשיגיע לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו · עת פקודתי כרצון הטוב כרב רחמיו וחסדיו וחמלתו ליטול ממני נשמתי שאהיה כעת הזאת בדעת צלולה ומיושבת עלי ובשכלי כמאז וקדם להיותי דבוק בו ובאחרותו בה שלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת נשמתי עד ועד בכלל · ומקבלת עול מלכותו עלי יי אחד ושמו אחד ויהי גם כן דעתי מיושבת עלי להצדיק דינו בה הוא אמת וגזרותיו אמת והכל בחסד וברחמים עלי ואעשה רצונו ברוך הוא ביראה ובאהבה כי הוא רב ושליט · ובאם שיהיה רצון הבורא ברוך הוא הפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו כשיגיע עת הזאת ליסרני ביסורים קשים ושיהיה לי בלבול וטירוף הדעת חס ושלום הריני מצדיק את דינו הקדוש והטהור של חסד ורחמים עלי · ואתה צדיק על כל הבא עלי כי

אמת עשית ואני הרשעתי׃ ובאם שיבוא חס ושלום בעת ההיא המסית והמדיח המקטרג הגדול להסית ולהדיח ולפתות אותי חס ושלום חלילה וחלילה לכפור בעושי יוצרי ובוראי מלך מלכי המלכים׃ או בתורתו הקדושה׃ או באחת ממצותיו׃ הן מצות דאורייתא׃ או מדברי קבלה׃ או מדרבנן׃ או מאיזה סייג וגדרי ומשמרת למשמרת חס ושלום הריני מוסר מודעא בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה לפניכם עדה קדושה במודעא גמורה בכל מיני מסירות מודעא שתקנו רז״ל׃ שיהיה הפתוי וההסתה ההיא כאפס וכאין וכחרס הנשבר׃ ובאם חס ושלום אודה לו חלילה וחלילה מתוך צער ובלבול וטירוף דעת ושכל׃ ההודאה ההיא תהיה מעתה ומעכשיו בטלה ומבוטלת לא שרירא ולא קיימת והיתה כאלו לא היתה מעולם כי אין אדם נתפס על צערו׃ אבל באמת מודה אני לפניכם בהודאה גמורה שאני מאמין באלהי׃ הבורא יתברך שמו שהוא אחד יחיד ומיוחד יי אחד ושמו אחד׃ ואני מקבל עלי עול מלכותו שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃ ויי אלהים אמת׃ משה עבדו נאמן ביתו אמת׃ ותורתו אמת׃ שבכתב ושבעל פה׃

וכל מצות דאורייתא ודברי קבלה ודרבנן אמת׃
וכל דקדוקי המצות אמת׃ ואני מאמין בהם
באמונה שלימה תהלה לאל בלב שלם ובנפש
חפצה׃ אל אחד אדון כל המעשים ברוך הוא
אמרם׃ ואינני כופר חלילה וחלילה בשום
מצוה מהמצות קטנה או גדולה דאורייתא
ודברי קבלה ודרבנן׃ רק את האלהים אני
ירא ואני אוהב את הבורא יתברך שמו
ותורותיו ומצותיו׃ ואני מאמין בשלש עשרה
עיקרים בכלל׃ ובפרט׃ ושהבורא יתברך
שמו הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין
אלהים ויש שכר טוב לצדיקים לעולם הבא
ועונש רע ומר לרשעים׃ ושתהיה תחית
המתים בעת שיעלה רצון הבורא יתברך שמו׃
ובידו להמית ולהחיות ובביאת משיח׃
ושהבורא יתברך שמו׃ אינו גוף ולא דמות
הגוף׃ והוא אור גדול ונורא מאד אור קדוש
וטהור אור קדמון אור צח אור מצוחצח אור
זך ונקי אור תמיד ונעלם אור פשוט אין סוף
ברוך הוא׃ והוא חי וקיים מקור מים חיים יי
וממנו תוצאות החיים׃ ויקויים בי מקרא
שכתוב ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים
כלכם היום׃ ונאמר כי בי ירבו ימיך ויוסיפו
לך שנות חיים׃ לחיים ולשלום יכתבני

אֱלֹהִים חַיִּים אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי׃

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה

על ידי הנצב על המלאכה בנימין בכ"ר
אהרן פולאקו יצ"ו׃

ברוך אתה ייי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת:
ברוך אתה ייי הבוחר בתורה במשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:
שובה ישראל עד ייי אלהיך כי כשלת בעונך:
קחו עמכם דברים ושובו אל ייי אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום:
ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון:
ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון:
ישובו יושבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין
לבנון: אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו
אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן
אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ייי וצדיקים ילכו בם
ופושעים יכשלו בם: מי אל כמוך נושא עון ועובר
על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי
חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך
במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: וחוזר

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות הא' הנאמן
האומר ועושה המדבר ומקיים כי כל דבריו אמת
וצדק. נאמן אתה הוא יי' אלהינו ונאמנים דבריך
ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי א' מלך
נאמן אתה ברוך אתה יי' הא' הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש ת
תושיע במהרה בימינו ברוך אתה יי'
משמח ציון בבניה:

שמחנו יי' אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבוא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא
ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד ברוך
אתה יי' מגן דוד:

